Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

της 15ης Νοεμβρίου 2018*

«Κρατικές ενισχύσεις – Αγορά της επάρκειας ισχύος στο Ηνωμένο Βασίλειο – Καθεστώς ενισχύσεως – Άρθρο 108, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ – Η έννοια των αμφιβολιών κατά το άρθρο 4, παράγραφοι 3 ή 4, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 – Κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στους τομείς του περιβάλλοντος και της ενέργειας για την περίοδο 2014/2020 – Απόφαση για τη μη διατύπωση αντιρρήσεων – Μη κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας – Διαδικαστικά δικαιώματα των ενδιαφερομένων μερών»

Στην υπόθεση T-793/14,

Tempus Energy Ltd, με έδρα το Worcester (Ηνωμένο Βασίλειο),

Tempus Energy Technology Ltd, με έδρα το Cheltenham (Ηνωμένο Βασίλειο),

εκπροσωπούμενες αρχικώς από τους J. Derenne, J. Blockx, C. Ziegler και M. Kinsella, στη συνέχεια από τους J. Derenne, J. Blockx και C. Ziegler και τέλος από τους J. Derenne και C. Ziegler, δικηγόρους,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους É. Gippini Fournier, R. Sauer, K. Herrmann και P. Němečková,

καθής,

υποστηριζόμενης από το

Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, εκπροσωπούμενο αρχικώς από τις C. Brodie και L. Christie, επικουρούμενες από τον G. Facenna, QC, στη συνέχεια από τη S. Simmons, τον M. Holt, την C. Brodie και τον S. Brandon, επικουρούμενους από τον G. Facenna, QC, στη συνέχεια από τον M. Holt, την C. Brodie, τον S. Brandon και τον D. Robertson, επικουρούμενους από τον G. Facenna, QC, και τέλος από τον S. Brandon,

παρεμβαίνον,

με αντικείμενο αίτημα στηριζόμενο στο άρθρο 263 ΣΛΕΕ, για ακύρωση της αποφάσεως C(2014) 5083 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2014, περί μη προβολής αντιρρήσεων κατά του καθεστώτος ενισχύσεων σχετικά με την αγορά της επάρκειας ισχύος στο Ηνωμένο Βασίλειο, με το αιτιολογικό ότι το καθεστώς αυτό είναι συμβατό με την εσωτερική αγορά, βάσει του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ (κρατική ενίσχυση 2014/N-2) (ΕΕ 2014, C 348, σ. 5),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους S. Frimodt Nielsen, πρόεδρο, V. Kreuschitz, I. S. Forrester, N. Półtorak (εισηγήτρια) και E. Perillo, δικαστές,

γραμματέας: P. Cullen, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Ιουλίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

I. Ιστορικό της διαφοράς

A. Επί των προσφευγουσών και επί του αντικειμένου της διαφοράς

1 Οι προσφεύγουσες, η Tempus Energy Ltd, η οποία διαδέχθηκε την Alectrona Grid Services Ltd, και η Tempus Energy Technology Ltd (στο εξής, από κοινού: Tempus), διαθέτουν στο εμπόριο τεχνολογία διαχειρίσεως της καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας, άλλως καλούμενη τεχνολογία «ανταπόκρισης στη ζήτηση (demand-side response, στο εξής: DSR), για ιδιώτες και επαγγελματίες και διαθέτουν άδεια προμηθευτή ηλεκτρικής ενέργειας στο Ηνωμένο Βασίλειο.

2 Η προσφορά της Tempus στους πελάτες της αποσκοπεί στην επίτευξη μειώσεων του κόστους στην αλυσίδα της προσφοράς ηλεκτρικής ενέργειας, συνδυάζοντας την τεχνολογία της DSR με τις υπηρεσίες που προτείνει ένας προμηθευτής ηλεκτρικής ενέργειας. Η Tempus πωλεί ηλεκτρική ενέργεια και βοηθά τους πελάτες της να μεταφέρουν την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειες που δεν υπόκειται σε χρονικές δεσμεύσεις σε περιόδους κατά τη διάρκεια των οποίων οι τιμές χονδρικής πωλήσεως είναι χαμηλές, είτε διότι η ζήτηση είναι μικρή είτε διότι η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές είναι άφθονη και, κατά συνέπεια, λιγότερο δαπανηρή.

3 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι, παραδοσιακά, οι επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στην DSR συνάπτουν συμβάσεις με τους καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας, που είναι γενικώς βιομηχανικοί και εμπορικοί πελάτες ή μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες διαλαμβάνουν ότι ο πελάτης δέχεται να είναι ευέλικτος ως προς την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας κατά τη διάρκεια συγκεκριμένης περιόδου. Ο επιχειρηματίας που δραστηριοποιείται στην DSR υπολογίζει τη συνολική διαθέσιμη επάρκεια ισχύος σε δεδομένο χρόνο για όλους τους ευέλικτους πελάτες και μπορεί, στη συνέχεια, να προτείνει την επάρκεια αυτή στον διαχειριστή του δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας, εν προκειμένω τη National Grid, έναντι πληρωμής που μετακυλύει στον ευέλικτο πελάτη, διατηρώντας ένα περιθώριο κέρδους για τον ίδιο.

4 Με την προσφυγή της, η Tempus ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2014) 5083 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2014, για τη μη προβολή αντιρρήσεων κατά του καθεστώτος ενισχύσεων σχετικά με την αγορά της επάρκειας ισχύος στο Ηνωμένο Βασίλειο, με το αιτιολογικό ότι το εν λόγω καθεστώς είναι συμβατό με την εσωτερική αγορά, βάσει του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ (κρατική ενίσχυση 2014/N-2) (ΕΕ 2014, C 348, σ. 5, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Β. Επί του επίμαχου μέτρου

5 Με το καθεστώς ενισχύσεων το οποίο αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση (στο εξής: επίμαχο μέτρο), το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας εγκαθιδρύει αγορά της επάρκειας ισχύος, η οποία συνίσταται σε συγκεντρωτικές δημοπρασίες για την προμήθεια της απαιτούμενης επάρκειας ισχύος, προκειμένου να διασφαλιστεί η επάρκεια ισχύος. Πρόκειται για καθεστώς ενισχύσεων που συνίσταται στη χορήγηση αμοιβής στους προμηθευτές επάρκειας ισχύος ως αντιστάθμισμα της δεσμεύσεώς τους να προμηθεύσουν ηλεκτρική ενέργεια ή να μειώσουν ή να καθυστερήσουν την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας σε περίοδο αιχμής στο δίκτυο (αιτιολογική σκέψη 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

6 Οι νομικές βάσεις του επίμαχου μέτρου είναι ο UK Energy Act 2013 (νόμος του Ηνωμένου Βασιλείου του 2013 για την ενέργεια) και οι κανονιστικές πράξεις που εκδόθηκαν επί τη βάσει του ως άνω νόμου, ειδικότερα οι Electricity Capacity Regulations 2014 (κανονισμός του 2014 για την επάρκεια ηλεκτρικής ισχύος) και οι Capacity Market Rules 2014 (κανόνες του 2014 για την αγορά της επάρκειας ισχύος).

7 Η αγορά της επάρκειας ισχύος λειτουργεί ως εξής: η απαιτούμενη επάρκεια ισχύος ορίζεται σε κεντρικό επίπεδο και η αγορά καθορίζει την κατάλληλη τιμή για την προμήθεια της ποσότητας αυτής μέσω δημοπρασιών, στο πλαίσιο εκάστης των οποίων ανταγωνίζονται όλοι οι επιλέξιμοι προμηθευτές (αιτιολογική σκέψη 145 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Η απαιτούμενη επάρκεια ισχύος καθορίζεται από την Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, λαμβανομένων, ιδίως, υπόψη των συστάσεων του διαχειριστή του δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας, της National Grid (αιτιολογική σκέψη 11 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

8 Όσον αφορά τις δημοπρασίες, το επίμαχο μέτρο προβλέπει τα εξής: κάθε χρόνο, κατά τις κύριες δημοπρασίες, η απαιτούμενη επάρκεια ισχύος πλειστηριάζεται ενόψει παραδόσεως τέσσερα έτη αργότερα (στο εξής: δημοπρασία T-4)· η επάρκεια ισχύος που πλειστηριάστηκε το 2014, για παράδειγμα, προορίζεται για παράδοση κατά το χρονικό διάστημα 2018/2019 –ο χρόνος παραδόσεως αρχίζει την 1η Οκτωβρίου 2018 και λήγει στις 30 Σεπτεμβρίου 2019 (αιτιολογική σκέψη 43 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Άλλη δημοπρασία πραγματοποιείται κατά το έτος που προηγείται του έτους παραδόσεως του πλειστηριάσματος των κύριων δημοπρασιών (στο εξής: δημοπρασία T-1).

9 Ορισμένη επάρκεια ισχύος αφαιρείται συστηματικά από τη δημοπρασία T-4 για να «διατεθεί αποκλειστικά» στη δημοπρασία T-1, επί τη βάσει υπολογισμού της ποσότητας της «οικονομικώς συμφέρουσας» DSR η οποία θα μπορούσε να συμμετάσχει στη δημοπρασία T-1 και θα γνωστοποιηθεί όταν δημοσιευθεί η καμπύλη της ζητήσεως για τη δημοπρασία T-4 (αιτιολογική σκέψη 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Εάν υπάρξει πτώση της ζητήσεως μεταξύ της δημοπρασίας T-4 και της δημοπρασίας T-1, το τμήμα της επάρκειας ισχύος που πλειστηριάζεται στη δημοπρασία T-1 θα μειωθεί. Πάντως, η προσβαλλόμενη απόφαση διευκρινίζει ότι, δεδομένου ότι οι δημοπρασίες T-1 παρέχουν σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR καλύτερη οδό προσβάσεως στην αγορά, η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου δεσμεύεται να πλειστηριάσει στις δημοπρασίες T-1 τουλάχιστον το 50 % της επάρκειας ισχύος που είχε αφαιρεθεί τέσσερα έτη νωρίτερα προοριζόμενη για «αποκλειστική διάθεση». Η προσβαλλόμενη απόφαση προσθέτει ότι διατηρείται ένα περιθώριο ευελιξίας για την κατάργηση της εγγυήσεως αυτής εάν η DSR δεν αποδειχθεί οικονομικώς συμφέρουσα μακροπροθέσμως ή αν ο τομέας της DSR θεωρηθεί αρκούντως ώριμος (αιτιολογική σκέψη 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Οι δημοπρασίες T-4 και T-1 συνιστούν το πάγιο καθεστώς.

10 Με την –προσωρινή– εξαίρεση των διαμεσολαβητών και των αλλοδαπών προμηθευτών επάρκειας ισχύος, οι σταθερές δημοπρασίες είναι ανοικτές στους υφιστάμενους και στους νέους παραγωγούς, σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR και σε όσους δραστηριοποιούνται στον τομέα της αποθηκεύσεως (αιτιολογικές σκέψεις 4 και 149 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

11 Εκτός από το σταθερό καθεστώς, υπάρχει και ένα μεταβατικό καθεστώς. Συγκεκριμένα, πριν από την περίοδο παραδόσεως 2018/2019, προβλέπονται «μεταβατικές» δημοπρασίες που είναι ανοικτές κυρίως σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR. Η πρώτη μεταβατική δημοπρασία είχε προβλεφθεί, καταρχήν, για το 2015 –αφού η περίοδος παραδόσεως διαρκούσε από τον Οκτώβριο του 2016 έως τον Σεπτέμβριο του 2017· η δεύτερη μεταβατική δημοπρασία είχε προβλεφθεί για το 2016 –αφού η περίοδος παραδόσεως διαρκούσε από τον Οκτώβριο του 2017 έως τον Σεπτέμβριο του 2018 (αιτιολογική σκέψη 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

12 Οι πόροι της παραγωγής και της DSR που συμμετέχουν στην αγορά επάρκειας ισχύος καλούνται «Capacity Market Units» (μονάδες της αγοράς επάρκειας ισχύος, στο εξής: CMU). Οι CMU της παραγωγής μπορούν να συμμετάσχουν εξατομικευμένα ως CMU ή συλλογικά, ενταγμένες σε άλλες μονάδες παραγωγής επιλέξιμες υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Μία από τις κύριες προϋποθέσεις αυτές είναι ότι η συνολική επάρκεια ισχύος όλων των μονάδων πρέπει να κυμαίνεται ανάμεσα στο κατώτατο όριο των 2 μεγαβάτ (MW) και αυτό των 50 MW (αιτιολογική σκέψη 16 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

13 Οι CMU της DSR ορίζονται επί τη βάσει δεσμεύσεως για μείωση της ζητήσεως. Η δέσμευση αυτή προϋποθέτει ότι ο δραστηριοποιούμενος στην DSR παρακινεί τον πελάτη του να μειώσει τις εισαγωγές ηλεκτρικής ενέργειας (οι οποίες μετρώνται από μετρητή ο οποίος καταχωρίζει την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας ανά ημίωρο) ή να εξαγάγει την ηλεκτρική ενέργεια που παράγει χάρη σε επιτόπιες μονάδες παραγωγής που διαθέτει. Κάθε συστατικό μιας CMU της DSR πρέπει να συνδέεται με μετρητή ανά ημίωρο και η συνολική επάρκεια ισχύος της DSR του προμηθευτή πρέπει να κυμαίνεται μεταξύ 2 MW και 50 MW (αιτιολογική σκέψη 17 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

14 Οι επιλέξιμες επάρκειες ισχύος πρέπει να υποβάλλονται σε διαδικασία προεπιλογής η οποία, εκτός από την κατάρτιση βασικού διοικητικού φακέλου, περιλαμβάνει ειδικές απαιτήσεις ανάλογα με το αν ο εν δυνάμει συμμετέχων είναι υφιστάμενος ή μελλοντικός επιχειρηματίας (αιτιολογική σκέψη 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Για τους νέους παραγωγούς και τους μη πιστοποιημένους επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στην DSR (σε αντιδιαστολή προς τους πιστοποιημένους επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στην DSR, ως προς τους οποίους η δηλωμένη από τον προμηθευτή ικανότητα αποδείχθηκε κατόπιν ελέγχου) απαιτείται, επιπλέον, η κατάθεση εγγυητικής επιστολής για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες, η οποία ανέρχεται σε 5 000 λίρες στερλίνες (GBP) (περίπου 5 650 ευρώ) ανά MW για τις δημοπρασίες T-4 και T-1 και σε 500 GBP (περίπου 565 ευρώ) ανά MW για τις μεταβατικές δημοπρασίες.

15 Ο διαχειριστής του δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας, η National Grid, είναι επιφορτισμένη με τη διοργάνωση των δημοπρασιών, προκειμένου να επιτευχθεί το απαιτούμενο επίπεδο επάρκειας ισχύος για τη διασφάλιση της επάρκειας ηλεκτρικής ενέργειας.

16 Όλες οι δημοπρασίες διεξάγονται με τη μέθοδο της φθίνουσας τιμής, με πληρωτέα την τιμή εκκαθαρίσεως, στο πλαίσιο της οποίας οι συμμετέχοντες που γίνονται δεκτοί (ανάδοχοι) πληρώνονται βάσει της τελευταίας προσφοράς που έγινε δεκτή. Κατά την έναρξη των δημοπρασιών, αναγγέλλεται μια υψηλή τιμή· οι συμμετέχοντες υποβάλλουν προσφορές, αναφέροντας την επάρκεια ισχύος που προτίθενται να προμηθεύσουν στην τιμή αυτή. Η διαδικασία αυτή επαναλαμβάνεται πλειστάκις βάσει προκαθορισμένου προγράμματος, μέχρις ότου εντοπιστεί η χαμηλότερη τιμή στην οποία η ζήτηση αντιστοιχεί στην προσφορά, δηλαδή την τιμή εκκαθαρίσεως του πλειστηριασμού. Όλοι οι ανάδοχοι πληρώνονται με την ίδια τιμή εκκαθαρίσεως πλειστηριασμού («pay-as-clear model») (αιτιολογική σκέψη 49 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

17 Κατά συνέπεια, σε περίπτωση επιτυχίας στη δημοπρασία, συνάπτεται με τους προμηθευτές επάρκειας ισχύος σύμβαση στην τιμή εκκαθαρίσεως πλειστηριασμού. Η διάρκεια των συμβάσεων επάρκειας ισχύος για τις οποίες οι συμμετέχοντες υποβάλλουν προσφορές ποικίλλει. Η πλειονότητα των υφισταμένων προμηθευτών επάρκειας ισχύος έχει πρόσβαση σε ετήσιες συμβάσεις. Οι προμηθευτές επάρκειας ισχύος που έχουν δαπάνες εξοπλισμού υψηλότερες από 125 GBP (περίπου 141 ευρώ) ανά

κιλοβάτ (kW) (σταθμοί που χρήζουν ανακαινίσεως) έχουν πρόσβαση σε συμβάσεις μέγιστης διάρκειας τριών ετών. Οι προμηθευτές επάρκειας ισχύος που έχουν δαπάνες εξοπλισμού υψηλότερες από 250 GBP (περίπου 282 ευρώ) ανά kW (νέοι σταθμοί) έχουν πρόσβαση σε συμβάσεις μέγιστης διάρκειας δεκαπέντε ετών (αιτιολογική σκέψη 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Οι συμβάσεις διάρκειας άνω του έτους συνάπτονται μόνο κατά τις δημοπρασίες T-4. Σε κάθε περίπτωση, οι όροι της συμβάσεως επάρκειας ισχύος, περιλαμβανομένου και του τιμήματος της επάρκειας ισχύος, εφαρμόζονται καθ' όλη τη διάρκεια της συμβάσεως.

18 Οι ανάδοχοι λαμβάνουν, κατά τη διάρκεια της συμβάσεώς τους, τακτική αμοιβή που χρηματοδοτείται από κράτηση η οποία επιβαρύνει τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας. Ως αντιστάθμισμα, οι ανάδοχοι αναλαμβάνουν τη δέσμευση να παρέχουν επάρκεια ισχύος σε περίοδο εντάσεως στο δίκτυο. Προβλέπονται κυρώσεις όταν ο ανάδοχος δεν παρέχει την ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας σύμφωνα με την προβλεπόμενη από τη σύμβαση επάρκεια ισχύος (αιτιολογική σκέψη 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Εξάλλου, η αγορά της επάρκειας ισχύος υπόκειται σε διαδικασία επανεξετάσεως (αιτιολογική σκέψη 6 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

19 Τις δαπάνες που προκύπτουν για τη χρηματοδότηση της επάρκειας ισχύος αναλαμβάνει το σύνολο των πιστοποιημένων προμηθευτών ηλεκτρικής ενέργειας (στο εξής: μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους). Το τέλος που επιβάλλεται στους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας καθορίζεται ανάλογα με το μερίδιο αγοράς που κατέχουν και υπολογίζεται επί τη βάσει της ζητήσεως που καταγράφεται μεταξύ 16:00 και 19:00 εβδομαδιαίως, από τον Νοέμβριο έως τον Φεβρουάριο, προκειμένου να παρακινηθούν να μειώσουν τη ζήτηση των πελατών τους σε ηλεκτρική ενέργεια κατά τις περιόδους κατά τις οποίες η ζήτηση ανέρχεται γενικώς στο υψηλότερο επίπεδο. Κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, αυτό θα πρέπει να συνεπάγεται μείωση της απαιτούμενης επάρκειας ισχύος και, συνακολούθως, μείωση του κόστους της αγοράς επάρκειας ισχύος (αιτιολογική σκέψη 69 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

20 Τα μικτά έσοδα που καταβάλλονται στους προμηθευτές επάρκειας ισχύος έχει υπολογιστεί, βάσει προτύπου, ότι θα κυμαίνονται μεταξύ 0,9 και 2,6 δισεκατομμυρίων GBP (μεταξύ 1,02 και 2,94 δισεκατομμυρίων ευρών περίπου) ετησίως, δηλαδή μεταξύ 8,1 και 23,4 δισεκατομμυρίων GBP (μεταξύ 9,14 και 26,4 δισεκατομμυρίων ευρών περίπου) για τη χρονική περίοδο μεταξύ 2018 και 2024, το ποσό δε αυτό ποικίλλει σύμφωνα με το απαιτούμενο ύψος «προσφάτως διαμορφωθείσας επάρκειας ισχύος» (αιτιολογική σκέψη 7 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

Γ. Οι σχετικές διατάξεις των κατευθυντήριων γραμμών

21 Επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, στον ειδικό τομέα των κρατικών ενισχύσεων, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μπορεί να θεσπίζει κατευθυντήριες γραμμές για την άσκηση της εξουσίας της εκτιμήσεως και, εφόσον δεν παρεκκλίνουν από τους κανόνες της Συνθήκης, οι ενδεικτικοί κανόνες τους οποίους περιέχουν δεσμεύουν το εν λόγω θεσμικό όργανο (βλ. απόφαση της 13ης Ιουνίου 2002, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, C-382/99, EU:C:2002:363, σκέψη 24 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

22 Περαιτέρω, τόσο στις γραπτές απαντήσεις της στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου όσο και εκ νέου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Tempus ρητώς επιβεβαίωσε ότι δεν αμφισβητεί την εγκαθίδρυση αγοράς της επάρκειας ισχύος, αυτής καθεαυτήν, αλλά μόνον, αφενός, την εκτίμηση των στοιχείων που προσκόμισε το Ηνωμένο Βασίλειο όσον αφορά τις επιπτώσεις της DSR και, αφετέρου, τις προβλεπόμενες διαδικασίες που θα παράσχουν στους ασχολούμενους με τη διαχείριση της ζητήσεως τη δυνατότητα να μετάσχουν στην αγορά επάρκειας ισχύος.

23 Μεταξύ των διαφόρων διατάξεων των κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στους τομείς του περιβάλλοντος και της ενέργειας (2014-2020) (ΕΕ 2014, C 200, σ. 1, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές), που υιοθέτησε η Επιτροπή στις 9 Απριλίου 2014 και τέθηκαν σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2014, και λαμβανομένης υπόψη της περιπτώσεως κατά την οποία γίνεται, καταρχήν, δεκτή

η χορήγηση ενισχύσεως για την επίτευξη του επιπέδου επάρκειας ισχύος που απαιτείται για τη διασφάλιση της επάρκειας παραγωγής (βλ. σκέψη 22 ανωτέρω), οι διατάξεις που ασκούν επιρροή στην επίλυση της διαφοράς είναι οι ακόλουθες.

24 Πρώτον, στην παράγραφο 224, στοιχείο β′, που περιλαμβάνεται στο σημείο 3.9.2 «Ανάγκη για κρατική παρέμβαση», οι κατευθυντήριες γραμμές προβλέπουν ότι, κατά την αξιολόγηση των στοιχείων που παρέσχε το οικείο κράτος, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, την «αξιολόγηση των επιπτώσεων της συμμετοχής από την πλευρά της ζήτησης, συμπεριλαμβανομένης περιγραφής των μέτρων για την ενθάρρυνση της διαχείρισης της ζήτησης».

25 Δεύτερον, στην παράγραφο 226, που περιλαμβάνεται στο σημείο 3.9.3 «Καταλληλότητα», οι κατευθυντήριες γραμμές διαλαμβάνουν τα εξής:

«Το μέτρο θα πρέπει να είναι ανοικτό και να παρέχει επαρκή κίνητρα τόσο στους υφιστάμενους όσο και στους μελλοντικούς φορείς παραγωγής και διαχειριστές που χρησιμοποιούν τεχνολογίες μεταξύ των οποίων υπάρχει δυνατότητα υποκατάστασης, όπως η ανταπόκριση από την πλευρά της ζήτησης ή οι λύσεις αποθήκευσης. Συνεπώς, οι ενισχύσεις θα πρέπει να παρέχονται μέσω ενός μηχανισμού που προβλέπει δυνητικά διαφορετικούς χρόνους παράδοσης, οι οποίοι αντιστοιχούν στα χρονικά διαστήματα που απαιτούνται για την υλοποίηση νέων επενδύσεων από νέους φορείς παραγωγής που χρησιμοποιούν διαφορετικές τεχνολογίες. Το μέτρο θα πρέπει επίσης να λαμβάνει υπόψη τον βαθμό στον οποίο η δυναμικότητα διασύνδεσης μπορεί να αποκαταστήσει οποιοδήποτε πιθανό πρόβλημα επάρκειας παραγωγής».

26 Τρίτον, στην παράγραφο 229, που περιλαμβάνεται στο σημείο 3.9.5 «Αναλογικότητα», οι κατευθυντήριες γραμμές διευκρινίζουν ότι «η ανταγωνιστική διαδικασία υποβολής προσφορών βάσει σαφών, διαφανών και αμερόληπτων κριτηρίων, με αποτελεσματική στόχευση στον καθορισμένο στόχο, θα θεωρείται ότι οδηγεί σε εύλογα ποσοστά απόδοσης υπό κανονικές συνθήκες».

27 Τέταρτον, στην παράγραφο 232, στοιχείο α′, που περιλαμβάνεται στο σημείο 3.9.6 «Αποφυγή αδικαιολόγητων αρνητικών επιπτώσεων στον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές», οι κατευθυντήριες γραμμές υπογραμμίζουν, μεταξύ άλλων, ότι «το μέτρο θα πρέπει να έχει σχεδιαστεί κατά τρόπο που να καθιστά δυνατή τη συμμετοχή σε αυτό οποιασδήποτε δυναμικότητας η οποία μπορεί να συμβάλλει αποτελεσματικά στην αντιμετώπιση του προβλήματος επάρκειας παραγωγής, ιδίως, λαμβάνοντας υπόψη [...] τη συμμετοχή φορέων παραγωγής που χρησιμοποιούν διαφορετικές τεχνολογίες και διαχειριστών που προσφέρουν μέτρα με ισοδύναμες τεχνικές επιδόσεις, για παράδειγμα διαχείριση από την πλευρά της ζήτησης, διασυνδέσεις και αποθήκευση.» Η διάταξη αυτή διευκρινίζει επίσης ότι «ο περιορισμός σχετικά με τη συμμετοχή μπορεί να δικαιολογείται μόνο βάσει ανεπαρκών τεχνικών επιδόσεων που απαιτούνται για την αντιμετώπιση του προβλήματος επάρκειας παραγωγής».

Δ. Επί της προσβαλλομένης αποφάσεως

28 Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε, βάσει του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ότι το επίμαχο μέτρο συνιστούσε κρατική ενίσχυση (αιτιολογικές σκέψεις 109 έως 115 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

29 Όσον αφορά τη συμβατότητα του επίμαχου μέτρου με την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή ανέφερε ότι στήριξε την εκτίμησή της στις προϋποθέσεις που διατυπώνονται στο σημείο 3.9 των κατευθυντήριων γραμμών, οι οποίες καθορίζουν τις ειδικές προϋποθέσεις για την επάρκεια της παραγωγής.

30 Στο σημείο 3.3.1 «Σκοπός γενικού συμφέροντος και ανάγκη για ενίσχυση» της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διαπιστώνει τα εξής:

«(118) Η Επιτροπή εκτιμά ότι το μέτρο συμβάλλει στην υλοποίηση σκοπού γενικού συμφέροντος και ότι είναι αναγκαίο σύμφωνα με τα σημεία 3.9.1 και 3.9.2 των κατευθυντηρίων γραμμών […].

(119) Πρώτον, το Ηνωμένο Βασίλειο θέσπισε μια μέθοδο για τον εντοπισμό του προβλήματος επάρκειας. Οι εργασίες καταρτίσεως προτύπων που διεξήγαγε το Ηνωμένο Βασίλειο καταδεικνύουν ότι το «enduring reliability adequacy standard» –ο δείκτης που επελέγη για τη μέτρηση της επάρκειας της ηλεκτροπαραγωγικής ικανότητας– μπορούσε να φτάσει σε επικίνδυνα επίπεδα από το έτος 2018-2019. Τα αποτελέσματα είναι, στο σύνολό τους, σύμφωνα με αυτά που δημοσίευσε το ENTSO-E [European Network of Transmission System Operators for Electricity, Ευρωπαϊκό Δίκτυο Διαχειριστών Συστημάτων Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας, ΕΔΔΣΜ ηλεκτρικής ενέργειας] στην τελευταία του έκθεση. […]

(120) Η έκθεση της National Grid για την επάρκεια ισχύος εξετάσθηκε από ανεξάρτητη ομάδα τεχνικών εμπειρογνωμόνων (Panel of Technical Exports, στο εξής: PTE) που ορίστηκε από το Department of Energy and Climate Change [Υπουργείο Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής του Ηνωμένου Βασιλείου]. Στις 30 Ιουνίου 2014, το Υπουργείο Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής δημοσίευσε την έκθεση της PTE όσον αφορά την ανάλυση στην οποία στηρίζονταν οι συστάσεις της National Grid ως προς την ποσότητα της επάρκειας ισχύος που απαιτείται κατά την πρώτη δημοπρασία. Η PTE κατέληξε ότι το γενικό σενάριο που διαμόρφωσε η National Grid και η μεθοδολογία της ήσαν, καταρχήν, βάσιμα και ότι η National Grid είχε επιδιώξει να λάβει υπόψη της τα στοιχεία και τη γνώμη των ενδιαφερομένων. Εν τούτοις, η άποψη στην οποία κατέληξαν τα μέλη της PTE ήταν ότι η National Grid είχε την τάση υιοθετήσεως υπερβολικά συντηρητικής προσεγγίσεως όσον αφορά ορισμένες κομβικές προϋποθέσεις, ιδίως τη διασύνδεση, οι οποίες καταλήγουν σε υπερεκτίμηση της ποσότητας της απαιτούμενης επάρκειας. Η PTE επισήμανε επίσης ότι λιγότερο συντηρητικές παραδοχές θα αρκούσαν για να αποτραπεί η ανάγκη δημιουργίας νέας επάρκειας παραγωγής.

(121) Οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου διευκρίνισαν ότι είχαν λάβει υπόψη τις συστάσεις της National Grid, καθώς και την έκθεση της PTE, και είχαν εξετάσει προσεκτικά τις διαφορές στις αντίστοιχες αναλύσεις. […] Λαμβανομένων υπόψη των αποδείξεων που προσκομίσθηκαν, η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου αποφάσισε να ακολουθήσει τις συστάσεις της National Grid, ως *system operator (διαχειριστή του συστήματος)*.

(122) Όσον αφορά τη συμμετοχή της DSR, το Ηνωμένο Βασίλειο υποστήριξε ότι η διεξαγωγή της πρώτης δημοπρασίας τον Δεκέμβριο του 2014 είναι το κλειδί για τη λήψη των πληροφοριών σχετικά με τη DSR και τη δυναμική της. Απαντώντας στην έκθεση της PTE, η National Grid υπέβαλε κοινό σχέδιο με την Energy Networks Association [Ένωση Δικτύων Ενέργειας] (συμπεριλαμβανομένων των Distribution Network Operators) [Διαχειριστών Δικτύων Διανομής], για να γίνει σαφής η πραγματική και η ενδεχόμενη επάρκεια που μπορούσε να παράσχει η DSR. Επιπλέον, το Ηνωμένο Βασίλειο επεξεργάστηκε διατάξεις σχετικά με τις μεταβατικές δημοπρασίες προκειμένου να υποστηρίξει την ανάπτυξη της DSR από το 2015 έως το 2016, καθώς και ένα πιλοτικό σχέδιο 20 εκατομμυρίων GBP στον τομέα της ενεργειακής αποτελεσματικότητας [Electricity Demand Reduction pilot]. Τέλος, το Ηνωμένο Βασίλειο διευκρίνισε ότι θα εξετάσει τα δεδομένα που προκύπτουν από την πρώτη δημοπρασία και ότι θα διασφαλίσει ότι οι καμπύλες της ζητήσεως προσαρμόζονται προσηκόντως, πράγμα που θα ληφθεί υπόψη στη διαδικασία Future Energy Scenario της National Grid για τις εκθέσεις σχετικά με την επάρκεια ισχύος που προορίζονται για τις μελλοντικές δημοπρασίες.

[…]

(124) Η Επιτροπή εκτιμά τις πρωτοβουλίες που ανέλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο για να απαντήσει στις συστάσεις της PTE και κρίνει ότι ορισμένες από τις ανησυχίες που διατύπωσε η PTE ήσαν σοβαρές, ειδικότερα οι όλως επιφυλακτικές εκτιμήσεις σύμφωνα με τις οποίες η διασύνδεση έχει μηδενική καθαρή συμβολή σε περιόδους που ασκούνται πιέσεις στο δίκτυο. […]

(125) Η Επιτροπή εκτιμά ότι [οι δεσμεύσεις που ανέλαβε το Ηνωμένο Βασίλειο] αντιμετωπίζουν επαρκώς τις μεθοδολογικές ανησυχίες όσον αφορά τη συμβολή της διασυνδέσεως και την αξιολόγησή της.

[…]

(128) Τέταρτον, το μέτρο που κοινοποιήθηκε μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την ενίσχυση της παραγωγής από ορυκτά καύσιμα. Πάντως, όπως αναφέρθηκε στις αιτιολογικές σκέψεις (88) έως (94), το Ηνωμένο Βασίλειο σχεδιάζει ή θέτει σε εφαρμογή πρόσθετα μέτρα για να καλύψει τα ελλείμματα της αγοράς που εντόπισε. Τα μέτρα αυτά αποσκοπούν στην ενίσχυση της DSR, στη μεταρρύθμιση των «cash-out arrangements» και στην προώθηση υψηλότερου επιπέδου διασυνδέσεως. Η Επιτροπή εκτιμά ότι αυτά τα εναλλακτικά μέτρα θα πρέπει, κατά συνέπεια, να καταλήξουν σε μείωση της απαιτούμενης επάρκειας βάσει του κοινοποιηθέντος μέτρου. Επιπλέον, η Επιτροπή σημειώνει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο προτείνει μέτρα ad hoc για να ενισχύσει την ηλεκτροπαραγωγή με χαμηλές ανθρακούχες εκπομπές (για παράδειγμα «Contracts for Differences») και υιοθέτησε αυστηρά πρότυπα αποδόσεως όσον αφορά τις εκπομπές. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή εκτιμά ότι το Ηνωμένο Βασίλειο εξέτασε επαρκώς τα μέτρα για την άμβλυνση των αρνητικών συνεπειών που το κοινοποιηθέν μέτρο θα μπορούσε να έχει για τον σκοπό της προοδευτικής καταργήσεως των επιζήμιων για το περιβάλλον επιδοτήσεων. Επιπλέον, η Επιτροπή επισημαίνει ότι η ετήσια αξιολόγηση της επάρκειας ισχύος λαμβάνει υπόψη τον όγκο της ηλεκτροπαραγωγής και τη συμβολή των σταθμών διασυνδέσεως ενώ είναι ανοικτή σε όλους τους τύπους προμηθευτών ισχύος, συμπεριλαμβανομένων όσων δραστηριοποιούνται στη DSR.

(129) Όσον αφορά το έγγραφο που υπέβαλαν όσοι δραστηριοποιούνται στη DSR, η Επιτροπή συμμερίζεται τη γνώμη του Ηνωμένου Βασιλείου ότι οι δεκαπενταετείς συμβάσεις επάρκειας ισχύος μπορούν να δικαιολογηθούν για τις νέες εγκαταστάσεις, ενώ οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις και όσοι δραστηριοποιούνται στη DSR, λαμβανομένης υπόψη της μικρότερης ανάγκης τους σε κεφάλαια (πράγμα που υποδηλώνει μικρότερη σημασία της διασφαλίσεως χρηματοδοτήσεως), δεν επωφελούνται ουσιωδώς από μακροχρόνιες συμβάσεις […]. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι οι πιο βραχυχρόνιες συμβάσεις θέτουν σαφώς σε δυσμενέστερη θέση τις υφιστάμενες εγκαταστάσεις και όσους δραστηριοποιούνται στη DSR σε σχέση με τις νέες εγκαταστάσεις. Το μέτρο είναι ουδέτερο σε τεχνολογικό επίπεδο και, κατά συνέπεια, δεν ενισχύει τη θέση των παραγωγών που χρησιμοποιούν ορυκτά καύσιμα. Η Επιτροπή σημειώνει επίσης ότι η μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους περιλαμβάνει την ενθάρρυνση της μειώσεως της ζητήσεως σε περιόδους αιχμής, ταυτόχρονα δε είναι προβλέψιμη για τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας.»

31 Στο σημείο 3.3.2, «Πρόσφορος χαρακτήρας της ενισχύσεως», της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διαπιστώνει τα εξής:

«(130) Η Επιτροπή εκτιμά ότι το μέτρο είναι κατάλληλο, όπως απαιτεί το σημείο 3.9.3 των κατευθυντηρίων γραμμών. […]

(131) Πρώτον, το μέτρο αντιμετωπίζει τα εντοπισθέντα ελλείμματα της αγοράς, όπως αυτά αναφέρονται στον πίνακα 1. Επιπλέον, το μέτρο σχεδιάσθηκε για να ενισχύσει και να συμπληρώσει τις τρέχουσες εξελίξεις στην αγορά και να συνάδει με την εσωτερική αγορά

ενέργειας και τις ενεργειακές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης: δηλαδή, την ανάπτυξη ενεργού διαχειρίσεως της ζητήσεως, την αύξηση του ανταγωνισμού και των επενδύσεων στην ικανότητα διασυνδέσεως. […]

– Η αγορά επάρκειας ισχύος θα ενισχύσει την ανάπτυξη ενεργού διαχειρίσεως της ζητήσεως. Οι πάροχοι ισχύος θα μπορούν να λαμβάνουν πληρωμές για την εξασφαλιζόμενη επάρκεια ισχύος και θα υπάρξουν ειδικά μέτρα για την ενίσχυση της ικανότητας της βιομηχανίας αυτής, η οποία βρίσκεται σε αρχικά στάδια, προκειμένου να αναπτυχθεί. Η αγορά επάρκειας ισχύος θα υποστηρίξει τη ρευστότητα και τον ανταγωνισμό (ταυτόχρονα στην αγορά επάρκειας ισχύος και στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας).

[…]

(134) Τρίτον, το μέτρο είναι ανοικτό στους υφιστάμενους και στους νέους παραγωγούς, σε όσους δραστηριοποιούνται στον τομέα της αποθηκεύσεως και σε όσους δραστηριοποιούνται στη DSR. Η διαδικασία των δημοπρασιών σχεδιάσθηκε για να λαμβάνει υπόψη διαφορετικούς χρόνους υλοποιήσεως που είναι αναγκαίοι για να καταστεί διαθέσιμη η επάρκεια ισχύος. Οι προμηθευτές επάρκειας ισχύος μπορούν να υποβάλουν προσφορές για χρόνους υλοποιήσεως ενός ή τεσσάρων ετών, πράγμα που θα πρέπει να καλύπτει τις ανάγκες των νέων εγκαταστάσεων και τις ανάγκες ανακαινίσεως των υφισταμένων εγκαταστάσεων.

[…]

(140) Όσον αφορά το έγγραφο που υπέβαλαν όσοι δραστηριοποιούνται στη DSR, η Επιτροπή επισημαίνει ότι ο αποκλεισμός όσων δραστηριοποιούνται στη DSR οι οποίοι έχουν συνάψει σύμβαση επάρκειας ισχύος στο πλαίσιο του σταθερού καθεστώτος από τη συμμετοχή στις μεταβατικές δημοπρασίες σκοπεί στην πραγματικότητα στην ενίσχυση της αναπτύξεως του τομέα της DSR. Επιπλέον, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού που επιδιώκεται με το μέτρο, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι δικαιολογημένη η μη πρόβλεψη πρόσθετης αμοιβής για εξοικονόμηση σε σχέση με τις απώλειες μεταφοράς και διανομής χάρη στη DSR.»

32 Στο σημείο 3.3.5, «Περιορισμός των αρνητικών αποτελεσμάτων επί του ανταγωνισμού και των συναλλαγών», της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή διευκρινίζει τα εξής:

«(149) […] το μέτρο είναι ανοικτό σε όλους τους υφιστάμενους και νέους παραγωγούς, σε όσους δραστηριοποιούνται στη DSR και στον τομέα της αποθηκεύσεως, οι οποίοι υπόκεινται στις προϋποθέσεις επιλεξιμότητας που απαριθμούνται στις αιτιολογικές σκέψεις (15) έως (18). […]»

II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

33 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 4 Δεκεμβρίου 2014, η Tempus άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

34 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 15 Απριλίου 2015, το Ηνωμένο Βασίλειο ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα δίκη προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής. Με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2015, ο πρόεδρος του ογδόου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε την ως άνω αίτηση παρεμβάσεως. Το Ηνωμένο Βασίλειο κατέθεσε το υπόμνημά του και οι κύριοι διάδικοι κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επ' αυτού εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

35 Λόγω μεταβολής της συνθέσεως του Γενικού Δικαστηρίου, η υπόθεση ανατέθηκε σε νέο εισηγητή δικαστή στις 27 Απριλίου 2016.

36 Κατόπιν της μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο τρίτο τμήμα, στο οποίο ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.

37 Με μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 20ής Δεκεμβρίου 2016, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε την Επιτροπή να προσκομίσει την κοινοποίηση του επίμαχου μέτρου την οποία της είχε διαβιβάσει το Ηνωμένο Βασίλειο.

38 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 13 Φεβρουαρίου 2017, η Επιτροπή υπέβαλε στο Γενικό Δικαστήριο μη εμπιστευτικό κείμενο της κοινοποιήσεως που της είχε διαβιβάσει το Ηνωμένο Βασίλειο. Υποστήριξε ότι η επίμαχη κοινοποίηση ήταν εμπιστευτικό έγγραφο, το οποίο προστατεύεται από το άρθρο 339 ΣΛΕΕ και δεν μπορεί να διαβιβαστεί στην Tempus. Ισχυρίστηκε ότι δεν ήταν σε θέση να διαβιβάσει το έγγραφο αυτό στο Γενικό Δικαστήριο επί τη βάσει μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 90 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου. Η Επιτροπή υποστήριξε ότι, εάν το Γενικό Δικαστήριο τη διέτασσε να προσκομίσει το έγγραφο αυτό επί τη βάσει του άρθρου 91 του Κανονισμού Διαδικασίας, θα συμμορφωνόταν πάραυτα στο εν λόγω μέτρο διεξαγωγής αποδείξεων.

39 Το Γενικό Δικαστήριο, με διάταξη της 9ης Μαρτίου 2017, σχετικά με τη διεξαγωγή αποδείξεων που αφορούσε την προσκόμιση εγγράφων, ζήτησε από την Επιτροπή, βάσει του άρθρου 91, στοιχείο β′, του άρθρου 92, παράγραφος 1, και του άρθρου 103, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, να προσκομίσει την κοινοποίηση του επίμαχου μέτρου που της είχε διαβιβάσει το Ηνωμένο Βασίλειο. Η Επιτροπή συμμορφώθηκε προς το αίτημα αυτό στις 16 Μαρτίου 2017.

40 Με μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας της 3ης Απριλίου 2017, το Γενικό Δικαστήριο γνωστοποίησε στην Επιτροπή και στο Ηνωμένο Βασίλειο την πρόθεσή του να εντάξει στη δικογραφία πλείονα χωρία της κοινοποιήσεως. Το Γενικό Δικαστήριο τους κάλεσε να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους ως προς την αποκάλυψη των εν λόγω χωρίων. Το Ηνωμένο Βασίλειο και η Επιτροπή διατύπωσαν τις παρατηρήσεις τους ως προς την αποκάλυψη των χωρίων αυτών στις 19 Απριλίου 2017 και στις 24 Απριλίου 2017, αντιστοίχως.

41 Στις 5 Μαΐου 2017 ορισμένα χωρία της κοινοποιήσεως, που κρίθηκαν σημαντικά και όχι εμπιστευτικά, εντάχθηκαν στη δικογραφία και διαβιβάστηκαν στην Tempus (στο εξής: κοινοποίηση).

42 Με μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας της 5ης Μαΐου 2017, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε όλους τους διαδίκους να απαντήσουν σε πλείονα ερωτήματα. Κατ' ουσίαν, το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από τα μέρη διευκρινίσεις ως προς ορισμένες παραγράφους των κατευθυντηρίων γραμμών και ως προς ορισμένες έννοιες που περιλαμβάνονται σε αυτές. Οι ερωτήσεις που υποβλήθηκαν στους διαδίκους αφορούσαν ιδίως τις διαθέσιμες πληροφορίες κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς την αξιολόγηση της DSR και τις ενδεχόμενες τεχνολογικές εξελίξεις σε σχέση με την ασφάλεια του εφοδιασμού στο Ηνωμένο Βασίλειο. Εξάλλου, η Επιτροπή κλήθηκε να διευκρινίσει τη θέση της ως προς συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση και τα στοιχεία που διέθετε κατά την εκτίμηση του επίμαχου μέτρου. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο κάλεσε την Tempus να σχολιάσει τους ισχυρισμούς της Επιτροπής στο υπόμνημα ανταπαντήσεως, σχετικά με τη μέθοδο υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους. Η Επιτροπή κλήθηκε επίσης να αναφέρει τα στοιχεία στα οποία είχε στηρίξει την εκτίμηση των αναγκών χρηματοδοτήσεως όσων δραστηριοποιούνται στην DSR και η Tempus κλήθηκε να αναφέρει ποια ήσαν τα αποδεικτικά στοιχεία των εν λόγω αναγκών χρηματοδοτήσεως τα οποία παρασχέθηκαν στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Επιτροπή.

43 Στις 22 Μαΐου 2017 οι διάδικοι συμμορφώθηκαν με αυτό το μέτρο.

44 Με υπομνήματα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Μαΐου και στις 9 Ιουνίου 2017, η Tempus διατύπωσε παρατηρήσεις για την έκθεση ακροατηρίου.

45 Με υπόμνημα που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 29 Ιουνίου 2017, η Tempus ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο, βάσει της ισότητας των όπλων, να επανεξετάσει το παράρτημα Β της κοινοποιήσεως, στην οποία στηρίχθηκαν η Επιτροπή και το Ηνωμένο Βασίλειο στην απάντησή τους στο μέτρο οργανώσεως της διαδικασίας της 5ης Μαΐου 2017, και να αποφασίσει αν έπρεπε να της κοινοποιηθούν και άλλα τμήματα του παραρτήματος αυτού που δεν είχαν ακόμη αποκαλυφθεί.

46 Με διάταξη της 3ης Ιουλίου 2017, σχετικά με τη διεξαγωγή αποδείξεων που αφορούσε την προσκόμιση εγγράφων, το Γενικό Δικαστήριο διέταξε την Επιτροπή, επί τη βάσει του άρθρου 91, στοιχείο β′, του άρθρου 92, παράγραφος 1, και του άρθρου 103, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, να προσκομίσει το εν λόγω παράρτημα Β της κοινοποιήσεως. Η Επιτροπή συμμορφώθηκε προς το αίτημα αυτό στις 4 Ιουλίου 2017. Στις 6 Ιουλίου 2017 το παράρτημα αυτό, το οποίο κρίθηκε σχετικό και όχι εμπιστευτικό από το Γενικό Δικαστήριο, περιελήφθη στη δικογραφία και κοινοποιήθηκε στην Tempus.

47 Η Tempus ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

48 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει ως απαράδεκτη ή, τουλάχιστον, ως αβάσιμη την προσφυγή·

– να καταδικάσει την Tempus στα δικαστικά έξοδα.

49 Το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει τα αιτήματα της Επιτροπής περί απορρίψεως της προσφυγής.

III. Σκεπτικό

A. Επί του παραδεκτού

50 Στο υπόμνημα αντικρούσεως, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, για να είναι παραδεκτή, η προσφυγή του ενδιαφερομένου, πρέπει να αποσκοπεί στη διασφάλιση των διαδικαστικών δικαιωμάτων που αυτός αντλεί από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και από το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 108 [ΣΛΕΕ] (ΕΕ 1999, L 83, σ. 1). Επομένως, τα επιχειρήματα της Tempus σχετικά με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη παρά μόνο στο μέτρο που αποσκοπούν πράγματι να αποδείξουν ότι η Επιτροπή δεν μπόρεσε να ξεπεράσει τις σοβαρές αμφιβολίες που είχε κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξετάσεως και ότι αυτό επηρέαζε τα διαδικαστικά δικαιώματά της.

51 Επιβάλλεται, συναφώς, η επισήμανση ότι το επιχείρημα της Επιτροπής δεν αποσκοπεί στην αμφισβήτηση του παραδεκτού της προσφυγής στο σύνολό της, αλλά μόνο το τμήμα του δικογράφου που δεν αφορά την υπεράσπιση των διαδικαστικών δικαιωμάτων της. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, άλλωστε, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι οι διάδικοι συμφωνούσαν ότι η Tempus παραδεκτώς μπορούσε να υπερασπίσει τα διαδικαστικά δικαιώματά της. Εξάλλου, επιβάλλεται να τονιστεί ότι η Επιτροπή δεν διευκρίνισε τα επιχειρήματα τα οποία, κατά την ίδια, δεν θα πρέπει να ληφθούν υπόψη ως μη σχετιζόμενα με τα διαδικαστικά δικαιώματα της Tempus.

52 Υπό το πρίσμα των προηγουμένων σκέψεων, η επιχειρηματολογία της Επιτροπής σχετικά με το παραδεκτό του πρώτου λόγου ακυρώσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

Β. Επί της ουσίας

53 Ως ενδιαφερόμενο μέρος και προκειμένου να διασφαλίσει την προστασία των διαδικαστικών δικαιωμάτων που αντλεί από το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και από το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, η Tempus προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της προσφυγής της, εκ των οποίων ο πρώτος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και πλειόνων άλλων κανόνων δικαίου και ο δεύτερος σε πλημμέλεια της αιτιολογίας.

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, περί παραβάσεως του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, περί παραβιάσεως των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της αναλογικότητας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και περί εσφαλμένης εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών

α) Εισαγωγικές παρατηρήσεις

54 Όπως εκθέτουν το Ηνωμένο Βασίλειο στην κοινοποίηση και η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, η διαθέσιμη στο εν λόγω κράτος μέλος ηλεκτρική ενέργεια ενδέχεται να μην επαρκεί, στο εγγύς μέλλον, για την ικανοποίηση των αναγκών στις περιόδους αιχμής της ζητήσεως. Οι γηραιότερες εγκαταστάσεις παραγωγής θα κλείσουν προσεχώς και υπάρχει ο κίνδυνος αδυναμίας της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας να παράσχει επαρκή κίνητρα στους παραγωγούς για να αναπτύξουν νέα ηλεκτροπαραγωγική ικανότητα, προκειμένου να αντισταθμιστεί το κλείσιμο των εγκαταστάσεων αυτών. Επίσης, η αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας δεν παρέχει επαρκή κίνητρα στους καταναλωτές για να μειώσουν τη ζήτησή τους, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η κατάσταση αυτή. Επομένως, για την προστασία της ασφάλειας του εφοδιασμού, το Ηνωμένο Βασίλειο έκρινε αναγκαίο να εγκαθιδρύσει αγορά επάρκειας ισχύος.

55 Ο βασικός σκοπός της εν λόγω αγοράς επάρκειας ισχύος ήταν να παρασχεθούν επαρκή κίνητρα στους προμηθευτές επάρκειας ισχύος, δηλαδή, καταρχήν, τόσο στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας (σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των σταθμών που χρησιμοποιούν ορυκτά καύσιμα) όσο και σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR, οι οποίοι προτείνουν μετάθεση ή μείωση της καταναλώσεως, να λάβουν υπόψη τις δυσκολίες που ενδέχεται να ανακύψουν κατά τις περιόδους αιχμής της ζητήσεως. Επομένως, ακόμη και αν επεμβαίνουν σε διαφορετικά επίπεδα –η προσφορά για την παραγωγή, η ζήτηση για την κατανάλωση– οι παραγωγοί και όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR συνιστούν απαραίτητα στοιχεία της δομής και του τρόπου λειτουργίας της αγοράς επάρκειας ισχύος την οποία σχεδιάζει το Ηνωμένο Βασίλειο.

56 Κατά την Tempus, πάντως, η Επιτροπή κακώς εκτίμησε, κατά το πέρας της προκαταρκτικής εξετάσεως και υπό το πρίσμα των διαθέσιμων στοιχείων κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η μελετώμενη αγορά επάρκειας ισχύος δεν δημιουργούσε αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητά της με την εσωτερική αγορά. Η Tempus αναδεικνύει εν προκειμένω, ως επιχείρηση που δραστηριοποιείται στην DSR, επτά πτυχές της αγοράς επάρκειας ισχύος που δημιουργούν τέτοιες αμφιβολίες υπό την έννοια που προσδίδει στον όρον αυτό το άρθρο 4 του κανονισμού 659/1999. Κατ' ουσίαν, διατείνεται ότι η αγορά επάρκειας ισχύος ευνοεί την παραγωγή σε βάρος της DSR κατά τρόπο που εισάγει δυσμενείς διακρίσεις και είναι δυσανάλογος, ο οποίος βαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη των σκοπών του καθεστώτος ενισχύσεων και για τη συμμόρφωση προς τους εφαρμοστέους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

β) Επί της έννοιας των αμφιβολιών και της αποφάσεως της Επιτροπής να κινήσει ή όχι την επίσημη διαδικασία έρευνας

57 Όπως προκύπτει από το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, εάν η Επιτροπή κρίνει, αφού ενημερωθεί περί σχεδίου που αποβλέπει να θεσπίσει ενισχύσεις, ότι το σχέδιο αυτό δεν συμβιβάζεται με την εσωτερική αγορά, κινεί αμελλητί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στη διάταξη αυτή, η Επιτροπή υποχρεούται τότε να τάξει προθεσμία στους ενδιαφερομένους για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

58 Το άρθρο 4 του κανονισμού 659/1999 διαλαμβάνει, συναφώς, ότι ενώ το κοινοποιηθέν μέτρο συνιστά πράγματι ενίσχυση, η ύπαρξη ή η έλλειψη «αμφιβολιών» ως προς τη συμβατότητα του σχεδίου αυτού προς την εσωτερική αγορά παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να αποφασίσει αν θα κινήσει ή όχι την επίσημη διαδικασία έρευνας μετά από προκαταρκτική εξέταση, και ορίζει τα εξής:

«1. Η Επιτροπή εξετάζει την κοινοποίηση μόλις τη λάβει.[…]

2. Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει, μετά από προκαταρκτική εξέταση, ότι το κοινοποιηθέν μέτρο δεν αποτελεί ενίσχυση, σημειώνει τη διαπίστωση αυτή με σχετική απόφαση.

3. Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει, μετά από προκαταρκτική εξέταση, ότι το κοινοποιηθέν μέτρο, ενώ εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου [107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ], δεν δημιουργεί αμφιβολίες κατά πόσον συμβιβάζεται με την [εσωτερική] αγορά, το κηρύσσει συμβιβάσιμο με την [εσωτερική] αγορά (εφεξής αποκαλούμενη “απόφαση για τη μη διατύπωση αντιρρήσεων”). Στην απόφαση αυτή, αναφέρεται η συγκεκριμένη εξαίρεση της Συνθήκης που εφαρμόσθηκε.

4. Εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει, μετά από προκαταρκτική εξέταση, ότι το κοινοποιηθέν μέτρο δημιουργεί αμφιβολίες κατά πόσο συμβιβάζεται με την [εσωτερική] αγορά, αποφασίζει να κινήσει τη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο [108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ] (εφεξής αποκαλούμενη “απόφαση για κίνηση επίσημης διαδικασίας έρευνας”).»

59 Το άρθρο 6 του κανονισμού 659/1999 ρυθμίζει διεξοδικά τις λεπτομέρειες της επίσημης διαδικασίας έρευνας:

«1. Στην απόφαση περί κινήσεως επίσημης διαδικασίας έρευνας, η Επιτροπή αναφέρει συνοπτικά τα σημαντικότερα πραγματικά και νομικά ζητήματα, προβαίνει σε προσωρινή εκτίμηση σχετικά με το χαρακτήρα του σχεδιαζόμενου μέτρου ως ενίσχυσης και εκθέτει τις αμφιβολίες της για το συμβατό του μέτρου με την κοινή αγορά. Η απόφαση καλεί το οικείο κράτος μέλος και τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν παρατηρήσεις εντός ορισμένης προθεσμίας, η οποία συνήθως δεν υπερβαίνει τον ένα μήνα.[…]

2. Οι παρατηρήσεις που λαμβάνονται διαβιβάζονται στο οικείο κράτος μέλος. […] Το οικείο κράτος μέλος μπορεί να απαντήσει στα σχόλια που υποβάλλονται […].»

60 Επομένως, στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, πρέπει να διακριθεί, αφενός, η προβλεπόμενη από το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ προκαταρκτική εξέταση των ενισχύσεων, η οποία διέπεται από το άρθρο 4 του κανονισμού 659/1999 και η οποία αποσκοπεί μόνο στο να παράσχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να μορφώσει μια πρώτη γνώμη σχετικά με το εν μέρει ή πλήρως συμβατό της επίμαχης ενισχύσεως, και, αφετέρου, η τυπική διαδικασία εξετάσεως, που προβλέπει το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 6 του κανονισμού 659/1999 και η οποία αποσκοπεί στο να παράσχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να έχει πλήρη πληροφόρηση για το σύνολο των στοιχείων της υποθέσεως (βλ. απόφαση της 15ης Απριλίου 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, σκέψη 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

61 Η Επιτροπή μπορεί να αρκεσθεί στο προβλεπόμενο από το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ προκαταρκτικό στάδιο, προκειμένου να λάβει ευνοϊκή απόφαση για μια ενίσχυση, αν είναι σε θέση να σχηματίσει την πεποίθηση, μετά το πέρας μιας πρώτης εξετάσεως, ότι το οικείο σχέδιο συμβιβάζεται με τη Συνθήκη ΛΕΕ. Αντιθέτως, αν, από την πρώτη αυτή εξέταση, η Επιτροπή σχηματίσει αντίθετη γνώμη ή δεν μπορέσει να υπερβεί όλες τις δυσχέρειες που ανέκυψαν κατά την εκτίμηση της συμβατότητας της εν λόγω ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά, τότε οφείλει να συγκεντρώσει όλες τις αναγκαίες γνώμες και να κινήσει προς τούτο τη διαδικασία του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (βλ. απόφαση της 15ης Απριλίου 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, σκέψεις 58 και 59 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

62 Όσον αφορά την κατά το άρθρο 4, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 659/1999 έννοια των «αμφιβολιών» ως προς τη συμβατότητα του κοινοποιηθέντος μέτρου με την εσωτερική αγορά, η νομολογία διαμόρφωσε τρεις προϋποθέσεις για να οριοθετήσει την εκτίμηση της Επιτροπής.

63 Πρώτον, η έννοια αυτή έχει αποκλειστικό χαρακτήρα. Πράγματι, η Επιτροπή δεν μπορεί να αρνηθεί την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας επικαλούμενη άλλες περιστάσεις, όπως το συμφέρον τρίτων, λόγους που ανάγονται στην οικονομία της διαδικασίας ή άλλο λόγο διοικητικής ή πολιτικής διευκολύνσεως (πρβλ. αποφάσεις της 10ης Φεβρουαρίου 2009, Deutsche Post και DHL International κατά Επιτροπής, T-388/03, EU:T:2009:30, σκέψη 90 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 10ης Ιουλίου 2012, Smurfit Kappa Group κατά Επιτροπής, T-304/08, EU:T:2012:351, σκέψη 78).

64 Δεύτερον, από το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι, όταν η Επιτροπή δεν καταλήγει στην άρση κάθε αμφιβολίας υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, υποχρεούται να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας. Δεν διαθέτει συναφώς καμιά διακριτική ευχέρεια (πρβλ. αποφάσεις της 22ας Δεκεμβρίου 2008, British Aggregates κατά Επιτροπής, C-487/06 P, EU:C:2008:757, σκέψη 113 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 10ης Ιουλίου 2012, Smurfit Kappa Group κατά Επιτροπής, T-304/08, EU:T:2012:351, σκέψη 79 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

65 Τρίτον, η έννοια των αμφιβολιών που διατυπώνεται στο άρθρο 4, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 659/1999 έχει αντικειμενικό χαρακτήρα. Η ύπαρξη των αμφιβολιών αυτών πρέπει να αναζητηθεί τόσο στις συνθήκες εκδόσεως της προσβαλλομένης πράξεως όσο και στο περιεχόμενό της, κατά τρόπο αντικειμενικό, βάσει συγκρίσεως των αιτιολογικών σκέψεων της αποφάσεως με τα στοιχεία τα οποία διέθετε η Επιτροπή όταν αποφάνθηκε επί της συμβατότητας των επίδικων ενισχύσεων με την εσωτερική αγορά. Επομένως, ο έλεγχος νομιμότητας που ασκεί το Γενικό Δικαστήριο επί της υπάρξεως σοβαρών αμφιβολιών, υπερβαίνει εκ φύσεως την αναζήτηση της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως (πρβλ. αποφάσεις της 2ας Απριλίου 2009, Bouygues και Bouygues Télécom κατά Επιτροπής, C-431/07 P, EU:C:2009:223, σκέψη 63, και της 10ης Ιουλίου 2012, Smurfit Kappa Group κατά Επιτροπής, T-304/08, EU:T:2012:351, σκέψη 80 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

66 Στο πλαίσιο αυτό, για τον έλεγχο νομιμότητας της αποφάσεως της Επιτροπής περί μη διατυπώσεως αντιρρήσεων, το Γενικό Δικαστήριο οφείλει να εξετάσει τα επιχειρήματα που προβάλλει η Tempus για να αποδείξει ότι, μετά από προκαταρκτική εξέταση, το κοινοποιηθέν μέτρο εγείρει αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά του με την εσωτερική αγορά, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 659/1999, και, για τον λόγο αυτόν, έπρεπε να εκδοθεί απόφαση περί κινήσεως επίσημης διαδικασίας έρευνας. Η έρευνα αυτή είναι κατά μείζονα λόγο σημαντική για την Tempus, δεδομένου ότι τα επιχειρήματα αυτά αντιστοιχούν κατ' ουσίαν σε αυτά που θα μπορούσε να προβάλει ως ενδιαφερόμενο μέρος, ασκώντας τα διαδικαστικά δικαιώματά της κατά την επίσημη διαδικασία έρευνας, δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, εάν η διαδικασία αυτή είχε κινηθεί· η Tempus διατείνεται ότι εν προκειμένω προσβλήθηκαν τα εν λόγω διαδικαστικά δικαιώματα.

67 Προς τον σκοπό αυτόν, η Tempus φέρει το βάρος αποδείξεως, η οποία μπορεί να στηρίζεται σε δέσμη συγκλινουσών ενδείξεων, σχετικών, αφενός, με τις περιστάσεις και τη διάρκεια της διαδικασίας προκαταρκτικής εξετάσεως και, αφετέρου, με το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως (πρβλ.

απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2009, Deutsche Post και DHL International κατά Επιτροπής, T-388/03, EU:T:2009:30, σκέψη 93). Ειδικότερα, ο ανεπαρκής ή ατελής χαρακτήρας της εξετάσεως που πραγματοποίησε η Επιτροπή κατά τη διαδικασία προκαταρκτικής εξετάσεως συνιστά ένδειξη της υπάρξεως αμφιβολιών υπό την έννοια του άρθρου 4 του κανονισμού 659/1999 (βλ. απόφαση της 10ης Ιουλίου 2012, Smurfit Kappa Group κατά Επιτροπής, T-304/08, EU:T:2012:351, σκέψη 81 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Πάντως, ως ενδιαφερόμενο μέρος, η Tempus δεν διαθέτει ούτε εξουσίες ελέγχου ούτε, καταρχήν, ικανότητες έρευνας συγκρίσιμες με αυτές της Επιτροπής, η οποία μπορεί, εν ανάγκη, να ζητήσει τη συνεργασία του οικείου κράτους μέλους, προκειμένου να διεξαγάγει με επιτυχία τον έλεγχο του κοινοποιηθέντος μέτρου.

68 Επομένως, εν προκειμένω και όπως συνάγεται από τις σκέψεις 79 έως 82 κατωτέρω, σε ένα στάδιο της διαδικασίας όπου δεν έχει ακόμη απευθυνθεί όχληση στους ενδιαφερομένους για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους με απόφαση περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας, αρκεί ότι η Tempus εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους εκτιμά, λαμβανομένης υπόψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει αμφιβολίες για τη συμβατότητα του κοινοποιηθέντος μέτρου με την εσωτερική αγορά. Επομένως, δεν είναι υποχρεωμένη να προσκομίσει όλα τα στοιχεία που μπορούν να αποδείξουν την ασυμβατότητα του κοινοποιηθέντος καθεστώτος ενισχύσεων με την εσωτερική αγορά.

69 Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, για να μπορεί να ασκήσει επαρκή εξέταση υπό το πρίσμα των εφαρμοστέων στις κρατικές ενισχύσεις κανόνων, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να περιορίσει την ανάλυσή της στα στοιχεία που περιέχονται στην κοινοποίηση του επίμαχου μέτρου. Μπορεί και, ενδεχομένως, οφείλει να αναζητήσει τα κρίσιμα στοιχεία, προκειμένου να διαθέτει, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, στοιχεία αξιολογήσεως που μπορούν εύλογα να θεωρηθούν επαρκή και σαφή για τις ανάγκες της εκτιμήσεώς της. Ως παράδειγμα, έχει ήδη κριθεί ότι η Επιτροπή είχε προβεί σε «άμεση και επιμελή» εξέταση της συμβατότητας ενισχύσεως αφού ερεύνησε το βάσιμο των επιχειρημάτων του κράτους μέλους (πρβλ. αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 2008, Kronoply και Kronotex κατά Επιτροπής, T-388/02, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:556, σκέψη 127), ενώ η εξέταση αυτή χαρακτηρίσθηκε «ανεπαρκής» εφόσον δεν διέθετε στοιχεία βάσει των οποίων θα μπορούσε να αξιολογήσει ένα μέτρο (πρβλ. απόφαση της 10ης Φεβρουαρίου 2009, Deutsche Post και DHL International κατά Επιτροπής, T-388/03, EU:T:2009:30, σκέψεις 109 και 110).

70 Επομένως, για να αποδείξει η Tempus την ύπαρξη αμφιβολιών υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999, αρκεί να καταδείξει ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε επιμελή και αμερόληπτη αναζήτηση και εξέταση του συνόλου των κρίσιμων για την ανάλυση αυτή στοιχείων ή δεν τα έλαβε δεόντως υπόψη, ούτως ώστε να άρει κάθε αμφιβολία ως προς τη συμβατότητα του κοινοποιηθέντος μέτρου με την εσωτερική αγορά.

71 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, η νομιμότητα αποφάσεως στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων πρέπει να εκτιμάται βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που μπορούσε να έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή όταν έλαβε τη σχετική απόφαση (πρβλ. απόφαση της 15ης Απριλίου 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, σκέψεις 54 και 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Πάντως, τα στοιχεία που η Επιτροπή «μπορούσε να έχει στη διάθεσή της» περιλαμβάνουν αυτά που είναι λυσιτελή για την εκτίμηση στην οποία όφειλε να προβεί το εν λόγω θεσμικό όργανο σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ και το άρθρο 4, παράγραφοι 3 ή 4, του κανονισμού 659/1999.

72 Κατά συνέπεια, προκειμένου να αποδείξει την ύπαρξη αμφιβολιών ως προς τη συμβατότητα της ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά, η Tempus μπορεί θεμιτώς να επικαλεστεί κάθε κρίσιμο στοιχείο το οποίο διέθετε ή μπορούσε να διαθέτει η Επιτροπή κατά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως. Ομοίως, το Γενικό Δικαστήριο δύναται, για τον έλεγχο της νομιμότητας που καλείται να διενεργήσει συναφώς, να λάβει υπόψη κάθε στοιχείο του οποίου γίνεται μνεία στην προσβαλλόμενη απόφαση προς στήριξη της εκτιμήσεως της Επιτροπής.

73 Επομένως, επιβάλλεται, εν προκειμένω, να εξακριβωθεί αν τα στοιχεία που προέβαλε η Tempus ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου μπορούσαν, υπό το πρίσμα των διαθέσιμων κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως πληροφοριών, να προκαλέσουν αμφιβολίες ως προς την εν μέρει ή εν όλω συμβατότητα του κοινοποιηθέντος μέτρου προς την εσωτερική αγορά, με συνέπεια να υποχρεούται η Επιτροπή να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας, με την επιφύλαξη της μεταγενέστερης ασκήσεως εκ μέρους του εν λόγω θεσμικού οργάνου της εξουσίας του να εκτιμήσει τη συμβατότητα του ως άνω μέτρου με την εσωτερική αγορά κατόπιν της κινήσεως της εν λόγω διαδικασίας.

γ) Επί της διάρκειας των συζητήσεων μεταξύ του κράτους μέλους και της Επιτροπής και επί των περιστάσεων υπό τις οποίες ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση

74 Η Tempus υπογραμμίζει τη σημασία των ζητημάτων που αντιμετώπισε η Επιτροπή στην υπόθεση αυτή, η οποία ήταν η πρώτη διαδικασία έρευνας που αφορούσε την αγορά επάρκειας ισχύος και την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών. Εν προκειμένω, η μακρά διάρκεια των συζητήσεων μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Επιτροπής, πριν από την κοινοποίηση, βαίνει πέρα του απαιτούμενου μέτρου για την έκδοση αποφάσεως περί μη διατυπώσεως αντιρρήσεων και συνιστά ένδειξη ικανή να αποδείξει την ύπαρξη αμφιβολιών. Η Tempus παρατηρεί επίσης ότι είναι παράδοξο ότι η Επιτροπή κρίνει, αφενός, ότι δεν είναι αναγκαίο να κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας για την πρώτη κοινοποιηθείσα αγορά επάρκειας ισχύος και, αφετέρου, ότι πρέπει, στη συνέχεια, να διενεργήσει ως προς το θέμα αυτό την πρώτη τομεακή έρευνα που κινήθηκε ποτέ στο πεδίο των κρατικών ενισχύσεων, προκειμένου να «κατανοήσει καλύτερα τα μέτρα αυτά και [να] εγγυηθεί την τήρηση των κανόνων της ΕΕ» και να προσεγγίσει «τους ενδιαφερομένους που δεν ακούγονται στο πλαίσιο των συνήθων διαδικασιών στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων» [βλ. απόφαση C(2015) 2814 τελικό της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2015, για την κίνηση έρευνας ως προς τους μηχανισμούς επάρκειας ισχύος στον τομέα της ενέργειας κατ' εφαρμογή του άρθρου 20α του κανονισμού 659/1999, και αντίστοιχο ανακοινωθέν Τύπου].

75 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι, ελλείψει καταγγελίας, μόνον η ημερομηνία της κοινοποιήσεως έχει σημασία προκειμένου να καθοριστεί αν η διάρκεια της διαδικασίας προκαταρκτικής εξετάσεως είναι ικανή να δημιουργήσει αμφιβολίες. Δεδομένου όμως ότι η διαδικασία αυτή διήρκεσε λιγότερο από δύο μήνες, δεν είναι αρκούντως μακρά ώστε να καταδείξει την ύπαρξη αμφιβολιών, αλλά μάλλον αντικατοπτρίζει την έλλειψή τους. Σε κάθε περίπτωση, εφόσον η αγορά επάρκειας ισχύος σχεδιάστηκε στο πλαίσιο εθνικής δημόσιας διαβουλεύσεως η οποία έληξε λίγο πριν από την κοινοποίηση, οι επαφές που είχε ενδεχομένως το Ηνωμένο Βασίλειο με την Επιτροπή πριν από την κοινοποίηση οπωσδήποτε δεν ασκούν επιρροή όσον αφορά το αν η Επιτροπή μπορούσε να έχει αμφιβολίες ως προς το μέτρο που κοινοποιήθηκε τελικά. Ως προς το παράδοξο που ανέφερε η Tempus, η Επιτροπή διατείνεται ότι η νομιμότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως εκτιμάται υπό το πρίσμα των στοιχείων που ήσαν διαθέσιμα κατά τον χρόνο που αποφαίνεται, χωρίς να είναι δυνατόν να ληφθούν υπόψη, για τις «ψυχολογικές συνέπειές» τους, αποφάσεις που ελήφθησαν μεταγενέστερα. Εν πάση περιπτώσει, η μεταγενέστερη απόφαση κινήσεως κλαδικής έρευνας για τους μηχανισμούς επάρκειας ισχύος σε άλλα κράτη μέλη εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου αποσκοπούσε στην «καλύτερη κατανόηση της υπάρξεως και της λειτουργίας των μηχανισμών [αυτών]». Όσον αφορά την αγορά επάρκειας ισχύος του Ηνωμένου Βασιλείου, η κατανόηση αυτή είχε ήδη επιτευχθεί κατά το πέρας της ατομικής εξετάσεως του κοινοποιηθέντος μέτρου.

76 Το Ηνωμένο Βασίλειο υποστηρίζει, με τη σειρά του, ότι η διάρκεια της συζητήσεως που προηγήθηκε της κοινοποιήσεως δεν είναι ικανή να προκαλέσει αμφιβολίες.

77 Κατά το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, «[η] Επιτροπή ενημερώνεται εγκαίρως περί των σχεδίων που αποβλέπουν να θεσπίσουν ή να τροποποιήσουν τις ενισχύσεις, ώστε να δύναται να υποβάλει τις παρατηρήσεις της». Η εν λόγω υποχρέωση κοινοποιήσεως παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να ασκήσει τον έλεγχό της πριν από κάθε σχέδιο ενισχύσεως. Πράγματι, όπως προκύπτει από το

άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, «[η] Επιτροπή εξετάζει την κοινοποίηση μόλις τη λάβει». Το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 659/1999, διευκρινίζει επίσης ότι η Επιτροπή διαθέτει «προθεσμία δύο μηνών», η οποία «αρχίζει την επομένη της ημέρας παραλαβής της πλήρους κοινοποίησης», για να λάβει απόφαση σε σχέση με την προκαταρκτική εξέταση της κοινοποιήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, προκειμένου να κινήσει, ενδεχομένως, την επίσημη διαδικασία του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, εάν το κοινοποιηθέν μέτρο προκαλεί αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά του με την εσωτερική αγορά.

78 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι η έκταση του πεδίου της έρευνας της Επιτροπής κατά την προκαταρκτική εξέταση και η περιπλοκότητα του φακέλου της υπό εξέταση υποθέσεως αποτελούν ενδεχομένως ενδείξεις ότι η επίμαχη διαδικασία υπερέβη αυτό που απαιτεί συνήθως ο καταρχήν έλεγχος που διενεργείται στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ. Το γεγονός αυτό, όμως, αποτελεί σαφή ένδειξη περί της υπάρξεως σοβαρών αμφιβολιών υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφοι 3 ή 4, του κανονισμού 659/1999 (βλ. απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2012, CBI κατά Επιτροπής, T-137/10, EU:T:2012:584, σκέψη 285 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

79 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το κοινοποιηθέν μέτρο είναι σημαντικό, περίπλοκο και νέο.

80 Πράγματι, πρώτον, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έδωσε την άδεια για την εφαρμογή πολυετούς καθεστώτος ενισχύσεων για χρονική περίοδο δέκα ετών (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 6 και 162 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Τα ποσά που αφορά το καθεστώς αυτό είναι ιδιαιτέρως σημαντικά, καθόσον κυμαίνονται μεταξύ 0,9 και 2,6 δισεκατομμυρίων GBP ετησίως (βλ. αιτιολογική σκέψη 7 της προσβαλλομένης αποφάσεως), δηλαδή μεταξύ 8,1 και 23,4 δισεκατομμυρίων GBP σε χρονική περίοδο δέκα ετών, όπως επιβεβαίωσε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Πράγματι, για το έτος 2018-2019, το πρώτο έτος αναμενόμενης παραδόσεως στην αγορά επάρκειας ισχύος, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε την πρόθεσή του να πλειστηριάσει συνολική επάρκεια ισχύος 53,3 γιγαβατώρες (GW).

81 Δεύτερον, τόσο ο ορισμός όσο και η εφαρμογή του εν λόγω καθεστώτος ενισχύσεων αποδεικνύονται περίπλοκοι. Οι περιπτώσεις που αναφέρονται για να δικαιολογήσουν την ύπαρξη του καθεστώτος αυτού είναι πολλές και στηρίζονται σε πιθανότητες (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 79 έως 82 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Πλείονες κατηγορίες επιχειρηματιών επηρεάζονται αναλόγως των επιμέρους ρυθμίσεων, οι οποίες ενδέχεται να ποικίλλουν από τη μία κατηγορία στην άλλη και απαιτούν την πλήρωση ορισμένων κριτηρίων επιλεξιμότητας (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 15 έως 27 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ορίζονται διαφορετικοί μηχανισμοί δημοπρασιών οι οποίες εκτυλίσσονται σε πολλά στάδια (βλ., ιδίως, αιτιολογικές σκέψεις 28 έως 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Το μέτρο αυτό μπορεί να παραγάγει σημαντικά και μακροπρόθεσμα αποτελέσματα, που ενδέχεται να διατηρηθούν και πέραν από την εγκριθείσα περίοδο των δέκα ετών, δεδομένου ότι παρέχει τη δυνατότητα σε ορισμένους προμηθευτές επάρκειας ισχύος να συνάψουν σύμβαση που φθάνει τα 15 έτη σε κάθε ετήσια δημοπρασία T-4 (βλ. αιτιολογική σκέψη 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ειδικότερα, τα αποτελέσματα αυτά αφορούν, τόσο άμεσα όσο και έμμεσα και για μεγάλη διάρκεια, τους υφιστάμενους και τους νέους παραγωγούς καθώς και όσους δραστηριοποιούνται στην DSR.

82 Τρίτον, όπως διατείνεται η Tempus και όπως εξέθεσε ο αρμόδιος για τον ανταγωνισμό αντιπρόεδρος της Επιτροπής, συνοψίζοντας σε ανακοινωθέν Τύπου την προσβαλλόμενη απόφαση, είναι η πρώτη φορά που η Επιτροπή αξιολογεί αγορά ηλεκτρικής ενέργειας υπό το πρίσμα των κατευθυντηρίων γραμμών. Επομένως, το επίμαχο μέτρο είναι νέο τόσο ως προς το αντικείμενό του όσο και ως προς τις συνέπειές του για το μέλλον.

83 Επιπλέον, μπορεί να επισημανθεί –όπως έπραξε η Tempus με μοναδικό σκοπό να υπογραμμίσει την περιπλοκότητα και τον νεοπαγή χαρακτήρα των ζητημάτων που αντιμετώπισε η Επιτροπή στην παρούσα υπόθεση– τόσο η κίνηση κλαδικής έρευνας σχετικά με τις αγορές επάρκειας ισχύος όσο και η

κίνηση, στη συνέχεια, σε ορισμένες περιπτώσεις και για λόγους που ανάγονται στην κάθε υπόθεση, επίσημων διαδικασιών έρευνας που αφορούν τις σχεδιαζόμενες σε άλλα κράτη μέλη αγορές επάρκειας ισχύος. Πάντως, επειδή τέτοια γεγονότα είναι μεταγενέστερα του χρόνου κατά τον οποίον η Επιτροπή υιοθέτησε την προσβαλλόμενη απόφαση, δεν μπορούν να ασκήσουν επιρροή στην εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμηση της νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

84 Εν προκειμένω, είναι προφανές, πάντως, ότι, στις 23 Ιουλίου 2014, κατά το πέρας προκαταρκτικής εξετάσεως διάρκειας ενός μηνός, η Επιτροπή θεώρησε ότι το μέτρο που κοινοποίησε το Ηνωμένο Βασίλειο στις 23 Ιουνίου 2014 δεν δημιουργούσε αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά του προς την εσωτερική αγορά και μπορούσε να αποτελέσει το αντικείμενο αποφάσεως περί μη διατυπώσεως αντιρρήσεων. Οι διάφοροι προμηθευτές επάρκειας ισχύος δεν εκλήθησαν να υποβάλουν παρατηρήσεις κατά τη διαδικασία αυτή, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαίο.

85 Αντίθετα προς τους ισχυρισμούς της Επιτροπής, υπό το πρίσμα των περιστάσεων της παρούσας υποθέσεως, το γεγονός ότι η προκαταρκτική εξέταση διήρκεσε μόνον έναν μήνα δεν αποτελεί, πάντως, αποχρώσα ένδειξη για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι δεν υπήρχαν αμφιβολίες κατά το πέρας της πρώτης εξετάσεως του επίμαχου μέτρου. Πράγματι, όπως εκθέτει η Tempus, είναι επίσης σημαντικό να ληφθούν υπόψη η διάρκεια και το περιεχόμενο των επαφών που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Επιτροπής πριν από την κοινοποίηση του μέτρου. Αν και τέτοιες επαφές δεν είναι πρωτόγνωρες, αλλά μάλλον ενθαρρύνονται από την Επιτροπή, παρουσιάζουν, πάντως, εν προκειμένω ορισμένα χαρακτηριστικά τα οποία τονίζουν την περιπλοκότητα και τον νεοπαγή χαρακτήρα του επίμαχου μέτρου.

86 Εκ προοιμίου, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι το στάδιο πριν από την κοινοποίηση, το οποίο θεσπίστηκε ως αποτέλεσμα της εμπειρίας που απέκτησε η Επιτροπή κατά τη διεξαγωγή των διαδικασιών ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, ρυθμίστηκε τυπικά στον Κώδικα βέλτιστων πρακτικών για τη διεξαγωγή διαδικασιών που αφορούν τον έλεγχο των κρατικών ενισχύσεων που υιοθέτησε η Επιτροπή στις 16 Ιουνίου 2009 (ΕΕ 2009, C 136, σ. 13, στο εξής: Κώδικας βέλτιστων πρακτικών). Ακόμη και αν, όπως ορίζει άλλωστε η παράγραφος 8 του Κώδικα βέλτιστων πρακτικών, ο κώδικας αυτός δεν τροποποιεί δικαιώματα και υποχρεώσεις που απορρέουν από τη Συνθήκη ΛΕΕ και τους διαφόρους κανονισμούς που διέπουν τις διαδικασίες σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, ο εν λόγω Κώδικας βέλτιστων πρακτικών παρέχει τη δυνατότητα διευκρινίσεως του αντικειμένου, της διάρκειας και των πρακτικών λεπτομερειών τέτοιων άτυπων επαφών.

87 Επομένως, κατά την παράγραφο 10 του Κώδικα βέλτιστων πρακτικών, το στάδιο που προηγείται της κοινοποιήσεως παρέχει στις υπηρεσίες της Επιτροπής και στο κοινοποιούν κράτος μέλος τη δυνατότητα να εξετάσουν άτυπα και εμπιστευτικά τις νομικές και οικονομικές πτυχές σχεδίου ενισχύσεως πριν από την κοινοποίησή του, προκειμένου να βελτιώσουν την ποιότητα και την πληρότητα της ενισχύσεως. Το στάδιο αυτό, συνεπώς, προλειαίνει το έδαφος για την ταχύτερη διεκπεραίωση των κοινοποιήσεων από τη στιγμή που θα υποβληθούν επισήμως στην Επιτροπή.

88 Όπως επισημαίνεται στον Κώδικα βέλτιστων πρακτικών, το στάδιο που προηγείται της κοινοποιήσεως έχει ως αντικείμενο τη διευκόλυνση της κοινοποιήσεως του σχεδίου της προτεινόμενης ενισχύσεως, προκειμένου να παρασχεθεί στην Επιτροπή η δυνατότητα να προβεί κατά τον βέλτιστο τρόπο, ήδη από την παραλαβή της εν λόγω κοινοποιήσεως, στην προκαταρκτική της εξέταση. Πράγματι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 659/1999, στην κοινοποίηση παρέχονται όλες οι αναγκαίες πληροφορίες που θα επιτρέψουν στην Επιτροπή να λάβει απόφαση σύμφωνα με τα άρθρα 4 (αποφάσεις επί της προκαταρκτικής εξετάσεως της κοινοποιήσεως) και 7 (αποφάσεις περί περατώσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας) του κανονισμού αυτού.

89 Ο βασικός σκοπός του σταδίου που προηγείται της κοινοποιήσεως συνίσταται στον περιορισμό του κινδύνου να θεωρηθεί ενδεχομένως η κοινοποίηση ελλιπής, πράγμα που θα καθυστερούσε συνακολούθως τη διαδικασία εξετάσεως του κοινοποιηθέντος σχεδίου. Σύμφωνα με το άρθρο 5,

παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, η Επιτροπή μπορεί να ζητήσει όλες τις αναγκαίες συμπληρωματικές πληροφορίες κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξετάσεως, εφόσον θεωρήσει ότι οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν είναι ελλιπείς.

90 Αντιθέτως, σκοπός του σταδίου που προηγείται της κοινοποιήσεως, ιδίως όταν πρόκειται για περίπτωση ιδιαίτερα ασυνήθιστη και περίπλοκη, δεν είναι η εκτίμηση της συμβατότητας του κοινοποιηθέντος μέτρου με την εσωτερική αγορά. Η Επιτροπή αναφέρει, άλλωστε, στην παράγραφο 16 του Κώδικα βέλτιστων πρακτικών ότι, στην περίπτωση αυτή, οι υπηρεσίες της δεν θα παράσχουν, στο τέλος του προ της κοινοποιήσεως σταδίου, «ανεπίσημη προκαταρκτική αξιολόγηση» σχετικά με την πληρότητα του σχεδίου κοινοποιήσεως και την εκ πρώτης όψεως συμβατότητα του σχεδίου ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά. Εν πάση περιπτώσει, η εν λόγω καθοδήγηση εκ μέρους της Επιτροπής στο πλαίσιο ανεπίσημων και προκαταρκτικών επαφών που πραγματοποιούνται επ' ευκαιρία του προς της κοινοποιήσεως σταδίου δεν μπορεί να θεωρηθεί ως επίσημη θέση της Επιτροπής που υιοθετείται μετά την εξέταση της κοινοποιήσεως.

91 Πράγματι, όπως διαλαμβάνει το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, η Επιτροπή εξετάζει την κοινοποίηση μόλις τη λάβει. Προηγούμενη διαπίστωση σχετικά με την πληρότητα της κοινοποιήσεως του μελετώμενου σχεδίου υπό το πρίσμα των εφαρμοστέων κανόνων δεν μπορεί, κατά συνέπεια, να εξομοιωθεί με εκτίμηση που πραγματοποιείται στο πλαίσιο των διαδικασιών ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, τις οποίες προβλέπουν η Συνθήκη ΛΕΕ και ο κανονισμός 659/1999. Η Επιτροπή δεν μπορεί να συγχέει το –ενδεχομένως προκαταρκτικό– στάδιο της προετοιμασίας της κοινοποιήσεως, με το στάδιο της –αρχικώς προκαταρκτικής και, ενδεχομένως, επίσημης στη συνέχεια– εξετάσεώς της, εάν το στάδιο αυτό αποδειχθεί αναγκαίο για να μπορέσει να συλλέξει όλες τις πληροφορίες τις οποίες χρειάζεται προκειμένου να αξιολογήσει τη συμβατότητα της ενισχύσεως και να λάβει προς τούτο τις παρατηρήσεις των ενδιαφερομένων.

92 Στο πλαίσιο αυτό, πρώτον, από την κοινοποίηση προκύπτει ότι το στάδιο που προηγείται της κοινοποιήσεως, το οποίο περιλαμβάνει τις επαφές που προηγούνται της κοινοποιήσεως και πραγματοποιούνται μεταξύ της Επιτροπής και του οικείου κράτους μέλους, ήταν ουσιωδώς μεγαλύτερο από τη δίμηνη περίοδο που προβλέπει, κατά γενικό κανόνα, ο Κώδικας βέλτιστων πρακτικών.

93 Πράγματι, οι προπαρασκευαστικές εργασίες της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου για την εγκαθίδρυση αγοράς επάρκειας ισχύος άρχισαν από το 2010. Από τον Δεκέμβριο του 2012, δηλαδή περίπου 18 μήνες πριν η Επιτροπή προβεί στην προκαταρκτική εξέταση της κοινοποιήσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4 του κανονισμού 659/1999, το Ηνωμένο Βασίλειο ενημέρωσε την Επιτροπή για το περιεχόμενο του σχεδιαζόμενου μέτρου.

94 Στο πλαίσιο αυτών των ανεπίσημων επαφών, η Επιτροπή διαβίβασε στο Ηνωμένο Βασίλειο μια πρώτη σειρά ερωτημάτων σχετικά με το εν λόγω μέτρο, στα οποία το Ηνωμένο Βασίλειο απήντησε τον Ιούλιο του 2013.

95 Από την κοινοποίηση προκύπτει επίσης ότι, στις 25 Μαρτίου 2014, η Επιτροπή κοινοποίησε στο Ηνωμένο Βασίλειο δεύτερη σειρά ερωτημάτων. Στα 47 αυτά ερωτήματα, η Επιτροπή ζητούσε, ιδίως, από το Ηνωμένο Βασίλειο να παράσχει πληροφορίες ως προς τη λειτουργία της διασυνδέσεως, τη δυνατότητα όσων δραστηριοποιούνται στην DSR να συμμετάσχουν στην αγορά επάρκειας ισχύος ή τη διαφορετική διάρκεια των συμβάσεων που προτείνονταν στους παραγωγούς. Για παράδειγμα, στο ερώτημα 32, η Επιτροπή ζήτησε από το Ηνωμένο Βασίλειο να διευκρινίσει αν οι δραστηριοποιούμενοι στην DSR επρόκειτο να λάβουν άδεια συμμετοχής στην αγορά της επάρκειας ισχύος και ποια θα ήταν η μεταχείρισή τους. Ομοίως, στο ερώτημα 33, η Επιτροπή ζητούσε να πληροφορηθεί σε ποιο βαθμό επρόκειτο να ληφθεί υπόψη η διασυνδεδεμένη επάρκεια ισχύος. Στις 31 Μαρτίου 2014 το Ηνωμένο Βασίλειο απήντησε στα ως άνω ερωτήματα και κοινοποίησε στην Επιτροπή επικαιροποιημένη εκδοχή του σχεδιαζόμενου μέτρου.

96 Στις 17 Ιουνίου 2014, όπως εκτίθεται σε έγγραφο του Ηνωμένου Βασιλείου της 27ης Ιουνίου 2014 που προσκόμισε η Επιτροπή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή ενημέρωσε το Ηνωμένο Βασίλειο, «κατά το πέρας προκαταρκτικής εκτιμήσεως» –η οποία πραγματοποιήθηκε εκτός του επισήμου πλαισίου του άρθρου 4 του κανονισμού 659/1999, εφόσον η προκαταρκτική εξέταση αρχίζει μόλις ληφθεί η κοινοποίηση–, ότι θεωρούσε την αγορά επάρκειας ισχύος ως, εκ πρώτης όψεως, συμβατή προς το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, υπό το πρίσμα των κατευθυντήριων γραμμών.

97 Κατά την ίδια ημερομηνία της 17ης Ιουνίου 2014, η Επιτροπή κοινοποίησε στο Ηνωμένο Βασίλειο τρίτη σειρά ερωτημάτων, που αφορούσαν, ιδίως, τον χαρακτήρα κινήτρου του σχεδιαζόμενου μέτρου, την αναλογικότητά του και τις ενδεχόμενες δυσμενείς διακρίσεις μεταξύ των προμηθευτών επάρκειας ισχύος. Το Ηνωμένο Βασίλειο απήντησε στα ερωτήματα αυτά απευθείας με την κοινοποίηση, ιδίως στο συνημμένο παράρτημα Η, και περιέλαβε σύνοψη των απαντήσεων αυτών στο προπαρατεθέν έγγραφο της 27ης Ιουνίου 2014.

98 Πάντως, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές (βλ., ιδίως, σημεία 3.9.4, 3.9.5 και 3.9.6), επιβάλλεται η επισήμανση ότι τα ερωτήματα σχετικά με τον χαρακτήρα κινήτρου του σχεδιαζόμενου μέτρου, την αναλογικότητά του και την ύπαρξη ενδεχομένων δυσμενών διακρίσεων αποτελούν τμήμα των στοιχείων που πρέπει οπωσδήποτε να εκτιμηθούν στο πλαίσιο της εξετάσεως της συμβατότητας μέτρου ενισχύσεως υπέρ της επάρκειας παραγωγής, όπως το επίμαχο μέτρο. Με άλλα λόγια, ενεργώντας κατά αντιφατικό τρόπο και παρά το γεγονός ότι δεν προβλέπεται τέτοια μη δεσμευτική και «άτυπη προκαταρκτική εκτίμηση» στην παράγραφο 16 του Κώδικα βέλτιστων πρακτικών στις ιδιαιτέρως ασυνήθιστες και περίπλοκες περιπτώσεις, η Επιτροπή έκρινε ήδη στο στάδιο αυτό, πριν ακόμη από την προκαταρκτική εξέταση δυνάμει του κανονισμού 659/1999, ότι το σχεδιαζόμενο μέτρο ήταν, εκ πρώτης όψεως, συμβατό προς τους εφαρμοστέους κανόνες, θεωρώντας, όμως, αναγκαίο να ζητήσει παράλληλα πληροφορίες ως προς τις πτυχές μιας τέτοιας εξετάσεως.

99 Δεύτερον, παράλληλα προς τις προπαρατεθείσες συζητήσεις που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Επιτροπής, το Ηνωμένο Βασίλειο διοργάνωσε, από τις 10 Οκτωβρίου έως τις 24 Δεκεμβρίου 2013, εθνική δημόσια διαβούλευση σχετικά με τη σχεδιαζόμενη αγορά επάρκειας ισχύος. Η εν λόγω διαβούλευση δεν αφορούσε, πάντως, το ζήτημα της συμβατότητας του μέτρου αυτού με τους εφαρμοστέους κανόνες στις κρατικές ενισχύσεις. Αναφέρθηκε, απλώς, ότι είναι αναγκαίο να δοθεί άδεια από την Επιτροπή πριν από την εφαρμογή του σχεδιαζόμενου μέτρου.

100 Συναφώς, δεν μπορεί να θεωρηθεί, όπως προκύπτει ενίοτε από την επιχειρηματολογία του Ηνωμένου Βασιλείου και της Επιτροπής, ότι αυτή η εθνική διαβούλευση μπορεί να εξομοιωθεί με διαδικασία παρέχουσα τη δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, όπως θα είχε συμβεί εάν η Επιτροπή είχε κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας. Πράγματι, στο πλαίσιο των διαδικασιών ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων, το οικείο κράτος μέλος που χορηγεί την ενίσχυση δεν μπορεί να υποκαταστήσει την Επιτροπή, η οποία οφείλει, ως θεματοφύλακας των Συνθηκών και σύμφωνα με το άρθρο 108 ΣΛΕΕ, να εξετάσει όλα τα σχέδια που αποσκοπούν στην παροχή ενισχύσεων. Απόκειται στην Επιτροπή και όχι στο κράτος μέλος να συλλέξει, ενδεχομένως και στο πλαίσιο της προς τον σκοπό αυτό προβλεπόμενης διαδικασίας, όλες τις πληροφορίες που χρειάζεται για να αξιολογήσει τη συμβατότητα της ενισχύσεως. Ομοίως, τα ενδιαφερόμενα μέρη οφείλουν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους στην Επιτροπή και όχι στο κράτος μέλος, εάν εκτιμούν ότι τούτο είναι αναγκαίο για να παρασχεθεί στην Επιτροπή η δυνατότητα να αποφανθεί ενεπιγνώτως ως προς τη συμβατότητα της ενισχύσεως.

101 Τρίτον, ακόμη και αν η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν έλαβε καταγγελίες (βλ. σκέψη 75 ανωτέρω), από την κοινοποίηση και την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι τρεις κατηγορίες επιχειρηματιών θέλησαν, υπό το πρίσμα των πληροφοριών που ήσαν διαθέσιμες κατά τον χρόνο της επεμβάσεώς τους, να κοινοποιήσουν άμεσα και αυθόρμητα τις παρατηρήσεις τους στην Επιτροπή ως προς τη συμβατότητα της ενισχύσεως.

102 Συγκεκριμένα, στις 30 Μαΐου και στις 26 Ιουνίου 2014, περιήλθαν στην Επιτροπή παρατηρήσεις ενός προμηθευτή υπηρεσιών εξισορροπήσεως, ο οποίος ισχυρίσθηκε ότι η ενίσχυση δεν συνάδει προς τις κατευθυντήριες γραμμές (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 96 και 97 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

103 Ομοίως, στις 9 Ιουνίου 2014, η Επιτροπή δέχθηκε τις παρατηρήσεις της UK Demand Response Association (UKDRA, ένωση φορέων παροχής ανταπόκρισης στη ζήτηση του Ηνωμένου Βασιλείου), η οποία υποστήριξε επίσης ότι το σχεδιαζόμενο μέτρο ήταν αντίθετο προς τις κατευθυντήριες γραμμές. Ειδικότερα, η UKDRA αναφέρθηκε στη διαφορετική διάρκεια των συμβάσεων όσων δραστηριοποιούνται στην DSR και των παραγωγών, στο γεγονός ότι η συμμετοχή στις μεταβατικές δημοπρασίες αποκλείει τη συμμετοχή στις σταθερές δημοπρασίες και αντιστρόφως, στη μέθοδο υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους στην αγορά επάρκειας ισχύος και στη μη συνεκτίμηση του αποτελέσματος της DSR στις δαπάνες μεταφοράς και διανομής της ηλεκτρικής ενέργειας. Η UKDRA επισήμανε επίσης ότι, από την εθνική διαβούλευση που διεξήγαγε το Ηνωμένο Βασίλειο, επήλθαν ουσιώδεις τροποποιήσεις στο μελετώμενο σχέδιο, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να ενισχυθεί η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από ορυκτά καύσιμα (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 101 και 102 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

104 Τέλος, στις 25 Ιουνίου και στις 3 Ιουλίου 2014, η Επιτροπή έλαβε έγγραφα από επιχειρηματία ο οποίος είχε αγοράσει υφιστάμενους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής. Ο επιχειρηματίας αυτός ισχυρίσθηκε ότι η διαφορετική μεταχείριση των υφισταμένων και των νέων σταθμών –υπό την έννοια ότι οι πρώτοι μπορούν, μεταξύ άλλων, να έχουν πρόσβαση μόνο σε ετήσιες συμβάσεις σε αντιδιαστολή με τους άλλους– δεν ήταν σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 98 έως 100 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

105 Οι παρατηρήσεις του Ηνωμένου Βασιλείου σε απάντηση των παρεμβάσεων αυτών υποβλήθηκαν στην Επιτροπή με το συνημμένο στην κοινοποίηση παράρτημα Ι. Το Ηνωμένο Βασίλειο τόνισε, συναφώς, ότι απαντούσε στους ισχυρισμούς που περιλαμβάνονται στις δύο «καταγγελίες» που επισύναψε η Επιτροπή στην τρίτη σειρά ερωτημάτων που υπέβαλε στις 17 Ιουνίου 2014 (δηλαδή αυτά που υποβλήθηκαν στις 30 Μαΐου 2014 και στις 9 Ιουνίου 2014), καθώς και στους ισχυρισμούς που περιλαμβάνονται σε «άλλη καταγγελία», η οποία, κατά το Ηνωμένο Βασίλειο, επρόκειτο προσεχώς να διαβιβαστεί στην Επιτροπή από επιχειρηματία ο οποίος αγόρασε υφιστάμενους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 103 έως 107 της προσβαλλομένης αποφάσεως, με τον τίτλο «Παρατηρήσεις του Ηνωμένου Βασιλείου»). Εξάλλου, σε ηλεκτρονική επιστολή της 28ης Ιουνίου 2014, που απηύθυνε στην Επιτροπή, το Ηνωμένο Βασίλειο, αφενός, παρουσίασε, μεταξύ των στοιχείων σχετικά με τη διάρκεια των συμβάσεων, τη διαχείριση δικτύου αποθηκεύσεως και την πυρηνική ενέργεια, πίνακα που ανακεφαλαιώνει τις περιπτώσεις διαφορετικής μεταχειρίσεως μεταξύ προμηθευτών επάρκειας ισχύος, και, αφετέρου, υπενθύμισε ότι, «για κάθε καταγγελία, η κοινοποίηση περιείχε πρόσθετες πληροφορίες, κυρίως στο παράρτημα Ι».

106 Από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ότι η διάρκεια του σταδίου που προηγείται της κοινοποιήσεως ήταν ουσιωδώς μεγαλύτερη από την περίοδο των δύο μηνών που προβλέπει, κατά γενικό κανόνα, ο Κώδικας βέλτιστων πρακτικών.

107 Είναι επίσης σαφές ότι το σχεδιαζόμενο μέτρο όχι μόνο δημιουργούσε, εξαρχής, πλείονες δυσχέρειες, τις οποίες επισήμανε η Επιτροπή στο στάδιο που προηγείται της κοινοποιήσεως, αλλά εξακολουθούσε να δημιουργεί τέτοιες δυσχέρειες στο τέλος του σταδίου αυτού. Συγκεκριμένα, μετά από ένα και πλέον έτος άτυπων επαφών, η Επιτροπή ζήτησε από το Ηνωμένο Βασίλειο διευκρινίσεις ως προς τον ρόλο της διασυνδέσεως, το καθεστώς της DSR και τη διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των παραγωγών. Ομοίως, στο τέλος αυτής της άτυπης διαδικασίας, η Επιτροπή ζήτησε από το Ηνωμένο Βασίλειο διευκρινίσεις ως προς πλείονα σημεία για τα οποία γίνεται μνεία στις κατευθυντήριες γραμμές, οι οποίες αποτελούσαν το πλαίσιο αναλύσεως του σχεδιαζόμενου μέτρου που επρόκειτο να τεθεί σε ισχύ.

108 Πάντως, σε εκείνο το στάδιο της διαδικασίας, ενώ η Επιτροπή επρόκειτο να αρχίσει την προκαταρκτική εξέταση της κοινοποιήσεως και ενώ τρεις διαφορετικές κατηγορίες επιχειρηματιών είχαν παρέμβει στη διαδικασία για να της γνωστοποιήσουν τις ανησυχίες τους ως προς τη συμβατότητα του σχεδιαζόμενου μέτρου, έκρινε ότι δεν είχε αμφιβολίες και, κατά συνέπεια, δεν ήταν αναγκαίο να ζητήσει από τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν παρατηρήσεις ως προς τις διάφορες επιλογές που παρέθεσε το Ηνωμένο Βασίλειο στην κοινοποίηση.

109 Υπό τις συνθήκες αυτές, η διάρκεια και οι περιστάσεις του προ της κοινοποιήσεως σταδίου που καταδεικνύουν τις δυσχέρειες οι οποίες προκλήθηκαν από την ανάγκη συλλογής των κρίσιμων πληροφοριών, προκειμένου να έχει η Επιτροπή τη δυνατότητα να εξετάσει την κοινοποίηση του καθεστώτος ενισχύσεως υπό το πρίσμα των κρίσιμων διατάξεων της Συνθήκης ΛΕΕ, του κανονισμού 659/1999 και των κατευθυντήριων γραμμών, καθώς και η ποικιλία των παρατηρήσεων που διαβιβάσθηκαν σε σχέση με το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεως από τρεις διαφορετικές κατηγορίες επιχειρηματιών, δεν επιτρέπουν τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι η σύντομη διάρκεια της διαδικασίας προκαταρκτικής εξετάσεως συνιστά ένδειξη της ελλείψεως αμφιβολιών ως προς τη συμβατότητα του εν λόγω καθεστώτος με την εσωτερική αγορά, αλλά, αντιθέτως, αποτελούν ένδειξη της υπάρξεως τέτοιων αμφιβολιών.

110 Επιπλέον, δεν συνάγεται από τον φάκελο ότι, κατά τη διάρκεια του μηνός που αφιερώθηκε στην προκαταρκτική εξέταση της κοινοποιήσεως, η Επιτροπή διεξήγαγε ιδιαίτερη έρευνα του φακέλου όσον αφορά τον ρόλο της DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος. Πράγματι, το μόνο έγγραφο που προσκόμισε συναφώς η Επιτροπή στο Γενικό Δικαστήριο είναι η ηλεκτρονική επιστολή του Ηνωμένου Βασιλείου της 28ης Ιουνίου 2014 (βλ., ανωτέρω, σκέψη 105). Στην επιστολή αυτή, το Ηνωμένο Βασίλειο παρουσιάζει, μεταξύ άλλων, έκθεση, υπό τη μορφή πίνακα, των περιπτώσεων διαφορετικής μεταχειρίσεως μεταξύ προμηθευτών επάρκειας ισχύος, σε απάντηση των ανησυχιών που διατυπώθηκαν ως προς το ζήτημα αυτό, πιθανώς από τον επιχειρηματία που αγόρασε υφιστάμενους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής. Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αναφέρεται ρητώς στην ανταλλαγή αυτή, ούτε καθιστά δυνατή τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι, κατόπιν της παραλαβής του πίνακα αυτού ή των άλλων στοιχείων που περιλαμβάνει η εν λόγω ηλεκτρονική επιστολή, η Επιτροπή ζήτησε, είτε εκ νέου από το Ηνωμένο Βασίλειο είτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη, διευκρινίσεις ως προς το περιεχόμενό τους όσον αφορά τον ρόλο της DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος. Εν πάση περιπτώσει, ο εν λόγω πίνακας απλώς συνοψίζει τις υφιστάμενες διαφορές στην περιγραφόμενη στην κοινοποίηση αγορά επάρκειας ισχύος, μεταξύ των ακόλουθων τριών κατηγοριών επιχειρηματιών: πρώτον, των υφιστάμενων και των ανακαινισμένων σταθμών· δεύτερον, των νέων σταθμών και, τρίτον, όσων δραστηριοποιούνται στην DSR. Το έγγραφο αυτό δεν παρέχει στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η Επιτροπή προέβη σε αυτόνομη εκτίμηση υπό το πρίσμα των κριτηρίων που ορίζονται στις κατευθυντήριες γραμμές (βλ. επ' αυτού σκέψεις 117 επ. κατωτέρω).

111 Κατά συνέπεια, όσον αφορά τη διάρκεια των συζητήσεων μεταξύ του κράτους μέλους και της Επιτροπής και τις συνθήκες εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων συνάγεται ότι το κοινοποιηθέν μέτρο είναι σημαντικό, περίπλοκο και νέο και ότι το στάδιο που προηγήθηκε της κοινοποιήσεώς του είχε μεγάλη διάρκεια, κατά την οποία η Επιτροπή υπέβαλε πολλά ερωτήματα στο Ηνωμένο Βασίλειο, προκειμένου να λάβει ουσιαστικές διευκρινίσεις, ειδικότερα σε σχέση με την αξιολόγηση του μέτρου αυτού υπό το πρίσμα των κατευθυντήριων γραμμών. Είναι επίσης προφανές ότι το μέτρο αυτό αμφισβητήθηκε υπό τρεις επόψεις από διαφορετικούς επιχειρηματίες οι οποίοι επρόκειτο να επωφεληθούν από αυτό.

112 Ομοίως, δεν προκύπτει από τον φάκελο ότι, σε μια τέτοια περίπτωση, η Επιτροπή προέβη, κατά την προκαταρκτική εξέταση, σε ιδιαίτερη έρευνα, αφορώσα τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν από το Ηνωμένο Βασίλειο όσον αφορά τον ρόλο της DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος.

113 Πάντως, λαμβανομένων υπόψη των χαρακτηριστικών του επίμαχου καθεστώτος ενισχύσεων και των ιδιομορφιών του σταδίου που προηγείται της κοινοποιήσεως, η Επιτροπή δεν μπορούσε να αρκεστεί μόνο στα πληροφοριακά στοιχεία που προσκόμισε το οικείο κράτος μέλος, χωρίς να προβεί στη δική

της αξιολόγηση, προκειμένου να εξετάσει και, εν ανάγκη, να αναζητήσει, ενδεχομένως από τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη, τις κρίσιμες για τις ανάγκες της εκτιμήσεώς της πληροφορίες (βλ. σκέψη 69 ανωτέρω).

114 Επομένως, δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν προσκόμισε αποδείξεις που να πιστοποιούν ότι πραγματοποιήθηκε η εξέταση αυτή, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι, στην παρούσα υπόθεση, περιορίστηκε να ζητήσει και να επαναλάβει τα στοιχεία που προσκόμισε το οικείο κράτος μέλος, χωρίς να προβεί συναφώς στη δική της ανάλυση.

115 Όπως διατείνεται η Tempus, οι περιστάσεις αυτές συνιστούν ένδειξη ικανή να αποδείξει την ύπαρξη αμφιβολιών ως προς τη συμβατότητα του κοινοποιηθέντος μέτρου με την εσωτερική αγορά.

116 Επομένως, πρέπει να εξεταστεί αν τα σχετικά με το περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως στοιχεία μπορούν, λαμβανομένων υπόψη των παρατηρήσεων που υποβλήθηκαν συναφώς από την Tempus στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως, να αποτελέσουν και ενδείξεις περί του ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει αμφιβολίες κατά το πέρας της προκαταρκτικής εξετάσεως του κοινοποιηθέντος μέτρου.

δ) Επί της εκτιμήσεως από την Επιτροπή, κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξετάσεως και υπό το πρίσμα των διαθέσιμων στοιχείων, του ρόλου της DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος

117 Η Tempus διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν εκτίμησε ορθώς τον ρόλο της DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος, σε σχέση, ιδίως, με τις κατευθυντήριες γραμμές που αποσκοπούν στη «διευκόλυνση» ή την «ενθάρρυνση» της DSR. Αναφέρεται επίσης σε έγγραφα της Επιτροπής στα οποία γίνεται μνεία της ανάγκης να αναγνωριστεί «η εν δυνάμει συμμετοχή των παραγόντων της ζητήσεως στο σύστημα», προκειμένου να αποφευχθούν «παρωχημένες επενδύσεις στην παραγωγή». Επομένως, αντί να περιοριστεί στην έγκριση της θέσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, ότι «η διεξαγωγή της πρώτης δημοπρασίας τον Δεκέμβριο του 2014 θα είναι καθοριστική για τη λήψη πληροφοριών ως προς την DSR και τη δυναμική της» και οι μεταβατικές δημοπρασίες θα πρέπει να είναι επαρκείς (βλ. αιτιολογική σκέψη 122 της προσβαλλομένης αποφάσεως), η Επιτροπή θα έπρεπε να απαιτήσει ή να προβεί η ίδια σε επαρκή αξιολόγηση της δυναμικής της DSR. Η ανάλυση αυτή θα είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση του «ύψους της επάρκειας παραγωγής» που ήταν διαθέσιμη ήδη από την πρώτη δημοπρασία T-4 και την αποτροπή της σπατάλης δημοσίων πόρων σε βάρος του καταναλωτή. Η συμμετοχή στη δημοπρασία T-1 όσων δραστηριοποιούνται στην DSR δεν θα καθιστούσε δυνατή την αντιστάθμιση της καταστάσεως αυτής, λόγω της περιορισμένης επάρκειας ισχύος που προορίζεται για τις δημοπρασίες αυτές και της υποχρεώσεως του Ηνωμένου Βασιλείου να περιορίσει, εφόσον υφίσταται σχετική δυνατότητα, το «ύψος της επάρκειας ισχύος που μπορεί να επιτευχθεί κατά τη δημοπρασία η οποία προβλέφθηκε ένα έτος πριν το 2017». Υπό τις συνθήκες αυτές, η παραγωγή από ορυκτά καύσιμα «κλειδώνει» εξαρχής, πράγμα που απειλεί να παγώσει επί σειρά ετών την επάρκεια ισχύος που θα μπορούσε να παράσχει η DSR.

118 Επιπλέον, τα άλλα μέτρα στα οποία αναφέρεται η Επιτροπή στο υπόμνημα αντικρούσεως δεν μπορούν να εξομοιωθούν με μέτρα στηρίξεως της DSR στο πλαίσιο του καθεστώτος ενισχύσεων ή με μέτρα που σχεδιάστηκαν ειδικά για την αντιμετώπιση του προβλήματος της επάρκειας ισχύος. Ομοίως, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως, το όριο εισόδου των 2 MW, το οποίο προβλέπεται προκειμένου οι ασχολούμενοι με τη διαχείριση της ζητήσεως να μπορούν να συμμετέχουν στις δημοπρασίες του σταθερού καθεστώτος, δεν είναι χαμηλό, όπως καταδεικνύουν παραδείγματα που αντλούνται από άλλα συστήματα, όπως η αγορά επάρκειας ισχύος Pennsylvania Jersey Maryland (PJM) και το New York Independent System Operator (NYISO), όπου το όριο εισόδου είναι 20 φορές χαμηλότερο, δηλαδή 100 kW.

119 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι η DSR είναι, αφεαυτής, ανεπαρκής για να προλάβει τον κίνδυνο ελλείψεων στην επάρκεια ισχύος. Επιπλέον, η Tempus δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή δεν ανέλυσε ορθώς τον εν δυνάμει ρόλο της DSR και ότι θα έπρεπε, ως εκ τούτου, να έχει αμφιβολίες που την υποχρέωναν να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας. Ειδικότερα, η Tempus παρέλειψε να αναφερθεί στα γενικά μέτρα στηρίξεως της DSR που εφαρμόστηκαν από το Ηνωμένο Βασίλειο ανεξάρτητα από την αγορά επάρκειας ισχύος. Ομοίως, η Tempus δεν λαμβάνει υπόψη τα χαρακτηριστικά της αγοράς επάρκειας ισχύος του Ηνωμένου Βασιλείου που αποσκοπούν στην ενθάρρυνση της DSR, όπως το «χαμηλό όριο εισόδου των 2 MW» που απαιτείται για τη συμμετοχή στις σταθερές δημοπρασίες και η διαδικασία συνενώσεως για τους επιχειρηματίες των οποίων οι CMU είναι κατώτερες του ορίου αυτού. Τέλος, η DSR δεν αποκλείεται από τις δημοπρασίες T-4 και όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR θα μπορούσαν να υποβάλουν προσφορά για την ίδια συμβατική διάρκεια με τους υφιστάμενους παραγωγούς. Ο κίνδυνος «παγώματος» της επάρκειας ισχύος είχε μειωθεί στο ελάχιστο και ο ενδεχόμενος υπολειμματικός κίνδυνος αντισταθμίζεται από τα θετικά αποτελέσματα της ενθαρρύνσεως νέων επενδύσεων για την αντιμετώπιση της προκλήσεως της επάρκειας της ισχύος.

120 Το Ηνωμένο Βασίλειο εκτιμά ότι η Tempus του προσάπτει ότι δεν προέβη σε περαιτέρω ενέργειες για να ενθαρρύνει και να διευκολύνει την DSR, χωρίς, ωστόσο, να αποδείξει την ύπαρξη αμφιβολιών ως προς τη συμβατότητα της αγοράς επάρκειας ισχύος με την εσωτερική αγορά. Η DSR δεν αρκεί, αυτή καθεαυτήν, να εγγυηθεί την ασφάλεια του εφοδιασμού. Επομένως, ακόμη και αν είναι σημαντικό το ότι όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR μπορούν να έχουν πλήρη συμμετοχή στην αγορά επάρκειας ισχύος, η αγορά αυτή δεν είχε σχεδιαστεί για να ενθαρρύνει πρωτίστως αυτούς. Το Ηνωμένο Βασίλειο αμφισβητεί το γεγονός ότι η σύναψη συμβάσεων επάρκειας ισχύος με τους παραγωγούς, υφιστάμενους ή νέους, συνιστά σπατάλη πόρων, λαμβανομένης υπόψη της σημασίας των συμβάσεων αυτών για την επίτευξη του σκοπού της ασφάλειας του εφοδιασμού.

1) Ισοδυναμία και πλεονεκτήματα της παραγωγής και της DSR

121 Από τις απαντήσεις στα γραπτά ερωτήματα που υπέβαλε το Γενικό Δικαστήριο στις 5 Μαΐου 2017 προκύπτει ότι η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι, για την εφαρμογή, μεταξύ άλλων, της παραγράφου 232, στοιχείο α′, των κατευθυντήριων γραμμών, τόσο η επάρκεια ισχύος που προσφέρουν οι παραγωγοί όσο και αυτή που προσφέρουν όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR μπορούν να συμβάλουν στη λύση του προβλήματος επάρκειας ισχύος που εντόπισε το Ηνωμένο Βασίλειο. Πράγματι, όταν ερωτήθηκε ως προς το σημείο αυτό, η Επιτροπή τόνισε ότι, «κατ' αρχήν, οι δύο τύποι επάρκειας ισχύος μπορούν να συμβάλουν, με τις τεχνικές ιδιότητές τους, στην αντιμετώπιση των υπολειπομένων ελλείψεων της αγοράς τις οποίες εντόπισε το Ηνωμένο Βασίλειο» (στις οποίες περιλαμβάνεται το «"missing money" problem» του οποίου έγινε μνεία στην αιτιολογική σκέψη 85 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

122 Η Επιτροπή συμφωνεί επίσης με την Tempus ότι η έννοια της τεχνικής ισοδυναμίας δεν σημαίνει, πάντως, ταυτότητα.

123 Πράγματι, στην απάντησή της, η Επιτροπή υπογράμμισε τα εξής:

«Επιβάλλεται, πάντως, να τονιστεί ότι οι δύο τύποι επάρκειας ισχύος έχουν ιδιαίτερες δυνατότητες και πλεονεκτήματα. (Νέα) ηλεκτροπαραγωγική ικανότητα (ιδίως η ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές) είναι αναγκαία ως βάση της διοχετεύσεως ηλεκτρικής ενέργειας στο δίκτυο, ενώ ο περιορισμός και η μεταβολή της ζητήσεως σε περιόδους αιχμής μέσω της DSR μπορούν να περιορίσουν την ανάγκη ηλεκτροπαραγωγικής ικανότητας, η οποία θα ήταν απαραίτητη μόνο για περιορισμένο αριθμό ωρών κατά τη διάρκεια του έτους (και η κατασκευή νέας ηλεκτροπαραγωγικής ικανότητας θα ήταν, επομένως, υπερβολικά δαπανηρή προς τον σκοπό αυτό).»

124 Από την πλευρά της, η Tempus εξέθεσε, συναφώς, τα εξής:

«[…] η DSR κατέδειξε ότι μπορεί να υπερβεί τις ελάχιστες απαιτήσεις τεχνικής επιδόσεως όσον αφορά την παροχή επάρκειας ισχύος, ειδικότερα όταν οι νομοθέτες αφιερώνουν χρόνο ώστε να κατανοήσουν τη φύση της και [να] σχεδιάσουν το κανονιστικό πλαίσιο, προκειμένου να τη διευκολύνουν και να την ενθαρρύνουν περισσότερο. Η DSR δεν είναι το ίδιο πράγμα με την παραγωγή και δεν πρέπει να είναι. "Λύσεις με ισοδύναμες τεχνικές ιδιότητες" δεν σημαίνει τις ίδιες επιδόσεις, αλλά απλώς την τεχνική ικανότητα επιτεύξεως των ίδιων αποτελεσμάτων/προϊόντων […]. Ένα ασφαλές και αξιόπιστο σύστημα ενέργειας απαιτεί διαφοροποιημένες πηγές που παρουσιάζουν διαφορετικά πλεονεκτήματα. Εκτός του ότι αποτελεί ευέλικτη και οικονομικώς συμφέρουσα πηγή επάρκειας ισχύος, η DSR συνεπάγεται μείωση του κόστους, καθόσον ελαττώνει την πίεση στις υποδομές διανομής και μεταφοράς και περιορίζει την ανάγκη δαπανηρής βελτιώσεως των υποδομών· βελτιώνει την αξιοπιστία του δικτύου, ενθαρρύνει την ευφυή και ενεργό καταναλωτική συμπεριφορά, ενισχύει την καινοτομία και τον ανταγωνισμό στην αγορά εφοδιασμού, βελτιώνει την αξία και τη βιωσιμότητα της παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που λειτουργούν κατά διαστήματα, καθόσον διασφαλίζουν την αντιστοιχία των προτύπων εφοδιασμού, χωρίς να χρειάζεται να διπλασιαστεί η παραγωγή μέσω εφεδρικού σταθμού ηλεκτροπαραγωγής με ορυκτά καύσιμα, και, στο σύνολο, επιτελεί μοναδική και σημαντική λειτουργία, καθόσον εγγυάται την ασφάλεια του εφοδιασμού με ελάχιστο κόστος για τους καταναλωτές.»

125 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι, μολονότι η παραγωγή και η DSR μπορούν, αμφότερες, να συμβάλουν στη λύση του προβλήματος επάρκειας ισχύος που εντόπισε το Ηνωμένο Βασίλειο, εκάστη εξ αυτών παρουσιάζει το δικό της πλεονέκτημα. Η παραγωγή εφοδιάζει το δίκτυο με ηλεκτρική ενέργεια, ενώ η DSR παρέχει τη δυνατότητα περιορισμού και μεταβολής της ζητήσεως σε περιόδους αιχμής, μειώνοντας έτσι την ανάγκη σε ηλεκτροπαραγωγική ικανότητα, η οποία θα ήταν απαραίτητη μόνο σε μικρό αριθμό ωρών κατά τη διάρκεια του έτους, πράγμα που αποτρέπει, επομένως, την κατασκευή δομών νέας ηλεκτροπαραγωγικής ικανότητας η οποία, υπό τις συνθήκες αυτές, θα ήταν υπερβολικά δαπανηρή.

126 Επομένως, κατ' εφαρμογή της παραγράφου 232, στοιχείο α', των κατευθυντήριων γραμμών, η Επιτροπή όφειλε να βεβαιωθεί ότι το καθεστώς ενισχύσεων είχε σχεδιαστεί κατά τρόπον ώστε η DSR να μπορεί να συμμετάσχει σε αυτό όπως ακριβώς η παραγωγή, διότι οι αντίστοιχες ικανότητες παρέχουν τη δυνατότητα αποτελεσματικής λύσεως του προβλήματος επάρκειας ισχύος.

127 Στο πλαίσιο αυτό, όπως προκύπτει ιδίως από την παράγραφο 226 των κατευθυντήριων γραμμών, τα μέτρα ενισχύσεως θα πρέπει να είναι ανοικτά και να παρέχουν επαρκή κίνητρα στους οικείους επιχειρηματίες.

128 Επομένως, το βασικό ζήτημα στην παρούσα υπόθεση δεν είναι τόσο το αν η DSR μπορεί να διαδραματίσει κάποιο ρόλο στη διασφάλιση της καλής λειτουργίας της αγοράς επάρκειας ισχύος, πράγμα που συμβαίνει, ούτε, όπως διατείνονται η Επιτροπή και το Ηνωμένο Βασίλειο, αν μπορεί να επιλύσει, αφεαυτής και βραχυπρόθεσμα, το πρόβλημα της επάρκειας της ισχύος, πράγμα που δεν υποστηρίζει η Tempus. Το βασικό ζήτημα είναι μάλλον αν ο ρόλος που μπορεί να διαδραματίσει η DSR αξιολογήθηκε επαρκώς υπό το πρίσμα των αρχών που ορίζουν οι κατευθυντήριες γραμμές.

129 Υπό το πρίσμα των προηγουμένων σκέψεων προσήκει να εξεταστούν τα επιχειρήματα με τα οποία η Tempus προσάπτει στην Επιτροπή ότι ενέκρινε το επίμαχο μέτρο, κατόπιν προκαταρκτικής εξετάσεως ενός μηνός, χωρίς να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας η οποία προβλέπεται ούτως ώστε η μεν Επιτροπή να έχει τη δυνατότητα να συλλέξει όλες τις πληροφορίες που χρειάζεται για να αξιολογήσει τη συμβατότητα της ενισχύσεως, τα δε ενδιαφερόμενα μέρη να μπορούν να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

2) Ο θετικός ρόλος της DSR

130 Στο έγγραφο της Επιτροπής της 5ης Νοεμβρίου 2013, με τίτλο «Commission Staff Working Document, Generation Adequacy in the internal electricity market – guidance on public interventions» [SWD(2013) 438 τελικό], στο οποίο παραπέμπει το Ηνωμένο Βασίλειο στην παράγραφο 219 της κοινοποιήσεως, αναφέρονται τα εξής: «[ο]ι μηχανισμοί επάρκειας ισχύος πρέπει να σχεδιάζονται λαμβανομένων πλήρως υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της DSR μάλλον παρά με τον ορισμό προϊόντων με αφετηρία το αξίωμα ότι θα ικανοποιηθούν από τη νέα παραγωγή».

131 Στο πλαίσιο αυτό, στην παράγραφο 220 της κοινοποιήσεως, το Ηνωμένο Βασίλειο υπογράμμισε ότι «η DSR […] μπορεί να προσφέρει αξιόπιστη επάρκεια ισχύος και πιο συμφέροντα οικονομικώς τρόπο διασφαλίσεως του ανεφοδιασμού». Στην ίδια παράγραφο, το Ηνωμένο Βασίλειο παρουσίασε την DSR ως λιγότερο δαπανηρή για τους καταναλωτές εναλλακτική μέθοδο σε σχέση με την επένδυση σε ηλεκτροπαραγωγικές ικανότητες. Για το εν λόγω κράτος μέλος, μεγαλύτερη ανάπτυξη της DSR συνιστά σημαντικό βήμα προς μια αποτελεσματικότερη αγορά ηλεκτρικής ενέργειας εντός της οποίας οι συμμετέχοντες ανταποκρίνονται καλύτερα στις ενδείξεις των τιμών, μειώνοντας τη ζήτηση όταν η ηλεκτρική ενέργεια σπανίζει και οι τιμές είναι υψηλές ή καταναλώνοντας ηλεκτρική ενέργεια όταν η παραγωγή υπερβαίνει τη ζήτηση.

132 Περαιτέρω, το Ηνωμένο Βασίλειο παρατήρησε, στις παραγράφους 61 και 188 της κοινοποιήσεως, ότι η συμμετοχή όσων δραστηριοποιούνται στην DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος ήταν ευεργετική για τον ανταγωνισμό στην αγορά επάρκειας ισχύος, αλλά και ευρύτερα στην αγορά ενέργειας.

133 Ομοίως, στην κοινοποίηση, το Ηνωμένο Βασίλειο εμμένει στο γεγονός ότι, όσο σημαντικότερη είναι η DSR τόσο λιγότερο γίνεται αισθητή η ανάγκη υπάρξεως της αγοράς επάρκειας ισχύος. Συγκεκριμένα, το Ηνωμένο Βασίλειο αναφέρει ότι η αγορά επάρκειας ισχύος θα καταργηθεί όταν δεν θα είναι πλέον αναγκαία, πράγμα που θα πρέπει να συμβεί με την προοδευτική ανάπτυξη της DSR (βλ. σελίδες 7, 8, 45 και 46 της κοινοποιήσεως).

134 Η ανάλυση αυτή είναι, κατ' ουσίαν, ίδια με αυτή που εξέθεσε η Tempus στο δικόγραφο της προσφυγής, όπου επισημαίνει ότι η τεχνολογία της DSR παρέχει στους πελάτες τη δυνατότητα να μεταθέσουν συγκεκριμένα ανάγκες που δεν υπόκεινται σε χρονικές δεσμεύσεις και, με τον τρόπο αυτόν, να αποσυμφορήσουν τη ζήτηση κατά τις περιόδους αιχμής. Η συνήθης κατανάλωση μπορεί έτσι να αντικατασταθεί από τη βέλτιστη κατανάλωση, η οποία αντιδρά ταχέως. Στο πλαίσιο αυτό, η DSR, η οποία επιτρέπει τη μείωση της ζητήσεως στις περιόδους αιχμής ή τη μείωσή της όταν η παραγωγή είναι περιορισμένη, συνιστά εναλλακτική λύση αντί της παραγωγής, ιδίως της πλέον δαπανηρής από περιβαλλοντική άποψη.

135 Οι ως άνω ισχυρισμοί του Ηνωμένου Βασιλείου καθώς και της Tempus καταδεικνύουν τις πραγματικές δυνατότητες που αντιπροσωπεύει η DSR εντός της αγοράς επάρκειας ισχύος. Όσο γρηγορότερα και πληρέστερα ληφθεί υπόψη η εν λόγω συνισταμένη του συνδυασμού των τεχνολογιών, τόσο λιγότερο χρειάζεται το Ηνωμένο Βασίλειο να προστρέχει στην ηλεκτροπαραγωγική ικανότητα για να επιλύσει το πρόβλημα της επάρκειας.

3) Διαθέσιμα στοιχεία όσον αφορά τις δυνατότητες της DSR

136 Επιβάλλεται η επισήμανση ότι, στο παράρτημα Β της κοινοποιήσεως, με τίτλο «UK Checklist against the Commission Staff Working Document on Generation Adequacy in the internal electricity market – guidance on public interventions», το Ηνωμένο Βασίλειο απήντησε στο ερώτημα αν «στην ανάλυση [των αναγκών σε επάρκεια ισχύος] είχαν συμπεριληφθεί οι δυνατότητες της DSR, καθώς και ένας ρεαλιστικός χρονικός ορίζοντας για την υλοποίησή της», ως εξής:

«Η DSR θα πρέπει να επωφεληθεί από την άμεση συμμετοχή στην αγορά επάρκειας ισχύος, καθώς και από τη συμμετοχή της στο μεταβατικό σύστημα. […] Κάθε χρόνο, η National Grid θα αξιολογεί την ποσότητα της DSR που είναι επί του παρόντος διαθέσιμη και θα εκτιμά την εν δυνάμει DSR που θα μπορούσε να διαμορφωθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου –στο πλαίσιο της αναλύσεως που θα προσανατολίσει το περιεχόμενο της αποφάσεως ως προς την επάρκεια ισχύος που θα πρέπει να αγοραστεί κατά τις δημοπρασίες. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, η αγορά επάρκειας ισχύος PJM παρέσχε στην DSR τη δυνατότητα να προμηθεύσει περίπου 15 GW επί 10 έτη [ο αριθμός αυτός επετεύχθη, σύμφωνα με τον πίνακα, για το έτος παραδόσεως 2015-2016]. Πάντως, η αγορά επάρκειας ισχύος PJM περιλαμβάνει ζήτηση περίπου τριπλάσια από αυτή της αγοράς του Ηνωμένου Βασιλείου. Η National Grid εκτιμά ότι η DSR θα μπορούσε να παράσχει περίπου 3 GW επάρκειας ισχύος το 2018/19. Οι εκτιμήσεις σχετικά με την ανάπτυξη της DSR παρουσιάζουν μεγάλη αβεβαιότητα και είναι δύσκολο να γίνουν. Πάντως, το μεταβατικό καθεστώς θα υποστηρίξει την ανάπτυξη του τομέα αυτού και θα ενθαρρύνει τη μεγαλύτερη συμμετοχή της DSR στην κύρια αγορά επάρκειας ισχύος.»

137 Στην παράγραφο 221 της κοινοποιήσεως, το Ηνωμένο Βασίλειο αναφέρεται επίσης στα αποτελέσματα που παρατηρήθηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες, επισημαίνοντας ότι «τα δεδομένα που προέρχονται από τις Ηνωμένες Πολιτείες κατέδειξαν ότι οι στηριζόμενες σε κεντρικές δημοπρασίες αγορές επάρκειας ισχύος υπήρξαν εξαιρετικά επιτυχείς στην προώθηση της DSR». Πράγματι, σύμφωνα με το γράφημα που υπέβαλε το Ηνωμένο Βασίλειο με την κοινοποίηση, από το 2012/2013, η επάρκεια ισχύος που παρέσχε η DSR δυνάμει των ετήσιων δημοπρασιών της αγοράς επάρκειας ισχύος PJM ήταν μεγαλύτερη των 5 GW και έφτασε τα 15 GW για συμβάσεις που συνήφθησαν το 2015/2016.

138 Εξάλλου, όταν ερωτήθηκε σχετικά με τις διάφορες πληροφορίες που είναι διαθέσιμες όσον αφορά την αξιολόγηση των δυνατοτήτων της DSR, η Tempus ανέφερε, μεταξύ άλλων, τις εκθέσεις που κατήρτισε η Sustainability First τον Σεπτέμβριο του 2012 και τον Ιανουάριο του 2014, κατόπιν παραγγελίας μεγάλων επιχειρήσεων της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένης της National Grid, και επισήμανε ότι στις εκθέσεις αυτές έγινε μνεία του γεγονότος ότι 4 έως 5 GW επάρκειας ισχύος που παρέσχε η DSR μπορούσαν να μεταφερθούν ήδη από τότε από τους πελάτες του βιομηχανικού τομέα. Η Tempus παρουσίασε και άλλα δεδομένα, στηριζόμενη σε έκθεση της Element Energy – De Montfort University Leicester, με τίτλο «Demand side response in the non-domestic sector» και ημερομηνία Ιουλίου του 2012, από τα οποία συνάγεται ότι μια χειμερινή ημέρα υψηλής καταναλώσεως το 2012 θα μπορούσαν να μεταφερθούν 1,2 GW έως 4,4 GW από μη βιομηχανικά και μη οικιστικά κτίρια. Για την Tempus, τούτο σημαίνει ότι τουλάχιστον 5 GW επάρκειας ισχύος που παρέχει η DSR, ίσως και περισσότερο, μπορούσαν να είναι διαθέσιμα και να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της αγοράς επάρκειας ισχύος.

139 Τέλος, από την ανάγνωση της προσβαλλομένης αποφάσεως συνάγεται ότι, κατά τον χρόνο που εξέδωσε την απόφασή της επί του κοινοποιηθέντος καθεστώτος ενισχύσεων, η Επιτροπή είχε γνώση της εκθέσεως της ομάδας πραγματογνωμόνων (panel of technical experts, στο εξής: PTE), στην οποία οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου ανέθεσαν την εξέταση των συστάσεων της National Grid όσον αφορά την επάρκεια ισχύος που θα έπρεπε να πλειστηριαστεί στο πλαίσιο της αγοράς επάρκειας ισχύος τον Δεκέμβριο του 2014, η οποία είχε δημοσιευθεί στις 30 Ιουνίου 2014 από το Υπουργείο Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής του Ηνωμένου Βασιλείου (στο εξής: DECC). Η Επιτροπή παραθέτει, άλλωστε, τα συμπεράσματα της εκθέσεως της PTE στην αιτιολογική σκέψη 120 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

140 Σύμφωνα με την έκθεση αυτή, η οποία παρουσιάζει τις εργασίες που πραγματοποίησαν οι πραγματογνώμονες από τον Φεβρουάριο του 2014, θα μπορούσαν να διατυπωθούν πολλές παρατηρήσεις ως προς την επικείμενη διεξαγωγή της πρώτης δημοπρασίας T-4 του Δεκεμβρίου 2014 για το έτος 2018/2019.

141 Πρώτον, όταν εκθέτει την προσέγγιση που ακολούθησε για να εξετάσει τις εκτιμήσεις της National Grid, η PTE προβαίνει, στην παράγραφο 19 της εκθέσεώς της, στις ακόλουθες επισημάνσεις για να υπενθυμίσει, ιδίως, πόση χρήσιμη είναι η πείρα που αποκτάται από άλλες αγορές επάρκειας ισχύος, ειδικότερα από την αγορά επάρκειας ισχύος PJM, όσον αφορά την αξιοποίηση της DSR στην πράξη:

«Η επιτροπή στηρίχθηκε επίσης στην πείρα των μελών της από άλλες αγορές που περιλαμβάνουν μηχανισμό επάρκειας ισχύος, όπως οι αγορές του PJM και της Νέας Αγγλίας, καθώς και στην πείρα από άλλους κομβικούς τομείς στους οποίους η ανάγκη αποκτήσεως επάρκειας ισχύος λαμβάνει υπόψη τη ζήτηση. Την επιτροπή καθησύχασε σχετικά το γεγονός ότι το DECC στηρίχθηκε στην εμπειρία της PJM, αλλά εξακολουθεί να ανησυχεί λόγω της ελλείψεως αποδείξεων όσον αφορά την εν δυνάμει συμβολή της DSR, ιδίως το κατά πόσον η ενσωματωμένη παραγωγή θα μπορούσε να καταστεί διαθέσιμη, αφού προηγηθεί κάποια προσαρμογή και συσσωμάτωση, και το κατά πόσον η [συμπαραγωγή θερμότητας και ενέργειας] μπορεί να προμηθεύσει πρόσθετη ηλεκτρική ενέργεια στο σύστημα σε επίπεδο που υπερβαίνει τη δική του ζήτηση σε περίοδο αιχμής.»

142 Δεύτερον, όταν εξετάζει την ενδεχόμενη συμβολή της DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος, η PTE παρατηρεί, στις παραγράφους 96 έως 106 της εκθέσεως αυτής, τα εξής:

«96. Ο όρος “αποκεντρωμένοι ενεργειακοί πόροι” (DER) είναι αυτός που προτιμούμε να χρησιμοποιούμε για να εξετάσουμε την ενδεχόμενη συμβολή ενόψει της διαχειρίσεως των περιπτώσεων κατά τις οποίες οι παραγωγοί που είναι συνδεδεμένοι στο σύστημα μεταφοράς δεν είναι σε θέση να καλύψουν τη ζήτηση σε ηλεκτρική ενέργεια. Προτιμούμε τον όρον αυτόν από τον συνήθως χρησιμοποιούμενο όρο της “DSR”, ο οποίος φαίνεται να υποδηλώνει την προσχηματισμένη ιδέα ότι η μόνη (ή η κύρια) συμβολή της ζητήσεως συνίσταται σε προσωρινή μείωσή της. Πάντως, ο όρος “DER” παραπέμπει σε ένα ολόκληρο φάσμα μέσων, πλην της κατασκευής νέων ηλεκτροπαραγωγικών σταθμών ικανών να συμβάλουν στην αναγκαία επίλυση των προβλημάτων επάρκειας ισχύος. Υπάρχει επείγουσα ανάγκη να αρχίσει η συλλογή περισσότερων πληροφοριών στον τομέα αυτόν, ώστε να υπάρχει σαφής εικόνα ενόψει μελλοντικών αποφάσεων, κατά μείζονα λόγο διότι δεν υπάρχει γενική οργάνωση που να μελετά ολόκληρο το σύστημα ηλεκτρικής ενέργειας. Τα μέσα αυτά είναι τα ακόλουθα: α) έμμεση ρύθμιση του φορτίου, β) ενσωματωμένη παραγωγή, γ) εφεδρική παραγωγή, δ) DSR, ε) ενεργειακή αποτελεσματικότητα, στ) υποκατάσταση των καυσίμων (για παράδειγμα, καύση αερίου αντί για ηλεκτρική ενέργεια), ζ) διακοπτόμενες παροχές, η) ενσωματωμένο σχέδιο DSR (για παράδειγμα, χρησιμοποίηση των συσσωρευτών των σταθμευμένων ηλεκτρικών οχημάτων ως εφεδρική ισχύ), θ) μετατόπιση φορτίου, ι) ευφυές σύστημα μετρήσεως, κ) διόρθωση συντελεστή ισχύος.

97. Προκειμένου να αξιολογηθεί αυτό που τίθεται ως πρότυπο, έχει σημασία να αναγνωριστεί ότι ο κατάλογος όσων θα μπορούσαν να προμηθεύσουν επάρκεια ισχύος από την πλευρά της ζητήσεως είναι μάλλον μακρύς. Επιβάλλεται ακόμη η επισήμανση ότι υπάρχουν ποιοτικές διαφορές μεταξύ των μέσων αυτών.

98. Για παράδειγμα, η μετατόπιση φορτίου μπορεί να παρέχει κίνητρο σε χρήστη που καταναλώνει ηλεκτρική ενέργεια για τις ανάγκες καταψύξεως να μειώσει τη ζήτησή του κατά τη διάρκεια ορισμένων ωρών και να στηριχθεί στη θερμική αδράνεια για την αποφυγή οποιασδήποτε βλάβης. Ο χρήστης αυτός μπορεί κάλλιστα να είναι συμβαλλόμενο μέρος σε σύμβαση προμήθειας διάρκειας (για παράδειγμα) δύο ετών, η οποία θα αποτελεί αντικείμενο επαναδιαπραγματεύσεως ανά ένα ή ανά δύο έτη· στην περίπτωση αυτή, ο εν λόγω καταναλωτής θα ανταποκρινόταν στους δείκτες των βραχυπρόθεσμων δημοπρασιών.

99. Εξάλλου, μπορεί να εξεταστεί άλλο πιθανό μέσον, που συνίσταται στην κατασκευή σταθμού συνδυασμένης παραγωγής ή συστήματος διαχειρίσεως της ενέργειας εντός των κτιρίων, με σκοπό τη βελτιστοποίηση της DSR, αλλά στην περίπτωση αυτή απαιτείται η βεβαιότητα που παρέχει μια σύμβαση μακράς διαρκείας προς διασφάλιση χρηματοδοτήσεως. Το βασικό σημείο είναι το ακόλουθο: για να εκτιμηθεί αυτό που μπορεί να παράσχει η DSR, είναι αναγκαίο να καθοριστούν τα ενδεχόμενα μέσα που είναι πιθανόν ότι θα ανταποκριθούν στους δείκτες της αγοράς επάρκειας ισχύος και αυτά που δεν θα ανταποκριθούν, διότι τα παρεχόμενα κίνητρα δεν αντιστοιχούν στις ανάγκες των οικείων φορέων.

100. Σημειώνουμε ότι η μεθοδολογία του DECC για τον καθορισμό του επιπέδου συμβολής της DSR στην επάρκεια ισχύος ευθυγραμμίζεται απολύτως με τις προσεγγίσεις που υιοθετήθηκαν στη Νέα Αγγλία και στην αγορά της PJM (με την εξαίρεση των επιπτώσεων στις απώλειες). Υπό το πρίσμα αυτό, τούτο παρέχει τη δυνατότητα επιβεβαιώσεως των υποθέσεων με τη σύγκριση και τη διάκριση των ως άνω συστημάτων.

101. Στο πλαίσιο συζητήσεων με το DECC και τη [National Grid], αντιληφθήκαμε ότι η DSR δεν έχει γίνει ακόμη τόσο κατανοητή όσο η παραδοσιακή παραγωγή. Δεν πρόκειται για κριτική, διότι αυτό δεν αποτελεί μέρος του ρόλου της [National Grid], αφού η τελευταία είναι σαφώς ξεχωριστή οντότητα από τους επιχειρηματίες του δικτύου διανομής και τους πιστοποιημένους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας και δεν υπάρχει κανένας που να έχει ταυτόχρονα πλήρη και διεξοδική αντίληψη των δεδομένων της ζητήσεως, αφενός, και το κίνητρο να συλλέξει τα δεδομένα αυτά, αφετέρου. Για παράδειγμα, οι απαντήσεις σε ερωτήματα όπως "ποια είναι κατά μέσον όρο η διαθεσιμότητα της CHP [combined heat and power, συνδυασμένη παραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας] σε περίπτωση που το σύστημα δέχεται πίεση" δεν είναι γνωστές, ακόμη και αν οι ετήσιοι μέσοι όροι είναι γνωστοί.

102. Για όλους αυτούς τους λόγους, κατανοούμε πλήρως ότι η [National Grid] δεν ήταν σε θέση να πραγματοποιήσει ανάλυση της DSR με τη συνέπεια και την ποιότητα που χαρακτήριζαν μέχρι τώρα μεγάλο μέρος των λοιπών δραστηριοτήτων της. Πάντως, αυτό σημαίνει ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη να καθιερωθεί συστηματική διαδικασία που θα διασφαλίζει ότι δεν γίνεται σπατάλη των πόρων που απορρέουν από την DSR και ότι η έλλειψη που προκύπτει από κακή χρήση των πόρων αυτών δεν καλύπτεται από νέα ηλεκτροπαραγωγική ικανότητα.

[…]

104. Μολονότι η επιτροπή δεν διατείνεται ότι γνωρίζει όλους τους πόρους που θα είναι δυνάμει διαθέσιμοι χάρη στην DSR, είναι της γνώμης ότι η δομή, όπως σχεδιάστηκε επί του παρόντος, στηρίζεται σε σχετικά μετριοπαθείς εκτιμήσεις ως προς την επάρκεια ισχύος που μπορεί να προκύψει. Συναφώς, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι ο μηχανισμός επάρκειας ισχύος είναι πιο κατάλληλος για ορισμένες συμπεριφορές, μεθόδους και τεχνολογίες από ό,τι για άλλες.

105. Κατά συνέπεια, ακόμη και αν η διεθνής εμπειρία όσον αφορά τους DER, ιδίως στις Ηνωμένες Πολιτείες, ως προς τους οποίους η επιτροπή διαβίβασε πληροφορίες που αναφέρουν ότι οι DER μπορούν ενδεχομένως να συμβάλουν ουσιωδώς και επωφελώς στις αγορές επάρκειας ισχύος (πράγμα που συνεπάγεται περιορισμένη ανάγκη σε πρόσθετη ικανότητα ηλεκτροπαραγωγής), οι φιλοδοξίες στο πλαίσιο της δομής που σχεδιάστηκε επί του παρόντος για το Ηνωμένο Βασίλειο πρέπει να μετριαστούν. Ως επικουρική αιτιολόγηση του μετριασμού των φιλοδοξιών, υπογραμμίζουμε ότι, για παράδειγμα, οι παραδοσιακοί παραγωγοί θα εισπράξουν πληρωμές και έσοδα που συνδέονται με τη χρήση του δικτύου μεταφοράς στο πλαίσιο του μηχανισμού επάρκειας ισχύος, ενώ οι αποκεντρωμένοι παραγωγοί θα έχουν λιγότερα κίνητρα από τους παραδοσιακούς παραγωγούς εάν δεν μπορούν να έχουν πρόσβαση ούτε στα πλεονεκτήματα που παρέχει η αποφυγή των χρεώσεων για τη χρήση του συστήματος μεταφοράς (σύστημα "τριάδων") ούτε στα εισοδήματα που απορρέουν από τον μηχανισμό επάρκειας ισχύος.

106. Βάσει της ερμηνείας της επιτροπής για την αγορά επάρκειας ισχύος που προτείνεται για τους DER, εκτιμούμε ότι όλη η δυναμική που καταδείχθηκε σε άλλες αγορές οι οποίες περιλαμβάνουν δημοπρασίες της επάρκειας ισχύος, ιδίως στις αγορές των Ηνωμένων Πολιτειών, θα τύχει περιορισμένης εκμεταλλεύσεως και ότι η κατανόηση της πτυχής αυτής απαιτεί σαφώς καλύτερες γνώσεις ως προς το φάσμα των διαθέσιμων μέσων στον τομέα της DSR. Η βασική συνέπεια για τον καθορισμό του προτύπου είναι η ακόλουθη: η επίπτωσή της στο υποτιθέμενο επίπεδο της ζητήσεως σε περίοδο αιχμής, η οποία συνιστά τον κυριότερο παράγοντα καθορισμού της επάρκειας ισχύος που είναι αναγκαίο να αγοραστεί, δεν επιδέχεται αμφισβήτηση στον βαθμό που θα μπορούσε να αναμένεται.»

143 Η ανάλυση, όπως ακριβώς και η Tempus στο πλαίσιο της προσφυγής της, τονίζει την επείγουσα ανάγκη να οριστούν επαρκή κίνητρα για να παρασχεθεί στην DSR η δυνατότητα πραγματικής συμμετοχής στην αγορά επάρκειας ισχύος, λαμβανομένης υπόψη όλης της δυναμικής της. Η εξέταση αυτή θα απέτρεπε το ενδεχόμενο οι πρακτικές λεπτομέρειες λειτουργίας της αγοράς επάρκειας ισχύος να «καταστρέψουν» τη δυναμική της DSR και να την αντικαταστήσουν με νέα ικανότητα παραγωγής. Συναφώς, η PTE επισημαίνει ότι λυπάται για την έλλειψη, επί του παρόντος, οργανώσεως ικανής να συγκεντρώσει τα αναγκαία στοιχεία για την κατανόηση και τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τη δυναμική των διαφόρων πτυχών της DSR, ενώ ορισμένες πληροφορίες είναι ήδη διαθέσιμες.

144 Μολονότι η PTE επικρίνει ως προς το σημείο αυτό τη National Grid και το Υπουργείο Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής του Ηνωμένου Βασιλείου, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή, στο πλαίσιο επίσημης διαδικασίας έρευνας, διαθέτει επαρκή μέσα για να ζητήσει και να λάβει κρίσιμες πληροφορίες προκειμένου να εκτιμήσει την κατάσταση, ιδίως δε να καθορίσει την εν δυνάμει ανάγκη καθώς και, ενδεχομένως, το αναγκαίο επίπεδο κινήτρων που θα παράσχει τη δυνατότητα εκμεταλλεύσεως της δυναμικής της DSR ούτως ώστε να ανταποκριθεί στο πρόβλημα της επάρκειας ισχύος που εντόπισε το Ηνωμένο Βασίλειο.

145 Τρίτον, στο πλαίσιο των συμπερασμάτων και των συστάσεών της, η PTE επισημαίνει, στην παράγραφο 6, στοιχείο γ', και στις παραγράφους 119 και 132 της εκθέσεώς της, παραθέτοντας τις ανησυχίες της ως προς την έλλειψη πληροφοριών και κατανοήσεως της DSR στο Ηνωμένο Βασίλειο, τα εξής:

«Η επιτροπή εξέφρασε τις ανησυχίες της ως προς την έλλειψη πληροφοριών και γνώσεων σχετικά με την ανταπόκριση στη ζήτηση (DSR). Προτιμά τον όρο "αποκεντρωμένοι ενεργειακοί πόροι" (DER), ο οποίος παραπέμπει στο πλήρες φάσμα των συμβολών που μπορούν να προέρχονται από πηγές εκτός των παραδοσιακών παραγωγών, ενώ ο όρος "DSR" φαίνεται ότι περιορίζει τη συνεκτίμηση της ζητήσεως μόνο στους περιορισμούς στη ζήτηση και στην ενσωματωμένη παραγωγή. Επισημαίνοντας ότι είναι σημαντικό να διαθέτουν το DECC και η NG πλήρη γνώση του ζητήματος των DER, η επιτροπή συνέστησε πρόγραμμα συμπληρωματικής μελέτης στον τομέα αυτόν, για να χωρήσει, στο μέλλον, εκμετάλλευση των δυνατοτήτων που παρέχουν οι DER.

[…] Το γενικό σενάριο και η χρησιμοποιηθείσα ως πρότυπο προσέγγιση που υιοθετήθηκαν από την NG είναι καταρχήν βάσιμα, η δε [National Grid] προσπάθησε να λάβει υπόψη αποδεικτικά στοιχεία και τις γνώμες των ενδιαφερομένων προσώπων. Πάντως, αφού διαπίστωσε ότι υπάρχει συμφωνία μεταξύ των μελών της, η επιτροπή είναι της γνώμης ότι η NG είχε την τάση να υιοθετεί λίαν συντηρητική άποψη όσον αφορά πλείονες βασικές παραδοχές, όσον αφορά ιδίως τις ροές διασυνδέσεως, και ότι υπερέβαλε ως προς την ποσότητα που πρέπει να αγοραστεί, λαμβάνοντας υπόψη τις ροές αυτές (και τις μετεωρολογικές συνθήκες) ως μεταβλητές, αντί να συνυπολογίσει την ισχύ της διασύνδεσης επί τη βάσει της εκτιμώμενης πιθανότητας διαθεσιμότητάς της (όπως στην περίπτωση σταθμού ηλεκτροπαραγωγής). Αντιθέτως εάν οι καθαρές ροές διασυνδέσεως που αναμένονται ανέρχονταν σε 2,25 GW (που περιγράφονται ως προερχόμενες κατά το 75 % από τις εισαγωγές), η επάρκεια ισχύος που θα έπρεπε να αγοραστεί θα μειωνόταν αντίστοιχα, χάρη δε σε μικρές συμπληρωματικές προσπάθειες που αποσκοπούν στην εφαρμογή της DSR και στην επιτάχυνση της χρήσης της ισχύος διασυνδέσεως, καθώς και αν ληφθεί υπόψη αυξημένη προσφορά που

προέρχεται από ηλεκτροπαραγωγικούς σταθμούς που λειτουργούν με άνθρακα στο πλαίσιο των δημοπρασιών, η ικανότητα αυτή θα ήταν ενδεχομένως επαρκής, ώστε να αποφευχθεί η κατασκευή νέων CCGT [combined cycle gas turbines, αεριοστρόβιλων συνδυασμένου κύκλου].

[…] Σύσταση 9: […] πρέπει να τεθεί σε εφαρμογή το συντομότερο δυνατόν ένα πρόγραμμα έρευνας που να αφορά το σύνολο των δυνατοτήτων των DER, προκειμένου να παρασχεθούν χρήσιμες πληροφορίες για τις μελλοντικές δημοπρασίες· θα πρέπει, ειδικότερα, να δοθεί έμφαση σε όλα τα μέσα των οποίων έγινε μνεία στην παρούσα έκθεση και τα οποία παρέχουν τη δυνατότητα αμβλύνσεως της ζητήσεως σε περίοδο αιχμής.»

146 Στο παρόν στάδιο της εκτιμήσεως του Γενικού Δικαστηρίου, καθίσταται εμφανές ότι, όταν η Επιτροπή διεξήγαγε την προκαταρκτική εξέταση, ήταν σε θέση να αναλύσει στοιχεία τα οποία παρείχαν τη δυνατότητα όχι μόνο να λάβει υπόψη τον τρέχοντα ρόλο της DSR –μιας τεχνολογίας η οποία κρίθηκε αξιόπιστη και αποδοτική από τις αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου και της οποίας τη χρησιμότητα και την αποδοτικότητα είχαν ήδη καταδείξει τα αμερικανικά παραδείγματα–, αλλά και να λάβει υπόψη τις πραγματικές δυνατότητες της DSR, όπως προκύπτει, ιδίως, από την εκτίμηση της National Grid, την οποία παραθέτει το Ηνωμένο Βασίλειο στην κοινοποίηση, ότι η DSR μπορούσε να προμηθεύσει περίπου 3 GW σε επάρκεια ισχύος το 2018/2019.

147 Ομοίως, η Επιτροπή γνώριζε τις δυσκολίες που ανέφερε η PTE όσον αφορά τη λήψη υπόψη των δυνατοτήτων της DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος. Όπως ακριβώς για τη λήψη υπόψη των δυνατοτήτων της διασυνδέσεως, όπου οι ανησυχίες της PTE χαρακτηρίσθηκαν «σοβαρές» από την Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 124 της προσβαλλομένης αποφάσεως, και όπως προκύπτει από τις σκέψεις 141 έως 145 ανωτέρω, υπήρχε ο κίνδυνος να μην συμπεριληφθούν στην εξεταζόμενη αγορά επάρκειας ισχύος οι δυνατότητες της DSR ή, ευρύτερα, όλες οι δυνατότητες περιορισμού της ανάγκη προσφυγής στην προερχόμενη από την παραγωγή ισχύ, για την αντιμετώπιση του προβλήματος επάρκειας ισχύος.

148 Επιβάλλεται, συναφώς, η υπόμνηση ότι από την παράγραφο 224 των κατευθυντηρίων γραμμών προκύπτει ότι η εκτίμηση των συνεπειών της συμμετοχής όσων δραστηριοποιούνται στην DSR συνιστά τη μία από τις συνιστώσες της εξετάσεως που πρέπει να διενεργήσει η Επιτροπή όταν αποφαίνεται επί της ανάγκης κρατικής παρεμβάσεως.

149 Ωστόσο, στο πλαίσιο αυτό, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι αρκούσε, προκειμένου να εκτιμηθεί αν όντως ελήφθη υπόψη η DSR –και για να μην έχει ενδεχομένως αμφιβολίες συναφώς όσον αφορά τη συμβατότητα του καθεστώτος ενισχύσεων με την εσωτερική αγορά–, να δεχθεί τις πρακτικές λεπτομέρειες που προέβλεψε συναφώς το Ηνωμένο Βασίλειο.

150 Πράγματι, όπως εκθέτει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 122 της προσβαλλομένης αποφάσεως σε σχέση με την εκ μέρους της εκτίμηση της συμβατότητας της ενισχύσεως και την ανάγκη κρατικής παρεμβάσεως και όσον αφορά τη συμβολή της DSR, αρκεί να επισημανθούν τα εξής:

– «το Ηνωμένο Βασίλειο υποστήριξε ότι η πρώτη δημοπρασία του Δεκεμβρίου του 2014 είναι το κλειδί για την αποκάλυψη πληροφοριών ως προς την DSR και τις δυνατότητές της» και «διευκρίνισε ότι θα εξέταζε τις πληροφορίες που προκύπτουν από την πρώτη δημοπρασία T-4 και θα εξακρίβωνε ότι οι καμπύλες της ζητήσεως έχουν προσαρμοστεί καταλλήλως, πράγμα που θα λαμβανόταν υπόψη στη διαδικασία Future Energy Scenario της National Grid για τις εκθέσεις ως προς την επάρκεια ισχύος οι οποίες προορίζονται για τους μελλοντικούς πλειστηριασμούς» ·

– «[σ]ε απάντηση στην έκθεση της PTE, η National Grid πρότεινε κοινό σχέδιο με την Energy Network Association [Ένωση των δικτύων ενέργειας] (συμπεριλαμβανομένων των Distribution Network Operators) [Διαχειριστών δικτύων διανομής]»·

– «[ε]πιπλέον, το Ηνωμένο Βασίλειο συνέταξε διατάξεις σχετικά με τις μεταβατικές δημοπρασίες, προκειμένου να υποστηρίξει την ανάπτυξη του τομέα της DSR από το 2015 έως το 2016, καθώς και πιλοτικό σχέδιο 20 εκατομμυρίων GBP στον τομέα της ενεργειακής αποτελεσματικότητας [Electricity Demand Reduction pilot]».

151 Η Επιτροπή έκρινε επίσης, στην αιτιολογική σκέψη 128 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, ακόμη και αν το καθεστώς ενισχύσεων «μπορ[ούσε] να έχει ως αποτέλεσμα την υποστήριξη της παραγωγής από ορυκτά καύσιμα», η ίδια ήταν σε θέση να διαπιστώσει ότι η αξιολόγηση του προβλήματος επάρκειας της ηλεκτροπαραγωγικής ικανότητας, που διεξάγεται κάθε χρόνο, ελάμβανε υπόψη όλες τις κατηγορίες επιχειρηματιών, συμπεριλαμβανομένων όσων δραστηριοποιούνται στην DSR (βλ. και αιτιολογικές σκέψεις 134 και 149 της προσβαλλομένης αποφάσεως σε άλλα στάδια της αναλύσεως). Καταλήγει στο συμπέρασμα, στην αιτιολογική σκέψη 129 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι «το μέτρο είναι ουδέτερο σε τεχνολογικό επίπεδο» και δεν έχει, επομένως, ως αποτέλεσμα την ενίσχυση της θέσεως των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας από ορυκτά καύσιμα.

152 Λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων στοιχείων που παρατέθηκαν ανωτέρω και των στοιχείων που η Επιτροπή μπορούσε να έχει στη διάθεσή της κάνοντας χρήση των μέσων που έχει στη διάθεσή της δυνάμει του κανονισμού 659/1999, καθώς και της σημασίας του ρόλου που μπορούσε να διαδραματίσει η DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος, προκειμένου, μεταξύ άλλων, να οριστεί όσο το δυνατόν καλύτερα η ανάγκη κρατικής παρεμβάσεως και να περιοριστεί στο κατάλληλο ύψος η ενίσχυση στην παραγωγή με βάση ορυκτά καύσιμα, οι εκτιμήσεις αυτές δεν αρκούν ώστε να απαλλαγεί η Επιτροπή από τις αμφιβολίες που δημιουργούν τα στοιχεία τα οποία ήδη κατέχει ή τα οποία μπορούσε να έχει στη διάθεσή της κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως.

153 Ειδικότερα, όπως προκύπτει από την παράγραφο 226 και την παράγραφο 232, στοιχείο α′, των κατευθυντήριων γραμμών, κατά τις οποίες τα μέτρα ενισχύσεως «θα πρέπει να είναι ανοικτά», αλλά και «να παρέχουν επαρκή κίνητρα τόσο στους υφιστάμενους όσο και στους μελλοντικούς φορείς παραγωγής και διαχειριστές που χρησιμοποιούν τεχνολογίες μεταξύ των οποίων υπάρχει δυνατότητα υποκαταστάσεως, όπως η ανταπόκριση από την πλευρά της ζήτησης», και «θα πρέπει να έχουν σχεδιαστεί κατά τρόπο που να καθιστά δυνατή τη συμμετοχή σε αυτό οποιασδήποτε δυναμικότητας η οποία μπορεί να συμβάλει αποτελεσματικά στην αντιμετώπιση του προβλήματος επάρκειας παραγωγής», έχει ιδιαίτερη σημασία για την Επιτροπή να μεριμνά ώστε η επίμαχη αγορά επάρκειας ισχύος να εξασφαλίζεται πραγματικά και κατά τρόπο αποτελεσματικό η δυνατότητα χρήσεως όλων των διαθέσιμων λύσεων, δεδομένου ότι κάθε λύση έχει πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα, προκειμένου να καταστεί δυνατή η αντιμετώπιση του προβλήματος της επάρκειας ισχύος.

154 Αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, λαμβανομένων υπόψη των διαθέσιμων στοιχείων και του ρόλου της διαχειρίσεως της ζητήσεως, δεν μπορούσε, εν προκειμένω να αρκεστεί στον «ανοικτό χαρακτήρα» του μέτρου και να καταλήξει, συνακολούθως, στο συμπέρασμα περί της ουδετερότητάς του σε τεχνολογικό επίπεδο, χωρίς να εξετάσει διεξοδικότερα το υποστατό και την αποτελεσματικότητα της λήψεως υπόψη της τεχνολογικής αυτής λύσεως στην αγορά επάρκειας ισχύος.

155 Πράγματι, μολονότι από την προσβαλλόμενη απόφαση συνάγεται ότι η Επιτροπή εξέτασε τα στοιχεία που επικαλέστηκε το Ηνωμένο Βασίλειο όσον αφορά τη λήψη υπόψη της επάρκειας παραγωγής στο πλαίσιο της αγοράς επάρκειας ισχύος και, λόγω, μεταξύ άλλων, των ανησυχιών που εκφράστηκαν στην έκθεση της PTE, τα στοιχεία που προσκομίστηκαν στη συνέχεια όσον αφορά τη λήψη υπόψη της επάρκειας ισχύος που παρέχει η διασύνδεση, κανένα από τα στοιχεία των οποίων γίνεται μνεία στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν αποδεικνύει ότι η Επιτροπή διεξήγαγε τη δική της έρευνα όσον αφορά την πραγματική λήψη υπόψη της DSR, της οποίας η δυναμική ήταν αναγνωρισμένη και χρήσιμη στο πλαίσιο της αγοράς αυτής. Για παράδειγμα, σε κανένα σημείο της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν υπάρχει αναφορά στον υπολογισμό των 3 GW που επικαλείται η National Grid. Καθόσον δεν εξέτασε τον ρόλο και τις ενδεχόμενες δυνατότητας της DSR στο πλαίσιο της αγοράς επάρκειας ισχύος, η Επιτροπή δέχθηκε τις πληροφορίες και τις υποθέσεις που παρουσίασε το

Ηνωμένο Βασίλειο (βλ. σκέψεις 149 έως 151 ανωτέρω), παρά την επιρροή τους όσον αφορά την ποσότητα ισχύος που πλειστηριάστηκε και στο ύψος της αναγκαίας ενισχύσεως για την αγορά επάρκειας ισχύος.

156 Επομένως, όσον αφορά το αποτέλεσμα της πρώτης δημοπρασίας T-4 του Δεκεμβρίου του 2014, εφόσον η δημοπρασία αυτή πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με ρυθμίσεις οι οποίες δεν φαίνεται να λαμβάνουν αρκούντως υπόψη τη δυναμική της DSR, υπάρχει ο κίνδυνος –όπως αυτός επισημαίνεται στην έκθεση της PTE– να αναγνωριστεί στην ικανότητα παραγωγής σημαντικότερος ρόλος από ό,τι είναι απολύτως αναγκαίο. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι εάν η Επιτροπή είχε προβεί στη δική της εξέταση των δυνατοτήτων της DSR, ιδίως για να διερευνήσει τις πρακτικές λεπτομέρειες της λήψεως υπόψη των υπολογισμών της National Grid ή άλλων πηγών ή τους λόγους της επιτυχίας των αμερικανικών παραδειγμάτων, οι ρυθμίσεις της συμμετοχής όσων δραστηριοποιούνται στην DSR θα ήσαν διαφορετικές.

157 Εξάλλου, όσον αφορά τις δημοπρασίες T-1, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι, κατά τις αιτιολογικές σκέψεις 45 έως 47 της προσβαλλομένης αποφάσεως, μέρος της επάρκειας ισχύος θα αφαιρεθεί από τις δημοπρασίες T-4 για να «χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά» στις δημοπρασίες T-1, επί τη βάσει υπολογισμού του τμήματος της «οικονομικώς συμφέρουσας» DSR που θα μπορούσε να συμμετάσχει στη δημοπρασία. Είναι προφανές επίσης ότι το τμήμα αυτό μπορεί να μειωθεί σε περίπτωση πτώσεως της ζητήσεως μεταξύ των δημοπρασιών T-4 και T-1. Πάντως, όπως επιβεβαιώθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, από τις αιτιολογικές αυτές σκέψεις συνάγεται ότι η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου δεσμεύθηκε να εντάξει στη δημοπρασία T-1 τουλάχιστον το 50 % της επάρκειας αυτής ως προς την οποία υπήρξε «επιφύλαξη αποκλειστικής χρησιμοποιήσεως», ενώ διατήρησε τη δυνατότητα να μην εκπληρώσει τη δέσμευση αυτή εάν η DSR δεν αποδειχθεί «μακροπροθέσμως συμφέρουσα» ή εάν ο τομέας της DSR θεωρηθεί αρκούντως ώριμος. Πράγματι, το άρθρο 10 του κανονισμού του 2014 για την επάρκεια ηλεκτρικής ισχύος, που φέρει τον τίτλο «απόφαση περί διεξαγωγής ή όχι δημοπρασίας», προβλέπει, για παράδειγμα, στην παράγραφο 3, ότι ο αρμόδιος Υπουργός μπορεί να αποφασίσει ότι παρέλκει η διεξαγωγή της δημοπρασίας T-1 εάν από τα προγνωστικά συνάγεται ότι κανένας από όσους δραστηριοποιούνται στην DSR δεν υποβάλει προσφορά στη δημοπρασία αυτή. Επομένως, δεδομένου ότι η δημοπρασία T-1 εξαρτάται, ιδίως, από τον υπολογισμό της «οικονομικώς συμφέρουσας» DSR που πρόκειται να συμμετάσχει στη δημοπρασία, η εν δυνάμει ικανότητα της DSR και η αξιολόγησή της θα έπρεπε να έχουν αναλυθεί από την Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση.

158 Υπό τις συνθήκες αυτές, τα διαθέσιμα στοιχεία όσον αφορά τη δυναμική της DSR, λαμβανομένης, ιδίως, υπόψη της σημασίας του ρόλου που μπορεί να διαδραματίσει η εν λόγω τεχνολογική λύση στο πλαίσιο της αγοράς επάρκειας ισχύος, μπορούν να αποτελέσουν ένδειξη της υπάρξεως αμφιβολιών ως προς τη συμβατότητα του καθεστώτος αυτού με την εσωτερική αγορά, ως προς τις οποίες, όπως προκύπτει από την ανάγνωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν είναι δυνατή η διαπίστωση ότι διαλύθηκαν κατά το πέρας της προκαταρκτικής εξετάσεως της Επιτροπής.

ε) Επί του αν η μεταχείριση της DSR εντός της αγοράς επάρκειας ισχύος συνιστά δυσμενή διάκριση ή δυσμενή μεταχείριση

159 Η Tempus υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η εκτίμηση του επίμαχου μέτρου θα έπρεπε να δημιουργεί αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά του με την εσωτερική αγορά λόγω ορισμένων παραβιάσεων των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας, ιδίως σε βάρος όσων δραστηριοποιούνται στην DSR. Ειδικότερα, η Tempus διατυπώνει αιτιάσεις ως προς τη μεταχείριση που υφίστανται όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR όσον αφορά τη διάρκεια των συμβάσεων επάρκειας ισχύος, τη μέθοδο υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους στην αγορά επάρκειας ισχύος, τους όρους συμμετοχής στην αγορά επάρκειας ισχύος καθώς και την έλλειψη πρόσθετης αμοιβής όσων δραστηριοποιούνται στην DSR για εξοικονόμηση της απώλειας μεταφοράς και διανομής της ηλεκτρικής ενέργειας.

1) Επί της διάρκειας των συμβάσεων επάρκειας ισχύος

160 Η Tempus υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα του επίμαχου μέτρου με την εσωτερική αγορά, καθόσον περιορίζει τη δυνατότητα συνάψεως συμβάσεων επάρκειας ισχύος διάρκειας μεγαλύτερης του έτους μόνο στους παραγωγούς που έχουν δαπάνες κεφαλαίου που υπερβαίνουν ορισμένο όριο, παραβιάζοντας έτσι την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως σε βάρος όσων δραστηριοποιούνται στην DSR. Η διακριτική αυτή μεταχείριση είναι αντίθετη προς τον σκοπό της τεχνολογικής ουδετερότητας του επίμαχου μέτρου, παρέχει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στους παραγωγούς και κλειδώνει σημαντικό τμήμα της ζητήσεως που θα μπορούσε να έχει αποφευχθεί μέσω της DSR.

161 Η Tempus διατείνεται ότι η ως άνω άνιση μεταχείριση δεν δικαιολογείται από το σημαντικότερο επενδυτικό κόστος που επωμίζονται οι παραγωγοί οι οποίοι ανακαινίζουν υφιστάμενο ή κατασκευάζουν νέο σταθμό ηλεκτροπαραγωγής. Πράγματι, όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR, όπως και οι πελάτες τους, υποβάλλονται επίσης σε επενδυτικές δαπάνες. Επιπλέον, οι πελάτες όσων δραστηριοποιούνται στην DSR επιθυμούν εγγυημένα έσοδα για πλείονα έτη πριν προβούν στις επενδύσεις αυτές. Η Tempus υποστηρίζει συναφώς ότι είχαν διαβιβασθεί πληροφορίες στο Ηνωμένο Βασίλειο, οπότε αυτό δεν μπορούσε απλώς να αναφέρει στην κοινοποίηση ότι ο τομέας της DSR δεν προσκόμισε «επαρκή» αποδεικτικά στοιχεία όσον αφορά την ανάγκη συμβάσεων μεγαλύτερης διάρκειας, προκειμένου να υποστηρίξει τη συμμετοχή όσων δραστηριοποιούνται στην DSR στις δημοπρασίες.

162 Η Επιτροπή αντιτάσσει, κατ' ουσίαν, ότι εξέτασε ως όφειλε το επίμαχο μέτρο όσον αφορά τη μεταχείριση όσων δραστηριοποιούνται στην DSR σε σχέση με τη μεταχείριση των άλλων προμηθευτών επάρκειας ισχύος και διαπίστωσε ότι το μέτρο αυτό τους παρείχε τη δυνατότητα να είναι ανταγωνιστικοί, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών τους. Η διαφορά στη διάρκεια των προσφερομένων συμβάσεων δικαιολογείται από τον βασικό σκοπό του επίμαχου μέτρου, ο οποίος έγκειται στη διασφάλιση της διαθεσιμότητας επάρκειας ισχύος στο μέλλον, μεταξύ άλλων και μέσω της παροχής κινήτρων για επενδύσεις σε νέους ηλεκτροπαραγωγικούς σταθμούς. Όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR δεν μπορούν να συνάψουν συμβάσεις διάρκειας μεγαλύτερης του έτους, διότι δεν έχουν τις ίδιες ανάγκες χρηματοδοτήσεως με τους παραγωγούς που ανακαινίζουν υφιστάμενο ή κατασκευάζουν νέο σταθμό ηλεκτροπαραγωγής. Η Επιτροπή διατείνεται συναφώς ότι, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, ούτε η Tempus ούτε η UKDRA προέβαλαν τεκμηριωμένη επιχειρηματολογία προς στήριξη της απόψεως ότι όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR χρειάζονται επενδύσεις σε επίπεδο συγκρίσιμο με τα σχέδια ανακαινίσεως σταθμών ηλεκτροπαραγωγής και κατασκευής νέων σταθμών και δεν προσκόμισαν το παραμικρό ποσοτικό αποδεικτικό στοιχείο συναφώς.

163 Στην απάντησή της στις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, εάν στους υπό ανακαίνιση σταθμούς και στους νέους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής προσφέρονταν μόνον ετήσιες συμβάσεις, οι σταθμοί αυτοί, δεδομένου του υψηλού επιπέδου των επενδυτικών δαπανών τους, πιθανόν δεν θα συμμετείχαν καθόλου στις δημοπρασίες ή θα αποκλείονταν από τη διαδικασία, διότι η προσφορά τους θα ήταν υψηλότερη του ορίου τιμής· ακόμη και αν κατάφερναν να υποβάλουν προσφορά, αυτή θα ανερχόταν σε λίαν υψηλή τιμή, η οποία θα καθίστατο η τιμή εκκαθαρίσεως του πλειστηριασμού. Κατά την Επιτροπή, αυτό όχι μόνο θα δημιουργούσε υπέρμετρα οφέλη για τους υφιστάμενους παραγωγούς και όσους δραστηριοποιούνται στην DSR, αλλά θα προκαλούσε υψηλό κόστος για όλους τους τελικούς πελάτες και, κατά συνέπεια, θα κατέληγε σε δυσανάλογο ύψος ενισχύσεως.

164 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, ως γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, επιβάλλει να μην αντιμετωπίζονται συγκρίσιμες καταστάσεις κατά τρόπο διαφορετικό και διαφορετικές καταστάσεις κατά τον ίδιο τρόπο, εκτός εάν μια τέτοια αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς. Ο παρεμφερής χαρακτήρας διαφορετικών καταστάσεων εκτιμάται λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των στοιχείων που τις χαρακτηρίζουν. Τα στοιχεία αυτά

πρέπει, ιδίως, να καθορίζονται και να εκτιμώνται με γνώμονα το αντικείμενο και τον σκοπό της πράξεως της Ένωσης με την οποία καθιερώνεται η επίμαχη διάκριση. Επιπλέον, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι αρχές και οι σκοποί που επιδιώκονται με το σύνολο ρυθμίσεων στο οποίο εμπίπτει το επίμαχο μέτρο (βλ. απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2014, Banco Privado Português και Massa Insolvente do Banco Privado Português κατά Επιτροπής, T-487/11, EU:T:2014:1077, σκέψη 139 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

165 Εν προκειμένω, εκ προοιμίου, επιβάλλεται, καταρχάς, η διαπίστωση ότι το επίμαχο μέτρο δεν παρέχει καμία δυνατότητα στους διαχειριστές της ζητήσεως να συνάψουν συμβάσεις επάρκειας ισχύος διάρκειας μεγαλύτερης του έτους.

166 Κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, μόνον οι προμηθευτές επάρκειας ισχύος που αναλαμβάνουν κεφαλαιουχικές δαπάνες άνω των 125 GBP ανά kW (σταθμοί που πρέπει να ανακαινιστούν) είναι επιλέξιμοι για τη σύναψη συμβάσεων επάρκειας ισχύος μέγιστης διάρκειας, έως τρία έτη, και μόνον οι προμηθευτές επάρκειας ισχύος που αναλαμβάνουν κεφαλαιουχικές δαπάνες άνω των 250 GBP ανά kW (νέοι σταθμοί) είναι επιλέξιμοι για τη σύναψη συμβάσεων επάρκειας ισχύος μέγιστης διάρκειας, ως δεκαπέντε έτη (αιτιολογική σκέψη 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

167 Πάντως, μολονότι η αιτιολογική σκέψη 57 της προσβαλλομένης αποφάσεως χρησιμοποιεί τον τεχνολογικώς ουδέτερο όρο των «προμηθευτών επάρκειας ισχύος», από την κοινοποίηση και από το περιεχόμενο του άρθρου 2, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με τα άρθρα 4, 5 και το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού του 2014 για την επάρκεια ηλεκτρικής ισχύος, προκύπτει ότι οι συμβάσεις επάρκειας ισχύος μέγιστης διάρκειας τριών ετών και δεκαπέντε ετών ρητώς προβλέπονται αποκλειστικά για τις CMU παραγωγής που έχουν κεφαλαιουχικές δαπάνες οι οποίες υπερβαίνουν τα όρια που καθορίζει ο Υπουργός, εξαιρουμένων των CMU της DSR.

168 Κατά συνέπεια, αφενός, όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR δεν είναι επιλέξιμοι για τη σύναψη συμβάσεων διάρκειας έως τρία ή δεκαπέντε έτη, ακόμη και αν αποδείξουν ότι ανέλαβαν κεφαλαιουχικές δαπάνες υπερβαίνουσες τα όρια που καθορίστηκαν για τις CMU παραγωγής με το επίμαχο μέτρο. Αφετέρου, το επίμαχο μέτρο δεν προβλέπει κανένα όριο κεφαλαιουχικών δαπανών μόνο για τις CMU της DSR, το οποίο θα παρείχε στους επιχειρηματίες αυτούς τη δυνατότητα να συνάψουν συμβάσεις επάρκειας ισχύος διάρκειας μεγαλύτερης του έτους.

169 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή υιοθέτησε τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου ότι αρκούσε η προσφορά συμβάσεων επάρκειας ισχύος μέγιστης διάρκειας που φθάνει έως τα τρία ή τα δεκαπέντε έτη στις CMU παραγωγής των οποίων οι κεφαλαιουχικές δαπάνες υπερβαίνουν ορισμένο όριο που καθορίζει ο Υπουργός και ότι ήταν δικαιολογημένη η προσφορά μόνο συμβάσεων επάρκειας ισχύος διάρκειας ενός έτους στις CMU της DSR (αιτιολογικές σκέψεις 106, 129 και 145 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Θεώρησε, δηλαδή, ότι όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR είχαν λιγότερο σημαντικές ανάγκες σε κεφαλαιουχικές δαπάνες από αυτές των παραγωγών που κατασκευάζουν ή ανακαινίζουν σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής. Στη βάση αυτή, η Επιτροπή δέχθηκε ότι η επάρκεια ισχύος με νέους ή υπό ανακαίνιση σταθμούς, η οποία συνεπάγεται υψηλό επενδυτικό κόστος, είναι επιλέξιμη για τη σύναψη συμβάσεων επάρκειας ισχύος μεγαλύτερης διάρκειας, προκειμένου να παρασχεθεί στους επιχειρηματίες η δυνατότητα να λάβουν την αναγκαία χρηματοδότηση, και έκρινε ότι η προσφορά συμβάσεων επάρκειας ισχύος μικρότερης διάρκειας σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR δεν τους έθετε σε δυσμενέστερη θέση σε σχέση με τους επιχειρηματίες που εκμεταλλεύονται σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής που πρέπει να ανακαινισθούν ή νέους σταθμούς. Κατά συνέπεια, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι το επίμαχο μέτρο ήταν ουδέτερο σε τεχνολογικό επίπεδο και δεν ενίσχυε τη θέση των παραγωγών που χρησιμοποιούν ορυκτά καύσιμα.

170 Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν η Επιτροπή μπορούσε να εγκρίνει τη διαφορετική μεταχείριση όσων δραστηριοποιούνται στην DSR σε σχέση με τους παραγωγούς χωρίς να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας ή αν η έλλειψη κάθε δυνατότητας, για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR, να συνάψουν συμβάσεις επάρκειας ισχύος διάρκειας μεγαλύτερης του έτους θα έπρεπε να δημιουργήσει αμφιβολίες στην Επιτροπή ως προς τη συμβατότητα του επίμαχου μέτρου με την εσωτερική αγορά.

171 Συναφώς, επιβάλλεται, πρώτον, η διαπίστωση ότι το επίμαχο μέτρο επιδιώκει να είναι τεχνολογικώς ουδέτερο, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παραγράφου 226 των κατευθυντήριων γραμμών.

172 Συγκεκριμένα, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το επίμαχο μέτρο αποσκοπεί στην επίτευξη επάρκειας ισχύος προκειμένου να διασφαλιστεί ο εφοδιασμός του Ηνωμένου Βασιλείου σε ηλεκτρική ενέργεια (αιτιολογικές σκέψεις 4 και 126 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

173 Διεξοδικότερα, από την κοινοποίηση προκύπτει ότι ο κύριος σκοπός του επίμαχου μέτρου είναι να καταστήσει δυνατή την παροχή αξιόπιστης και επαρκούς ικανότητας ισχύος στην αγορά επάρκειας ισχύος του Ηνωμένου Βασιλείου σε ελάχιστο κόστος για τους καταναλωτές, κατά τρόπο που να ελαχιστοποιεί τις ακούσιες συνέπειες και τους απρόσμενους κινδύνους και να στηρίζει την υλοποίηση των ευρύτερων κυβερνητικών στόχων, δηλαδή να επιτρέπει την απεξάρτηση του συστήματος ηλεκτροπαραγωγής από τις πηγές ανθρακούχων εκπομπών, την ανάπτυξη πλέον προσαρμόσιμης ζητήσεως και την περαιτέρω ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς ενέργειας (παράγραφος 139 της κοινοποιήσεως). Επιπλέον, για την επίτευξη του σκοπού της διασφαλίσεως του εφοδιασμού του Ηνωμένου Βασιλείου σε ηλεκτρική ενέργεια, η κοινοποίηση διευκρινίζει ότι το επίμαχο μέτρο αποσκοπεί στην παροχή κινήτρων για επαρκείς επενδύσεις σε ηλεκτροπαραγωγική ισχύ και σε άλλες πηγές ισχύος, περιλαμβανομένης ειδικής στηρίξεως για τις λύσεις στο επίπεδο της ζητήσεως (παράγραφος 140 της κοινοποιήσεως). Οι σκοποί αυτοί αντιστοιχούν στους σκοπούς που αναγράφονται στις παραγράφους 216 έως 221 των κατευθυντηρίων γραμμών ως νόμιμοι σκοποί μέτρων ενισχύσεως για επάρκεια ισχύος.

174 Πάντως, όσον αφορά τον κύριο σκοπό κατοχυρώσεως της ασφάλειας του εφοδιασμού σε ηλεκτρική ενέργεια, όπως ήδη εκτέθηκε στη σκέψη 121 ανωτέρω και όπως ρητώς αναγνώρισε η Επιτροπή στην απάντησή της στις γραπτές ερωτήσεις που υπέβαλε το Γενικό Δικαστήριο στις 5 Μαΐου 2017, δεν ερίζεται μεταξύ των διαδίκων ότι τόσο η επάρκεια ισχύος που προσφέρουν οι παραγωγοί όσο και αυτή που προσφέρουν όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR μπορούν, καταρχήν, να συμβάλουν στην επίλυση του προβλήματος επάρκειας ισχύος.

175 Ομοίως, όσον αφορά τον παράγωγο σκοπό παροχής επαρκών κινήτρων για επενδύσεις σε νέες πηγές ισχύος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ο σκοπός του επίμαχου μέτρου αφορά ρητώς τόσο την ικανότητα παραγωγής όσο και τις άλλες ικανότητες, όπως την DSR. Άλλωστε, η κοινοποίηση υπογραμμίζει ρητώς, στην παράγραφο 355, ότι η αγορά επάρκειας ισχύος δεν αποσκοπεί στη λήψη προκαθορισμένων μεγεθών ικανότητας ανάλογα με τον τύπο της τεχνολογίας. Αντιθέτως, το επίμαχο μέτρο αποσκοπεί να αφήσει στην αγορά τη μέριμνα να καθορίσει ποιο είναι το βέλτιστο μέγεθος κάθε τύπου ικανότητας (νέα ικανότητα ηλεκτροπαραγωγής, ικανότητα ηλεκτροπαραγωγής μέσω ανακαινίσεως σταθμών, υφιστάμενη ικανότητα παραγωγής, υφιστάμενη ικανότητα DSR, μη πιστοποιημένη ικανότητα DSR) προκειμένου να επιτευχθεί το επίπεδο ασφάλειας του εφοδιασμού που ορίζει το Ηνωμένο Βασίλειο.

176 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR βρίσκονται σε παρεμφερή κατάσταση με αυτή των παραγωγών υπό το πρίσμα των επιδιωκόμενων από το επίμαχο μέτρο σκοπών της ασφάλειας του εφοδιασμού σε ηλεκτρική ενέργεια, οι οποίοι είναι τεχνολογικώς ουδέτεροι. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο διότι οι κατευθυντήριες γραμμές επιτάσσουν τα μέτρα ενισχύσεως διά των οποίων τίθεται σε λειτουργία αγορά επάρκειας ισχύος να είναι ανοικτά και να παρέχουν επαρκή κίνητρα τόσο στους υφισταμένους όσο και τους μελλοντικούς παραγωγούς και στους διαχειριστές που χρησιμοποιούν τεχνολογίες μεταξύ των οποίων υπάρχει δυνατότητα υποκαταστάσεως, όπως η ανταπόκριση στη ζήτηση ή οι λύσεις αποθηκεύσεως (παράγραφος 226 των

κατευθυντηρίων γραμμών). Επομένως, η Επιτροπή όφειλε να επαληθεύσει αν ο περιορισμός της προσφοράς συμβάσεων επάρκειας ισχύος διάρκειας μεγαλύτερης του έτους μόνο στην ικανότητα ηλεκτροπαραγωγής παρείχε, σε κάθε περίπτωση, τη δυνατότητα στην αγορά επάρκειας ισχύος να είναι ουδέτερη σε τεχνολογικό επίπεδο, χωρίς να προκαλείται στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ παραγωγών και όσων δραστηριοποιούνται στην DSR.

177 Δεύτερον, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι το γεγονός ότι συμβάσεις επάρκειας ισχύος διάρκειας μεγαλύτερης του έτους προσφέρονται σε ορισμένους προμηθευτές ηλεκτροπαραγωγικής ικανότητας δικαιολογείται από τις υψηλές κεφαλαιουχικές δαπάνες τους και από τις δυσκολίες χρηματοδοτήσεως που αντιμετωπίζουν.

178 Συγκεκριμένα, κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, το γεγονός ότι οι συμβάσεις επάρκειας ισχύος μεγαλύτερης διάρκειας προσφέρονται για τους νεοεισερχόμενους επιχειρηματίες δικαιολογείται από την προώθηση της αφίξεως στην αγορά νέων ανταγωνιστικών επιχειρηματιών. Η παροχή στις νεοεισερχόμενες επιχειρήσεις συμβάσεων μακράς διαρκείας τους παρέχει τη δυνατότητα να λάβουν χρηματοδότηση με χαμηλότερο κόστος για την επένδυσή τους. Αυτό καθιστά δυνατό τον περιορισμό των φραγμών για την είσοδο των ανεξάρτητων επιχειρήσεων οι οποίες δεν μπορούν να χρηματοδοτήσουν την επένδυσή τους σε νέα ικανότητα ηλεκτροπαραγωγής μέσω αμοιβής που προέρχεται από άλλους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής που περιλαμβάνονται στο χαρτοφυλάκιό τους. Επομένως, με την ενθάρρυνση του ανταγωνισμού στην αγορά της επάρκειας ισχύος, οι συμβάσεις μεγαλύτερης διάρκειας θα μπορούσαν να περιορίσουν τη δαπάνη που επιβαρύνει τους καταναλωτές στις αγορές της ενέργειας και της επάρκειας ισχύος. Η προσφορά συμβάσεων μεγαλύτερης διάρκειας θα πρέπει επίσης να περιορίζει τον κίνδυνο να επιδιώξουν οι συμμετέχοντες που έχουν πολύ υψηλές επενδυτικές δαπάνες ή δαπάνες ανακαινίσεως να ενσωματώσουν το σύνολο των δαπανών τους σε σύμβαση ενός μόνον έτους (αιτιολογική σκέψη 59 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

179 Επομένως, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η προσφορά συμβάσεων επάρκειας ισχύος μεγαλύτερης διάρκειας αποσκοπεί στην επίτευξη των τεχνολογικώς ουδέτερων στόχων, των οποίων έγινε υπόμνηση στη σκέψη 173 ανωτέρω και οι οποίοι συνίστανται στην εγγύηση της ασφάλειας του εφοδιασμού σε ηλεκτρική ενέργεια, με την παροχή επαρκών κινήτρων για επενδύσεις στην επάρκεια ισχύος. Επιπλέον, μολονότι η προσβαλλόμενη απόφαση εμμένει στην ανάγκη παροχής κινήτρων σε νεοεισερχόμενες επιχειρήσεις στην αγορά, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το γεγονός ότι προσφέρονται συμβάσεις επάρκειας ισχύος διάρκειας μεγαλύτερης του έτους επιδιώκει ευρύτερο σκοπό, στο μέτρο που οι επιχειρηματίες οι οποίοι ανακαινίζουν υφιστάμενους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής είναι επιλέξιμοι να συνάψουν συμβάσεις επάρκειας ισχύος μέγιστης διάρκειας τριών ετών. Επομένως, ο κυριότερος λόγος της προσφοράς συμβάσεων επάρκειας ισχύος μεγαλύτερης διάρκειας έγκειται στην αντιμετώπιση των δυσχερειών χρηματοδοτήσεως ορισμένων επιχειρηματιών λόγω του ύψους των κεφαλαιουχικών δαπανών τους, με την παροχή σε αυτούς της εγγυήσεως εισοδήματος επί πλείονα έτη καθώς και των μέσων να υποβάλουν ανταγωνιστική προσφορά κατά τις δημοπρασίες, καθόσον καθίσταται δυνατόν να ανακτήσουν τις δαπάνες τους κατά τη διάρκεια περισσοτέρων ετών.

180 Επιβάλλεται, επομένως, η διαπίστωση ότι το καθοριστικό κριτήριο που υιοθετεί το επίμαχο μέτρο για να προσδιορίσει τους επιχειρηματίες που είναι επιλέξιμοι να συνάψουν συμβάσεις επάρκειας ισχύος διάρκειας μεγαλύτερης του έτους είναι το επίπεδο κεφαλαιουχικών δαπανών και οι δυσκολίες χρηματοδοτήσεως οι οποίες θα μπορούσαν να εμποδίσουν τους επιχειρηματίες αυτούς να συμμετάσχουν στην αγορά επάρκειας ισχύος.

181 Εφόσον κρίθηκε ότι για τη δημιουργία ίσων όρων ανταγωνισμού απαιτούνταν συμβάσεις μεγαλύτερης διάρκειας, έπρεπε να εξεταστεί ποια ήταν η απαιτούμενη διάρκεια προκειμένου να παρασχεθεί σε όλες τις κατηγορίες προμηθευτών επάρκειας ισχύος η δυνατότητα να συμμετάσχουν πλήρως στη σχετική αγορά, λαμβανομένων υπόψη των επενδυτικών δαπανών τους και των δυσκολιών χρηματοδοτήσεως, ώστε να τηρηθεί η υποχρέωση παροχής επαρκών κινήτρων σε όλους τους επιχειρηματίες. Επομένως, η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει αν το ότι οι συμβάσεις επάρκειας ισχύος διάρκειας μεγαλύτερης του

έτους προβλέπονται αποκλειστικά για ορισμένες τεχνολογίες εισήγαγε δυσμενή διάκριση και προσκρούει στον σκοπό εγκαθιδρύσεως αγοράς επάρκειας ισχύος ουδέτερης σε τεχνολογικό επίπεδο, πράγμα που θα αντέβαινε στις επιταγές των κατευθυντήριων γραμμών.

182 Τρίτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή ενέκρινε τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου ότι δεν ήταν αναγκαίο να προσφερθούν συμβάσεις επάρκειας ισχύος διάρκειας μεγαλύτερης του έτους σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR, χωρίς να εξετάζεται αν οι κεφαλαιουχικές δαπάνες τους και οι δυσκολίες χρηματοδοτήσεως καθιστούσαν ενδεχομένως αναγκαίο να τους προσφερθεί η δυνατότητα συνάψεως τέτοιων συμβάσεων, προκειμένου να μπορέσουν να συμμετάσχουν στις δημοπρασίες, με ταυτόχρονη αποφυγή του ενδεχομένου προκλήσεως υπερβολικά υψηλής τιμής εκκαθαρίσεως πλειστηριασμού.

183 Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή πράγματι εξέτασε διεξοδικά τις ανάγκες χρηματοδοτήσεως των προμηθευτών επάρκειας ισχύος που κατασκευάζουν νέους ή ανακαινίζουν υφιστάμενους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή ρητώς ζήτησε από το Ηνωμένο Βασίλειο να της παράσχει πρόσθετες πληροφορίες που να δικαιολογούν τις επιλογές του όσον αφορά τη διάρκεια των συμβάσεων επάρκειας ισχύος, στο μέτρο που οι συμβάσεις μεγαλύτερης διάρκειας είναι καταρχήν πιο προβληματικές και απαιτούν αναλυτική αιτιολόγηση (πίνακας 16, σελίδα 161, της κοινοποιήσεως). Επομένως, η Επιτροπή μπορούσε να στηριχθεί σε λεπτομερείς πληροφορίες που προσκόμισε το Ηνωμένο Βασίλειο ως προς τις κεφαλαιουχικές δαπάνες και τις δυσκολίες χρηματοδοτήσεως που συνδέονται με την κατασκευή νέων σταθμών ηλεκτροπαραγωγής προκειμένου να καθοριστούν η βέλτιστη διάρκεια των συμβάσεων επάρκειας ισχύος και τα όρια των κεφαλαιουχικών δαπανών που θα αποτελούσαν τις προϋποθέσεις για τη σύναψη των συμβάσεων αυτών. Ο σκοπός εν προκειμένω ήταν να παρασχεθεί αρωγή στους επιχειρηματίες αυτούς, προκειμένου να επιτύχουν την αναγκαία χρηματοδότηση και να αποτραπεί το ενδεχόμενο να καταλήξει η συμμετοχή τους στην αγορά ηλεκτροπαραγωγικής ικανότητας σε υπερβολικά υψηλή τιμή εκκαθαρίσεως πλειστηριασμού, χωρίς ταυτόχρονα να τους παρέχεται η δυνατότητα να ανακτήσουν το σύνολο των πάγιων επενδυτικών δαπανών τους επί τη βάσει των εισοδημάτων που θα προέλθουν από την αγορά επάρκειας ισχύος. Οι πληροφορίες που παρέσχε το Ηνωμένο Βασίλειο περιελάμβαναν ιδίως πλείονες διεξοδικές μελέτες συγκεκριμένων περιπτώσεων που ανέλυαν διάφορα σενάρια καθώς και πρότυπα επιχειρηματικών σχεδίων διαφόρων επιχειρηματιών και διαφόρων σταθμών ηλεκτροπαραγωγής (σημεία 4.3.1, 4.6.5, C.4.3 της κοινοποιήσεως).

184 Αντιθέτως, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν επιχείρησε να αναλύσει διεξοδικά τις κεφαλαιουχικές δαπάνες και τις χρηματοδοτικές ανάγκες όσων δραστηριοποιούνται στην DSR. Είναι γεγονός ότι, κατόπιν της από 9 Ιουνίου 2014 επιστολής της UKDRA, με την οποία η ένωση αυτή εφιστά την προσοχή της Επιτροπής στη διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των παραγωγών και όσων δραστηριοποιούνται στην DSR, η Επιτροπή ζήτησε από το Ηνωμένο Βασίλειο να απαντήσει. Στη συνέχεια, όμως, η Επιτροπή έλαβε απλώς υπόψη την απάντηση του Ηνωμένου Βασιλείου, με την οποία αυτό ισχυρίστηκε απλώς, αφενός, ότι όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR δεν είχαν τις ίδιες ανάγκες σε κεφάλαιο με τους επιχειρηματίες που εκμεταλλεύονται νέους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής και, αφετέρου, ότι η UKDRA δεν είχε παράσχει κανένα ποσοτικό αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη της θέσεως ότι ήσαν αναγκαίες συμβάσεις επάρκειας ισχύος μεγαλύτερης διάρκειας για να στηρίξουν τη συμμετοχή όσων δραστηριοποιούνται στην DSR στις δημοπρασίες (παράγραφος 511 της κοινοποιήσεως).

185 Ωστόσο, πρώτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν προέβη σε διεξοδική ανάλυση προς στήριξη της θέσεώς του, η οποία τελεί σε πρόδηλη αντίθεση με τις πληροφορίες σχετικά με τις ανάγκες χρηματοδοτήσεως των παραγωγών. Άλλωστε, την έλλειψη δεδομένων σχετικά με την DSR όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο τόνισε η PTE στην έκθεσή της (βλ., ιδίως, παραγράφους 19, 96 και 101 της εκθέσεως, που παρατίθενται στις σκέψεις 141 και 142 ανωτέρω). Μολονότι η Επιτροπή παραθέτει εν μέρει τα πορίσματα της εκθέσεως της PTE στην αιτιολογική σκέψη 120 της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεν έκρινε χρήσιμο να συλλέξει η ίδια περισσότερες πληροφορίες όσον αφορά την DSR, προκειμένου να συμπληρώσει τις ελάχιστες πληροφορίες που

παρέσχε το Ηνωμένο Βασίλειο. Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ούτε η προσβαλλόμενη απόφαση ούτε η κοινοποίηση περιέχουν διεξοδική εξέταση των αναγκών σε κεφάλαιο όσων δραστηριοποιούνται στην DSR.

186 Δεύτερον, επιβάλλεται η παρατήρηση ότι η ίση μεταχείριση όσον αφορά τη διάρκεια των συμβάσεων επάρκειας ισχύος, για τις οποίες οι διάφοροι προμηθευτές μπορούσαν να υποβάλουν προσφορές, συνιστούσε την κύρια διεκδίκηση όσων δραστηριοποιούνται στην DSR τόσο έναντι της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου όσο και έναντι της Επιτροπής. Πράγματι, από τη συμβολή της UKDRA στη δημόσια διαβούλευση, στην οποία η Επιτροπή μπορούσε να έχει πρόσβαση κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει ότι η UKDRA επέκρινε όχι μόνον τη σύναψη συμβάσεων επάρκειας ισχύος διάρκειας μεγαλύτερης του έτους αποκλειστικά με τις CMU παραγωγής που είχαν κεφαλαιουχικές δαπάνες οι οποίες υπερέβαιναν συγκεκριμένα όρια, αλλά και τα επιλεγέντα όρια κεφαλαιουχικών δαπανών. Ειδικότερα, η UKDRA ζήτησε ρητώς από το Ηνωμένο Βασίλειο να εκπονήσει πρότυπο των χρηματοδοτικών αναγκών διαφόρων τύπων τεχνολογιών και να επανεξετάσει τα όρια επί αυτής της βάσεως. Εξάλλου, με την από 9 Ιουνίου 2014 επιστολή της, η UKDRA κοινοποίησε στην Επιτροπή τα ερωτήματά της ως προς τη συμβατότητα των συμβάσεων δεκαπενταετούς διάρκειας με τις κατευθυντήριες γραμμές και, ανεξαρτήτως του ζητήματος της διάρκειας των προσφερομένων συμβάσεων, επανέλαβε την επιθυμία όσων δραστηριοποιούνται στην DSR να έχουν τη δυνατότητα υποβολής προσφορών για συμβάσεις επάρκειας ισχύος της ίδιας διάρκειας με αυτές που προσφέρονται στους παραγωγούς.

187 Τρίτον, τόσο η UKDRA όσο και η Tempus δέχονται ότι οι νέοι διαχειριστές της ζητήσεως δεν έχουν κατ' ανάγκη τις ίδιες κεφαλαιουχικές δαπάνες με τους παραγωγούς που κατασκευάζουν νέους σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής. Υποστηρίζουν, εν τούτοις, ότι οι νέες CMU της DSR έχουν, όπως ακριβώς οι νέες CMU της παραγωγής, κεφαλαιουχικές δαπάνες και δυσκολίες χρηματοδοτήσεως οι οποίες δικαιολογούν τη σύναψη συμβάσεων επάρκειας ισχύος διάρκειας μεγαλύτερης του έτους, προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα πλήρους συμμετοχής στην αγορά επάρκειας ισχύος. Ειδικότερα, η Tempus προβάλλει ότι όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR πρέπει να καταρτίσουν αρκούντως ευρύ χαρτοφυλάκιο πελατών, για να έχουν τη δυνατότητα χρονικά απεριόριστης καλύψεως επεισοδίου ανεπάρκειας ισχύος. Επιπλέον, οι αναγκαίες επενδύσεις για να καταστεί η κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας εκάστου των πελατών αυτών χρονικά ευέλικτη, στη χρηματοδότηση των οποίων ενδέχεται να χρειαστεί να συμβάλουν όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR, μπορεί να είναι σημαντικές και να απαιτούν συμβάσεις επάρκειας ισχύος μεγαλύτερης διάρκειας. Ομοίως, η RTE επισημαίνει ρητώς στην παράγραφο 99 της εκθέσεώς της ότι ορισμένες επενδύσεις σχετικά με τη διαχείριση της ζητήσεως «[χ]ρήζουν της βεβαιότητας που παρέχουν οι συμβάσεις επάρκειας ισχύος μακράς διαρκείας προκειμένου να τύχουν χρηματοδοτήσεως» και καταλήγει ότι είναι σημαντικό να εντοπιστούν οι εν δυνάμει πόροι στον τομέα της DSR που δεν θα ανταποκριθούν στους δείκτες της αγοράς, διότι τα υφιστάμενα κίνητρα δεν καθιστούν δυνατή την κάλυψη των αναγκών τους. Εξάλλου, οι δραστηριοποιούμενοι στην DSR δεν ήσαν οι μόνοι που ισχυρίσθηκαν ότι όλοι οι προμηθευτές επάρκειας ισχύος έπρεπε να μπορούν να υποβάλουν προσφορές για συμβάσεις της ίδιας διάρκειας, ανεξαρτήτως της χρησιμοποιούμενης τεχνολογίας, προκειμένου να διασφαλιστούν ίσοι όροι ανταγωνισμού. Πράγματι, από την κοινοποίηση προκύπτει ότι πολλές κάθετα ολοκληρωμένες εταιρίες ηλεκτρικής ενέργειας υπογράμμισαν ότι, για να καταστεί δυνατή η ορθή σύγκριση των τιμών επάρκειας ισχύος, κάθε προμηθευτής επάρκειας ισχύος θα πρέπει να έχει πρόσβαση σε συμβάσεις ίδιας διάρκειας και να είναι ελεύθερος να επιλέξει τη διάρκεια της συμβάσεως που του παρέχει τη δυνατότητα να είναι ανταγωνιστικός κατά τις δημοπρασίες (σελίδα 79 της κοινοποιήσεως).

188 Τέταρτον, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Tempus και στην UKDRA ότι δεν προσκόμισαν διεξοδικότερες πληροφορίες κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Πράγματι, κατά τη νομολογία, η Επιτροπή οφείλει, κατά περίπτωση, να αναζητήσει με αποφασιστικότητα και επιμέλεια τις κρίσιμες πληροφορίες (βλ. σκέψη 69 ανωτέρω), προκειμένου να διαθέτει, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, στοιχεία αξιολογήσεως τα οποία μπορούν ευλόγως να θεωρηθούν επαρκή και σαφή για τις ανάγκες της εκτιμήσεώς της (πρβλ. αποφάσεις της 10ης Δεκεμβρίου 2008, Kronoply και Kronotex κατά Επιτροπής, T-388/02, μη

δημοσιευθείσα, EU:T:2008:556, σκέψη 127, και της 10ης Φεβρουαρίου 2009, Deutsche Post και DHL International κατά Επιτροπής, T-388/03, EU:T:2009:30, σκέψη 109). Επομένως, για να αποδείξει την ύπαρξη αμφιβολιών υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999, αρκεί η Tempus να καταδείξει ότι η Επιτροπή δεν αναζήτησε και δεν εξέτασε με επιμέλεια και αμεροληψία το σύνολο των κρίσιμων στοιχείων για την ανάλυση αυτή ή ότι δεν τα έλαβε προσηκόντως υπόψη, κατά τρόπον ώστε να εξαλείψει κάθε αμφιβολία ως προς τη συμβατότητα του κοινοποιηθέντος μέτρου με την εσωτερική αγορά.

189 Εν προκειμένω, υπό το πρίσμα των αναλύσεων που εκτέθηκαν στις σκέψεις 171 έως 176 ανωτέρω, η Επιτροπή όφειλε, λαμβανομένης υπόψη της ελλείψεως πληροφοριών όσον αφορά τις κεφαλαιουχικές ανάγκες όσων δραστηριοποιούνται στην DSR, να ερευνήσει περισσότερο το ζήτημα, δεχόμενη, για παράδειγμα, την πρόταση που διατύπωσε η UKDRA στην από 9 Ιουνίου 2014 επιστολή της να της παράσχει περισσότερες πληροφορίες, προκειμένου η Επιτροπή να κρίνει αν η παροχή της δυνατότητας συνάψεως συμβάσεων διαφορετικής διάρκειας σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR και στους λοιπούς προμηθευτές επάρκειας ισχύος ήταν συμβατή προς την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο επειδή ο τομέας της DSR είναι πολύ διαφοροποιημένος και έχει αποδειχθεί ότι οι αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου ελάχιστα γνώριζαν τον εν λόγω τομέα σε σύγκριση με αυτόν της παραγωγής (βλ. σκέψεις 141 έως 145 ανωτέρω).

190 Τέλος, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η παροχή σε ορισμένους παραγωγούς της δυνατότητας συνάψεως συμβάσεων διάρκειας μέχρι τρία ή δεκαπέντε έτη έχει συνέπειες στον ανταγωνισμό καθ' όλη τη διάρκεια των συμβάσεων αυτών. Στο μέτρο που η Επιτροπή έκρινε, στην αιτιολογική σκέψη 131 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο τομέας της DSR βρισκόταν ακόμη στα αρχικά του στάδια στο Ηνωμένο Βασίλειο, όφειλε να εξετάσει αν η αδυναμία όσων δραστηριοποιούνται στην DSR να υποβάλουν προσφορές για συμβάσεις της ίδιας διάρκειας με τους παραγωγούς απειλούσε να περιορίσει τις ευκαιρίες τους να αποκαταστήσουν το πρόβλημα της επάρκειας ισχύος του Ηνωμένου Βασιλείου, ακριβώς όταν ο τομέας τους αναπτυσσόταν περισσότερο. Πράγματι, η σύναψη συμβάσεων διάρκειας τριών ή δεκαπέντε ετών μειώνει στο μέλλον την επάρκεια ισχύος που πλειστηριάζεται στο πλαίσιο της αγοράς επάρκειας ισχύος.

191 Πέμπτον, η PTE περιέγραψε, στην παράγραφο 102 της εκθέσεώς της, τον κίνδυνο που συνδέεται με την εγκαθίδρυση της αγοράς επάρκειας ισχύος του Ηνωμένου Βασιλείου ελλείψει επαρκών πληροφοριών σχετικά με την DSR ως εξής:

«Για όλους αυτούς τους λόγους, κατανοούμε πλήρως ότι η National Grid δεν ήταν σε θέση να πραγματοποιήσει ανάλυση της DSR με τη συνέπεια και την ποιότητα που χαρακτήριζαν μέχρι τώρα μεγάλο μέρος των λοιπών εργασιών της. Πάντως, αυτό σημαίνει ότι υπάρχει επείγουσα ανάγκη να καθιερωθεί συστηματική διαδικασία που θα διασφαλίζει ότι δεν γίνεται σπατάλη των πόρων που απορρέουν από την DSR αποκλειστικά προκειμένου να καλυφθεί η ανεπάρκεια από νέα ηλεκτροπαραγωγική ικανότητα.»

192 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή ενέκρινε τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου ότι δεν ήταν αναγκαίο να προσφέρονται συμβάσεις διάρκειας μεγαλύτερης του έτους σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR χωρίς να εξετάζεται ποια ήταν τα επίπεδα κεφαλαιουχικών δαπανών σχετικά με τις νέες CMU της DSR ούτε να εξακριβώνεται αν ήταν αναγκαίο να οριστούν κατώτατα όρια ειδικά για τις CMU της DSR υπό το πρίσμα των αναγκών τους για χρηματοδότηση και των σκοπών που επιδιώκονται με το μέτρο.

193 Υπό το φως των προηγουμένων σκέψεων, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η διαφορά ανάμεσα στη διάρκεια της συμβάσεως που προσφέρεται σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR και στη διάρκεια των συμβάσεων που προσφέρονται στους παραγωγούς συνιστά ένδειξη της υπάρξεως αμφιβολιών ως προς τη συμβατότητα του επίμαχου μέτρου με την εσωτερική αγορά. Πράγματι, η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει το επίπεδο των κεφαλαιουχικών δαπανών και τις ανάγκες χρηματοδοτήσεως όσων δραστηριοποιούνται στην DSR προκειμένου να εξακριβώσει ότι δεν συντρέχει καμία παραβίαση της

αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των CMU της παραγωγής και των CMU της DSR, παρά την απόλυτη έλλειψη δυνατότητας για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR να συνάπτουν συμβάσεις επάρκειας ισχύος διάρκειας μεγαλύτερης του έτους. Υπό το πρίσμα των τεχνολογικώς ουδέτερων σκοπών που επιδιώκονται με το επίμαχο μέτρο και των κριτηρίων που υιοθετούνται από το μέτρο αυτό, η εξέταση αυτή ήταν επιβεβλημένη πριν συναχθεί το συμπέρασμα περί της συμβατότητας του εν λόγω μέτρου με την εσωτερική αγορά. Επομένως, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν διέθετε πλήρη πληροφόρηση όσον αφορά την επιλογή του Ηνωμένου Βασιλείου να μην παράσχει σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR τη δυνατότητα να υποβάλλουν προσφορές για συμβάσεις ίδιας διάρκειας με αυτές των άλλων τεχνολογιών, στο πλαίσιο της διαδικασίας προκαταρκτικής εξετάσεως, συνιστά ένδειξη της υπάρξεως αμφιβολιών.

2) Επί της μεθόδου υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους

194 Η Tempus υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει αμφιβολίες ως προς την αναλογικότητα του επίμαχου μέτρου και, κατά συνέπεια, ως προς τη συμβατότητά του με την εσωτερική αγορά, λόγω της επιλεγείσας μεθόδου υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους, η οποία δεν παρέχει επαρκές κίνητρο στους καταναλωτές ώστε να μειώσουν την κατανάλωσή τους στις περιόδους αιχμής της ζητήσεως και, επομένως, δεν παρέχει τη δυνατότητα περιορισμού του συνολικού ποσού της ενισχύσεως στο ελάχιστο αναγκαίο.

195 Πράγματι, η Tempus διατείνεται ότι η μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους που υιοθετήθηκε, δηλαδή η κάλυψη του κόστους που στηρίζεται στην κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας μεταξύ 16:00 και 19:00 κάθε μέρα της εβδομάδας τον χειμώνα, αντί για την κατανάλωση κατά τις τρεις υψηλότερες τιμές της ζητήσεως κατ' έτος («τριάδα»), θέτει σε δυσμενή θέση όσους δραστηριοποιούνται στην DSR και παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας αυξάνοντας το ποσό της χορηγούμενης ενισχύσεως. Πράγματι, η μέθοδος αυτή καθιστά δυσκολότερο για τους καταναλωτές να μη συμβάλουν στις δαπάνες της αγοράς επάρκειας ισχύος, μειώνοντας την κατανάλωσή τους, δηλαδή τη ζήτηση, κατά τον κρίσιμο χρόνο, λαμβανομένου υπόψη του αναπόφευκτου χαρακτήρα της καταναλώσεως αυτής για τις επιχειρήσεις και τις οικογένειες. Αυτό συμβαίνει ιδίως διότι οι μικρές επιχειρήσεις και οι οικιακοί καταναλωτές δεν μπορούν να αποφύγουν τις δαπάνες της αγοράς επάρκειας ισχύος μέσω των δράσεων DSR, λόγω του ότι στο Ηνωμένο Βασίλειο κατηγοριοποιούνται ανάλογα με τα χαρακτηριστικά τους και όχι ανάλογα με τον αναλυτικό λογαριασμό της καταναλώσεώς τους ανά ημίωρο.

196 Περαιτέρω, η Tempus φρονεί ότι, καθόσον δεν παρέχει επαρκή κίνητρα στους καταναλωτές να μειώσουν τη ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας ακριβώς όταν αυτή είναι η υψηλότερη και η επάρκεια ισχύος η πλέον χαμηλή, η υιοθετηθείσα μέθοδος αυξάνει το ποσό της χορηγουμένης ενισχύσεως, υποχρεώνοντας το Ηνωμένο Βασίλειο να προμηθευτεί μεγαλύτερη επάρκεια ισχύος από όση είναι αναγκαία. Πάντως, κατά την Tempus, το Ηνωμένο Βασίλειο δεν αμφισβητεί ότι ένα σαφέστερο μήνυμα όσον αφορά τις τιμές μπορεί να προκαλέσει μείωση του ποσού της ενισχύσεως, δεδομένου ότι, αρχικώς, είχε επιλέξει τη μέθοδο της τριάδας, πριν μεταβάλει τη γνώμη της μετά την ολοκλήρωση της εθνικής δημόσιας διαβουλεύσεως.

197 Επιπλέον, η Tempus διατείνεται ότι την τροποποίηση της μεθόδου υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους ζήτησαν ειδικά οι καθέτως ολοκληρωμένοι προμηθευτές, οι οποίοι επωφελήθηκαν από την αλλαγή. Πάντως, έναν μήνα πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, στις 26 Ιουνίου 2014, το Office of Gas and Electricity Management (Ofgem, Γραφείο αγορών αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, Ηνωμένο Βασίλειο) είχε αποφασίσει να ζητήσει επισήμως από την Competition and Markets Authority (Αρχή ανταγωνισμού και αγορών, Ηνωμένο Βασίλειο) να διεξαγάγει έρευνα στην αγορά προμήθειας ηλεκτρικής ενέργεια και αερίου στους ιδιώτες και στις μικρές επιχειρήσεις, εξ αιτίας, ιδίως, ανησυχιών που προκάλεσε η ισχυρή θέση των καθέτως ολοκληρωμένων προμηθευτών,

ειδικότερα σε σχέση με την πρόσβαση σε μια αγορά στην οποία ο ανταγωνισμός είναι ήδη μικρός (παράρτημα Ε3 των παρατηρήσεων επί του υπομνήματος παρεμβάσεως, παράγραφοι 3.16 έως 3.18 και παράρτημα Ε4 των παρατηρήσεων επί του υπομνήματος παρεμβάσεως, παράγραφος 1.39).

198 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι η μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους ανήκει στην οικονομική πτυχή της αγοράς επάρκειας ισχύος, η οποία δεν ασκεί επιρροή, τουλάχιστον άμεσα, στην εκτίμηση της συμβατότητας του επίμαχου μέτρου. Η μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους που εφαρμόζεται εν προκειμένω συνιστά συμβιβασμό ανάμεσα στο συμφέρον να διατηρηθεί ένα κίνητρο περιορισμού της καταναλώσεως και στο συμφέρον να περιοριστεί η αβεβαιότητα των προμηθευτών ηλεκτρικής ενέργειας ως προς το τμήμα των δαπανών με το οποίο επιβαρύνονται, ενώ η ανάλυση στην προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται στις διευκρινίσεις που παρέσχε η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου με την κοινοποίηση, ως απάντηση στην επιστολή της UKDRA. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η εν λόγω μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους ευνοεί όσους δραστηριοποιούνται στην DSR και ότι, εν πάση περιπτώσει, προσθέτει ένα επιπλέον επίπεδο τιμολογήσεως των περιόδων αιχμής της ζητήσεως, πράγμα που δεν θα συνέβαινε με άλλες μεθόδους όπως η κατ' αποκοπή τιμολόγηση ή ο φόρος. Το Ηνωμένο Βασίλειο προσθέτει ότι, κατά την εθνική δημόσια διαβούλευση, ζητήθηκε ειδικά από τους μετέχοντες να προτείνουν εναλλακτικές λύσεις σε σχέση με τη μέθοδο υπολογισμού της ανακτήσεως βάσει της τριάδας.

199 Συναφώς, οι κατευθυντήριες γραμμές προβλέπουν ότι ένα μέτρο ενισχύσεως πληροί το κριτήριο της αναλογικότητας μόνον εάν το ποσό της ενισχύσεως περιορίζεται στο ελάχιστο αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκομένου στόχου [παράγραφος 27, στοιχείο ε', και παράγραφος 69 των κατευθυντήριων γραμμών]. Επιπλέον, προκειμένου για τα μέτρα ενισχύσεως υπέρ της επάρκειας παραγωγής, πρέπει να είναι δομημένα έτσι ώστε να διασφαλίζεται ότι η τιμή που καταβάλλεται για τη διαθεσιμότητα τείνει αυτόματα προς το μηδέν όταν το επίπεδο της παρεχόμενης δυναμικότητας αναμένεται να είναι επαρκές για την ικανοποίηση του επιπέδου της ζητούμενης δυναμικότητας (παράγραφος 231 των κατευθυντήριων γραμμών).

200 Εν προκειμένω, επιβάλλεται, καταρχάς, η διαπίστωση ότι η μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους που προέκυψε για τη χρηματοδότηση των συμβάσεων επάρκειας ισχύος, η οποία υιοθετήθηκε με το επίμαχο μέτρο, συνίσταται σε τέλος που επιβάλλεται στο σύνολο των πιστοποιημένων προμηθευτών ηλεκτρικής ενέργειας και του οποίου το ύψος υπολογίζεται επί τη βάσει του μεριδίου αγοράς στη ζήτηση σε ηλεκτρική ενέργεια που καταχωρίζεται μεταξύ 16:00 και 19:00 τις ημέρες της εβδομάδας, από τον Νοέμβριο έως τον Φεβρουάριο (αιτιολογική σκέψη 69 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

201 Στη συνέχεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή ενέκρινε τη μέθοδο υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους που υιοθετήθηκε με το επίμαχο μέτρο. Επομένως, έκρινε ότι η μέθοδος αυτή συνιστούσε κίνητρο για τη μείωση της ζητήσεως σε ηλεκτρική ενέργεια κατά τις αιχμές της ζητήσεως, ενώ ταυτόχρονα είναι προβλέψιμη για τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας (αιτιολογική σκέψη 129 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

202 Επομένως, επιβάλλεται να εξακριβωθεί αν η Επιτροπή μπορούσε να εγκρίνει τη μέθοδο υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους που υιοθετήθηκε με το επίμαχο μέτρο, χωρίς να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας, ή αν η μέθοδος αυτή έπρεπε να δημιουργήσει αμφιβολίες στην Επιτροπή ως προς τη συμβατότητα του επίμαχου μέτρου με την εσωτερική αγορά.

203 Συναφώς, επιβάλλεται, πρώτον, η διαπίστωση ότι, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, η μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους ασκεί επιρροή στην εκτίμηση της συμβατότητας του μέτρου με την εσωτερική αγορά και, ειδικότερα, του αναλογικού χαρακτήρα του.

204 Πράγματι, κατά πρώτον, το ποσό της ενισχύσεως εξαρτάται από τον όγκο της επάρκειας ισχύος που αγοράζεται μέσω της αγοράς επάρκειας ισχύος και από την τιμή εκκαθαρίσεως πλειστηριασμού. Ωστόσο, αφενός, ο όγκος της επάρκειας ισχύος που πλειστηριάζεται από το Ηνωμένο Βασίλειο

καθορίζεται από τον υπολογισμό της ζητήσεως σε ηλεκτρική ενέργεια σε συνδυασμό με τη διαθέσιμη ηλεκτροπαραγωγική ικανότητα και από την εφαρμογή προτύπου αξιοπιστίας προκειμένου να επιτευχθεί το επιθυμητό επίπεδο επάρκειας κατά τις αιχμές της ζητήσεως (αιτιολογική σκέψη 32 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Επομένως, ο αναγκαίος όγκος της επάρκειας ισχύος συνδέεται άμεσα με το επίπεδο ηλεκτρικής ενέργειας που καταναλώνεται στις περιόδους αιχμής της ζητήσεως. Όσο χαμηλότερη είναι η ζήτηση στις περιόδους αιχμής τόσο λιγότερο αναγκαίο είναι για το Ηνωμένο Βασίλειο να αγοράσει επάρκεια ισχύος για να επιτύχει το επιθυμητό επίπεδο ασφάλειας του εφοδιασμού σε ηλεκτρική ενέργεια. Αφετέρου, η μείωση του όγκου επάρκειας ισχύος που πλειστηριάζεται μπορεί επίσης να οδηγήσει σε μείωση της τιμής εκκαθαρίσεως πλειστηριασμού, στο μέτρο που αυτό έχει ως συνέπεια να ανταγωνίζονται για τον ίδιο όγκο επάρκειας ισχύος περισσότεροι προμηθευτές. Πράγματι, όπως αναγνωρίζει το Ηνωμένο Βασίλειο στην κοινοποίησή του, μεγαλύτερος ανταγωνισμός συνεπάγεται μείωση της τιμής εκκαθαρίσεως πλειστηριασμού (σημείο 2, «Box 2 – When will it be possible to withdraw the Capacity Market?», της κοινοποιήσεως). Η κοινοποίηση αναγνωρίζει, άλλωστε, ότι η μείωση της καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας κατά τις περιόδους αιχμής της ζητήσεως οδηγεί, τελικώς, στην έξοδο από την αγορά επάρκειας ισχύος (βλ. γραφήματα 8 και 9 στη σελίδα 47 της κοινοποιήσεως, τα οποία καταδεικνύουν ότι το πρόβλημα του «missing money» θα μειωθεί καθώς προχωρεί η διαχείριση της ζητήσεως).

205 Κατά δεύτερον, το Ηνωμένο Βασίλειο παραδέχθηκε ότι η μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους της αγοράς επάρκειας ισχύος επηρεάζει τον όγκο της επάρκειας που πλειστηριάζεται. Πράγματι, το Ηνωμένο Βασίλειο διευκρινίζει ότι το γεγονός ότι το τέλος που αποσκοπεί στη χρηματοδότηση της ανακτήσεως του κόστους της αγοράς επάρκειας ισχύος συνδέεται με την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας κατά τις περιόδους αιχμής της ζητήσεως συνιστά σαφές κίνητρο για τους ενδιαφερομένους κατά τις εν λόγω περιόδους, πράγμα που μειώνει την επάρκεια ισχύος που πρέπει να αγοραστεί για να επιτευχθεί το επιθυμητό επίπεδο ασφάλειας του εφοδιασμού και, κατά συνέπεια, μειώνει το κόστος για τους καταναλωτές (σημείο 624 του σχεδίου της αγοράς ηλεκτρικής ισχύος που τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση).

206 Δεύτερον, από την κοινοποίηση προκύπτει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο τροποποίησε τη μέθοδο υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους μετά τη δημόσια διαβούλευση. Πράγματι, αρχικά προβλέφθηκε ο υπολογισμός του ποσού του τέλους βάσει του μεριδίου αγοράς των προμηθευτών ηλεκτρικής ενέργειας στη ζήτηση σε ηλεκτρική ενέργεια που καταγράφεται κατά τις καλούμενες περιόδους της «τριάδας», δηλαδή τις τρεις περιόδους μισής ώρας κατά τις οποίες καταγράφεται η υψηλότερη κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας ετησίως στο Ηνωμένο Βασίλειο στο διάστημα από τον Νοέμβριο έως τον Φεβρουάριο (παράγραφοι 521 και 522 της κοινοποιήσεως). Μετά τη δημόσια διαβούλευση, το Ηνωμένο Βασίλειο τροποποίησε τη μέθοδο υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους και υιοθέτησε τη μέθοδο που περιγράφεται στη σκέψη 200 ανωτέρω, δηλαδή μια μέθοδο υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους που στηρίζεται στην κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας μεταξύ 16:00 και 19:00 κάθε ημέρα της εβδομάδας τον χειμώνα.

207 Τρίτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή ενέκρινε τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου χωρίς να εξετάσει τις συνέπειες της αλλαγής αυτής για το συνολικό ποσό της ενισχύσεως και, κατά συνέπεια, για τον αναλογικό χαρακτήρα του επίμαχου μέτρου.

208 Στην από 9 Ιουνίου 2014 επιστολή της, η UKDRA γνωστοποίησε στην Επιτροπή τις ανησυχίες που της προκάλεσε η αλλαγή της μεθόδου υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους. Η UKDRA είναι της γνώμης ότι, αφενός, η μέθοδος αυτή αμβλύνει το μήνυμα όσον αφορά τις τιμές που θα έπρεπε να σταλεί στους καταναλωτές κατά τις περιόδους της ανώτατης ζητήσεως, προκειμένου να περιορίσουν την κατανάλωσή τους. Αφετέρου, επισήμανε επίσης στην Επιτροπή το γεγονός ότι οι οικιακοί καταναλωτές είχαν κατηγοριοποιηθεί βάσει προκαθορισμένων χαρακτηριστικών και ότι δεν μπορούσαν να αποφύγουν το κόστος της αγοράς επάρκειας ισχύος μεταβάλλοντας την κατανάλωσή τους μεταξύ 16:00 και 19:00.

209 Βεβαίως, κατόπιν της από 9 Ιουνίου 2014 επιστολής της UKDRA, η Επιτροπή ζήτησε από το Ηνωμένο Βασίλειο να απαντήσει. Στη συνέχεια, πάντως, η Επιτροπή αρκέστηκε να λάβει γνώση της απαντήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου, με την οποία αυτό υποστήριξε απλώς ότι η μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους που υιοθετήθηκε τελικώς παρείχε κίνητρο περιορισμού της καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας κατά τις περιόδους υψηλής ζητήσεως και ταυτόχρονα ήταν πιο προβλέψιμη για τους προμηθευτές (αιτιολογική σκέψη 129 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ειδικότερα, κατά το Ηνωμένο Βασίλειο, δεδομένου ότι οι περίοδοι της τριάδας καθορίζονταν εκ των υστέρων, η χρησιμοποίησή τους ως περιόδων αναφοράς για τον υπολογισμό του τέλους δημιουργούσε αβεβαιότητα στους προμηθευτές ως προς το ποσό της συμβολής τους στη χρηματοδότηση του συστήματος, πράγμα που θα μπορούσε να τους παρακινήσει να επιβάλουν υψηλότερη τιμή στους καταναλωτές. Το Ηνωμένο Βασίλειο υποστήριξε επίσης ότι το γεγονός ότι ως περίοδος αναφοράς για τον υπολογισμό του τέλους λαμβάνεται μια καθορισμένη και προβλέψιμη χρονική περίοδος αποσκοπούσε να ενθαρρύνει τη διαμόρφωση τιμολογήσεως ανάλογα με την ώρα καταναλώσεως, πράγμα που απέβαινε σε όφελος των οικιακών καταναλωτών, οι οποίοι θα μπορούσαν τότε να αντιδράσουν και να μειώσουν την κατανάλωσή τους μεταξύ 16:00 και 19:00 τις ημέρες της εβδομάδας κατά τους χειμερινούς μήνες (παράγραφος 522 της κοινοποιήσεως).

210 Πάντως, παρά την αναγνώριση της επιρροής που ασκεί η μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους στον όγκο της επάρκειας ισχύος που χρειάζεται να αγοραστεί μέσω της αγοράς επάρκειας ισχύος, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν εξακρίβωσε αν η νέα μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους παρείχε πράγματι επαρκές κίνητρο για τη μείωση της καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας κατά την αιχμή της ζητήσεως, ιδίως με την ενθάρρυνση της αναπτύξεως της DSR.

211 Η Επιτροπή δεν εξέτασε ούτε αν η μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους που υιοθετήθηκε επηρέαζε, μεταξύ άλλων, την πρόσβαση στην αγορά των διαχειριστών της ζητήσεως, ειδικότερα με την αύξηση των εμποδίων στην είσοδο και την επέκταση που απορρέουν από την ισχυρή θέση των καθέτως ολοκληρωμένων προμηθευτών. Οι ενισχύσεις μπορούν επίσης να έχουν στρεβλωτικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό αυξάνοντας ή διατηρώντας τη σημαντική ισχύ του δικαιούχου στην αγορά. Ακόμη και όταν οι ενισχύσεις δεν συμβάλλουν άμεσα στην αύξηση της ουσιαστικής ισχύος στην αγορά, μπορεί να το πράξουν έμμεσα, με την αποθάρρυνση της επεκτάσεως των υφιστάμενων ανταγωνιστών ή με τη δημιουργία κινήτρων για την έξοδό τους ή την αποθάρρυνση της εισόδου νέων ανταγωνιστών (παράγραφος 92 των κατευθυντήριων γραμμών).

212 Όσον αφορά το επιχείρημα του Ηνωμένου Βασιλείου ότι η αρχικώς προταθείσα μέθοδος υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους μπορούσε να παρακινήσει τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας να επιβάλουν υψηλότερη πριμοδότηση στους τελικούς καταναλωτές, η Επιτροπή δεν διευκρίνισε με ποιο τρόπο ο κίνδυνος αυτός είχε οποιαδήποτε επίπτωση στο συνολικό ποσό της ενισχύσεως. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν εξέτασε αν μια τέτοια πριμοδότηση μπορούσε, για τους καταναλωτές, να αντισταθμιστεί από τη δυνατότητα μειώσεως του όγκου της επάρκειας ισχύος που αγοραζόταν στην αγορά επάρκειας ισχύος, ή την τιμή εκκαθαρίσεως πλειστηριασμού, για τους λόγους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 204 και 205 ανωτέρω.

213 Υπό το πρίσμα του συνόλου των προηγουμένων σκέψεων επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει την ενδεχόμενη επιρροή της αλλαγής μεθόδου υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους στον αναλογικό χαρακτήρα του επίμαχου μέτρου και, κατά συνέπεια, τη συμβατότητά του με την εσωτερική αγορά. Επομένως, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν διέθετε πλήρη ενημέρωση όσον αφορά τις συνέπειες της αλλαγής της μεθόδου υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους στο πλαίσιο της διαδικασίας προκαταρκτικής εξετάσεως συνιστά πρόσθετη ένδειξη περί της υπάρξεως αμφιβολιών.

3) Επί των προϋποθέσεων συμμετοχής στην αγορά επάρκειας ισχύος

214 Η Tempus υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα του επίμαχου μέτρου με την εσωτερική αγορά, καθόσον αυτό προσκρούει στις κατευθυντήριες γραμμές και, ειδικότερα, στην υποχρέωση ενθαρρύνσεως και παροχής επαρκών κινήτρων σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR, λόγω των προϋποθέσεων συμμετοχής στην αγορά επάρκειας ισχύος τις οποίες πρέπει να πληρούν όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR και οι οποίες δυσχεραίνουν τη συμμετοχή τους στην αγορά επάρκειας ισχύος.

215 Πρώτον, η Tempus υποστηρίζει ότι η αλληλεπίδραση μεταξύ των μεταβατικών και των σταθερών δημοπρασιών παρέχει σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR κίνητρο συμμετοχής στις μεταβατικές δημοπρασίες λόγω των ευνοϊκότερων προϋποθέσεων συμμετοχής, πράγμα που καταλήγει de facto στον αποκλεισμό τους από τις πρώτες δημοπρασίες T-4. Επομένως, αντί να ενθαρρύνουν τη συμμετοχή όσων δραστηριοποιούνται στην DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος με την παροχή σε αυτούς πρόσθετης ευκαιρίας υποβολής προσφορών, οι μεταβατικές δημοπρασίες καταλήγουν, στην πραγματικότητα, στον περιορισμό της συμμετοχής τους στις σταθερές δημοπρασίες.

216 Δεύτερον, η Tempus υποστηρίζει ότι το επίμαχο μέτρο θέτει σε δυσμενή θέση όσους δραστηριοποιούνται στην DSR καθόσον υποχρεώνει όλους τους συμμετέχοντες στην αγορά επάρκειας ισχύος να παρέχουν εγγυήσεις για επεισόδια ανεπάρκειας ισχύος με αόριστη διάρκεια, ενώ η πλειονότητα των επεισοδίων ανεπάρκειας ισχύος έχει χρονικά προσδιορισμένη διάρκεια. Με τον τρόπο αυτόν, το επίμαχο μέτρο δεν λαμβάνει αρκούντως υπόψη τις ιδιαιτερότητες όσων δραστηριοποιούνται στην DSR και αποθαρρύνει τη συμμετοχή τους στην αγορά επάρκειας ισχύος.

217 Τρίτον, η Tempus υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι επιβάλλεται στους συμμετέχοντες στην αγορά επάρκειας ισχύος η ίδια υποχρέωση καταθέσεως εγγυητικής επιστολής μπορεί να προκαλέσει πρόβλημα εισόδου στην αγορά για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR, λόγω του ότι ο τομέας βρίσκεται ακόμη στα αρχικά του στάδια. Το πρόβλημα διογκώνεται λόγω της υποχρεώσεως υποβολής προσφορών για την κάλυψη των επεισοδίων ανεπάρκειας ισχύος με αόριστη διάρκεια. Άλλωστε, το Ηνωμένο Βασίλειο είχε προβλέψει αρχικά να υποβάλει τους νέους διαχειριστές που δραστηριοποιούνται στην DSR σε χαμηλότερη εγγύηση υποβολής προσφοράς από αυτή των νέων παραγωγών. Επομένως, το επίμαχο μέτρο αποθαρρύνει τη συμμετοχή όσων δραστηριοποιούνται στην DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος.

218 Τέταρτον, απαντώντας στο επιχείρημα της Επιτροπής στο υπόμνημα αντικρούσεως, ότι το αναγόμενο σε 2 MW ελάχιστο όριο συμμετοχής στις σταθερές δημοπρασίες ήταν χαμηλό και παρείχε σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR κίνητρο συμμετοχής, η Tempus διατείνεται ότι το όριο αυτό ήταν, στην πραγματικότητα, αρκετά υψηλό, ιδίως σε σχέση με το όριο που υιοθετήθηκε στα αμερικανικά πρότυπα αγοράς επάρκειας ισχύος, και ενέτεινε τα προβλήματα που συνδέονται με το ποσό της εγγυήσεως για τη συμμετοχή σε δημοπρασία.

219 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Ηνωμένο Βασίλειο, διατείνεται, κατά πρώτον, ότι το επίμαχο μέτρο δεν απαιτεί από όσους δραστηριοποιούνται στην DSR να επιλέξουν μεταξύ των μεταβατικών και των σταθερών δημοπρασιών, αλλά ότι προσφέρει, αντιθέτως, πρόσθετη ευκαιρία σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR, οι οποίοι δεν μπόρεσαν να συμμετάσχουν στις πρώτες δημοπρασίες T-4 ή συμμετείχαν χωρίς επιτυχία, προκειμένου να ενισχυθεί η ανάπτυξη του τομέα. Δεδομένου ότι οι μεταβατικές δημοπρασίες δεν αποσκοπούν στην παροχή πρόσθετης στηρίξεως σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR και είναι ικανοί να συμμετάσχουν επιτυχώς στις σταθερές δημοπρασίες, δικαιολογείται ο αποκλεισμός από τις μεταβατικές δημοπρασίες όσων δραστηριοποιούνται στην DSR και συμμετείχαν επιτυχώς στις σταθερές δημοπρασίες.

220 Κατά δεύτερον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, υπό το φως του επιδιωκόμενου με το επίμαχο μέτρο σκοπού, δηλαδή της ασφάλειας του εφοδιασμού ανεξαρτήτως της πραγματικής διάρκειας κάθε καταστάσεως πιέσεως στο δίκτυο, η έλλειψη της δυνατότητας υποβολής προσφορών για επεισόδια

ανεπάρκειας ισχύος ορισμένου χρόνου δεν συνιστά δυσμενή διάκριση σε βάρος όσων δραστηριοποιούνται στην DSR, στο μέτρο που η πρόβλεψη μιας τέτοιας πιθανότητας θα περιόριζε την αξιοπιστία όσων δραστηριοποιούνται στην DSR σε σχέση με τους άλλους παραγωγούς επάρκειας ισχύος, θα ενέτεινε την περιπλοκότητα των δημοπρασιών και θα μπορούσε επίσης να υποχρεώσει το Ηνωμένο Βασίλειο να επιδιώξει την απόκτηση μεγαλύτερης επάρκειας ισχύος. Το Ηνωμένο Βασίλειο προσθέτει ότι, μολονότι η δυνατότητα υποβολής προσφορών για επεισόδια ανεπάρκειας ισχύος με χρονικά προσδιορισμένη διάρκεια μπορεί να είναι χρήσιμη για τον τομέα της DSR, διότι της είναι περισσότερο οικεία και της παρέχει τη δυνατότητα να προβεί σε πιο ακριβείς προσφορές, δεν δικαιολογείται στο πλαίσιο των σταθερών δημοπρασιών, στο μέτρο που απειλεί να διακυβεύσει τον επιδιωκόμενο σκοπό (ή να τον καταστήσει περισσότερο δαπανηρό).

221 Κατά τρίτον, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι προϋποθέσεις εγγυήσεως της υποβολής προσφορών είναι εύλογες. Επισημαίνει ότι η εγγύηση αυτή αποσκοπεί στην πιστοποίηση της σοβαρότητας της συμμετοχής των νέων φορέων και στην παροχή κινήτρων για να προμηθεύσουν την αναγκαία επάρκεια ισχύος ώστε να επιτευχθεί ο σκοπός της ασφάλειας του εφοδιασμού. Τονίζει ότι, κατά τη διοικητική διαδικασία, δεν ανέκυψε κανένα πρόβλημα δυσμενούς διακρίσεως. Η Επιτροπή διευκρινίζει επίσης ότι η διαφορά μεταξύ των ποσών της εγγυήσεως υποβολής προσφορών που απαιτείται στο πλαίσιο του σταθερού καθεστώτος και αυτής που απαιτείται στο πλαίσιο του μεταβατικού καθεστώτος οφείλεται στο γεγονός ότι το μεταβατικό καθεστώς σχεδιάσθηκε ειδικά για την παροχή κινήτρων στους νέους διαχειριστές που δραστηριοποιούνται στην DSR. Το Ηνωμένο Βασίλειο προσθέτει ότι η πλειονότητα των απαντήσεων που δόθηκαν στη δημόσια διαβούλευση υποστήριξε την ένταξη απαιτήσεως εγγυήσεως για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR και εκτίμησε ότι το προτεινόμενο επίπεδο εγγυήσεως ήταν κατάλληλο.

222 Τέλος, στο υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα επιχειρήματα της Tempus σχετικά με το ελάχιστο όριο των 2 MW είναι απαράδεκτα διότι προβλήθηκαν μόλις στο στάδιο της απαντήσεως. Υποστηρίζει, εξάλλου ότι το ελάχιστο όριο των 2 MW είναι χαμηλό.

223 Επιβάλλεται, συναφώς, η υπόμνηση ότι οι κατευθυντήριες γραμμές ορίζουν, στην παράγραφο 226, ότι το μέτρο ενισχύσεως θα πρέπει να είναι ανοικτό και να παρέχει επαρκή κίνητρα τόσο στους υφισταμένους όσο και στους μελλοντικούς φορείς παραγωγής και διαχειριστές που χρησιμοποιούν τεχνολογίες μεταξύ των οποίων υπάρχει δυνατότητα υποκαταστάσεως, όπως η ανταπόκριση από την πλευρά της ζήτησης ή οι λύσεις αποθήκευσης.

224 Εν προκειμένω, επιβάλλεται, καταρχάς, η διαπίστωση ότι η κοινοποίηση αναφέρει ότι το επίμαχο μέτρο περιέχει ορισμένα μέτρα που προορίζονται στην ενθάρρυνση της αναπτύξεως της DSR.

225 Πρώτον, επισημαίνεται στην κοινοποίηση ότι η διοργάνωση των μεταβατικών δημοπρασιών αποσκοπεί ρητώς στην υποστήριξη της αναπτύξεως της DSR και στην παροχή σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR της καλύτερης δυνατής ευκαιρίας επιτυχούς συμμετοχής, στη συνέχεια, στο σταθερό καθεστώς. Πέρα ακόμη από την ύπαρξή τους, αυτή καθεαυτήν, οι μεταβατικές δημοπρασίες παρουσιάζουν ορισμένα χαρακτηριστικά που αποσκοπούν στην ενθάρρυνση της αναπτύξεως της DSR. Πράγματι, η εγγύηση της υποβολής προσφορών για τη συμμετοχή στις μεταβατικές δημοπρασίες καθορίζεται σε επίπεδο που περιορίζεται στο 10 % του επιπέδου που απαιτείται για τη συμμετοχή στις σταθερές δημοπρασίες. Επιπλέον, οι μεταβατικές δημοπρασίες παρέχουν τη δυνατότητα υποβολής προσφορών για την κάλυψη των επεισοδίων ανεπάρκειας ισχύος ορισμένου χρόνου, ενώ οι σταθερές δημοπρασίες απαιτούν από τους συμμετέχοντες να δεσμευτούν για την κάλυψη επεισοδίων ανεπάρκειας ισχύος αόριστης διάρκειας (παράγραφοι 222 και 223 της κοινοποιήσεως).

226 Δεύτερον, στην κοινοποίηση επισημαίνεται ότι η ανάπτυξη της DSR ενθαρρύνεται με τη διοργάνωση των δημοπρασιών T-1 και, ειδικότερα, με την εγγύηση ότι το Ηνωμένο Βασίλειο θα προμηθευτεί με τον τρόπο αυτόν τουλάχιστον το 50 % του όγκου της επάρκειας ισχύος που προορίστηκε αρχικά για

τις δημοπρασίες αυτές, ανεξαρτήτως της εξελίξεως των αναγκών σε επάρκεια ισχύος μεταξύ του χρόνου διοργανώσεως των δημοπρασιών T-4 και του χρόνου διοργανώσεως των δημοπρασιών T-1 (παράγραφοι 224 έως 226 της κοινοποιήσεως).

227 Τρίτον, στην κοινοποίηση επισημαίνεται ότι η ανάπτυξη της DSR ενθαρρύνεται και από ορισμένες προϋποθέσεις συμμετοχής στις σταθερές δημοπρασίες. Ειδικότερα, πρόκειται για τον καθορισμό του ελαχίστου ορίου σε 2 MW, τις δυνατότητας συνενώσεως και τη δυνατότητα όσων δραστηριοποιούνται στην DSR να επηρεάσουν την τιμή εκκαθαρίσεως πλειστηριασμού (παράγραφος 224 της κοινοποιήσεως).

228 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή υιοθέτησε τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου. Πράγματι, αναφέρει ρητώς, στην αιτιολογική σκέψη 131 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι το επίμαχο μέτρο αποσκοπεί στην ανάπτυξη της DSR και ότι περιλαμβάνει μέτρα που προορίζονται ειδικά να συμβάλουν στην ανάπτυξη του τομέα αυτού, ο οποίος βρίσκεται ακόμη στα αρχικά στάδιά του. Από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι πρόκειται, ιδίως, για το γεγονός ότι οι μεταβατικές δημοπρασίες «προορίζονται αποκλειστικά» για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR και είναι ειδικά δομημένες για να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη της DSR, υποστηρίζοντας όσους δραστηριοποιούνται στην DSR που δεν είναι ακόμη αρκούντως ώριμοι να είναι ανταγωνιστικοί στο πλαίσιο των σταθερών δημοπρασιών (αιτιολογικές σκέψεις 51 και 107 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Πρόκειται και για την εγγύηση ότι οι δημοπρασίες T-1, οι οποίες συνιστούν «καλύτερη οδό προσβάσεως στην αγορά» για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR από ό,τι οι δημοπρασίες T-4, όντως διοργανώνονται και το Ηνωμένο Βασίλειο «δεσμεύεται» να προμηθευτεί τουλάχιστον το 50 % του όγκου που προορίζεται αποκλειστικά στις δημοπρασίες αυτές, ενώ διατηρείται μακροπροθέσμως κάποια ευελιξία (αιτιολογική σκέψη 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

229 Επομένως, επιβάλλεται να εξακριβωθεί αν η Επιτροπή μπορούσε να επιβεβαιώσει ότι το επίμαχο μέτρο παρέχει επαρκή κίνητρα στην DSR χωρίς να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας ή αν έπρεπε να έχει αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα του επίμαχου μέτρου με την εσωτερική αγορά.

i) Οι μεταβατικές δημοπρασίες

230 Η Tempus υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι οι ευνοϊκότερες προϋποθέσεις συμμετοχής θα έχουν ως συνέπεια να προτιμήσουν όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR τη συμμετοχή στις μεταβατικές δημοπρασίες. Κατά την Tempus, αυτό θα οδηγήσει στον de facto αποκλεισμό όσων δραστηριοποιούνται στην DSR από τις πρώτες δημοπρασίες T-4. Αυτό έχει επίσης ως συνέπεια να κλειδώνει την αγορά λόγω των συμβάσεων επάρκειας ισχύος μακράς διαρκείας που συνάπτονται με τους παραγωγούς κατά τις δημοπρασίες αυτές.

231 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση, πρώτον, ότι το επίμαχο μέτρο δεν αποκλείει όσους δραστηριοποιούνται στην DSR από τις σταθερές δημοπρασίες T-4 και T-1, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις συμμετοχής.

232 Δεύτερον, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Tempus, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν υπάρχει στην πραγματικότητα αμοιβαίος αποκλεισμός μεταξύ της συμμετοχής στις μεταβατικές δημοπρασίες και της συμμετοχής στις σταθερές δημοπρασίες. Αφενός, οι δραστηριοποιούμενοι στην DSR των οποίων οι προσφορές δεν έγιναν δεκτές κατά τις πρώτες δημοπρασίες T-4 διατηρούν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν στις μεταβατικές δημοπρασίες. Αφετέρου, οι δραστηριοποιούμενοι στην DSR που υπέβαλαν προσφορές με επιτυχία στις μεταβατικές δημοπρασίες διατηρούν τη δυνατότητα να συμμετάσχουν, στη συνέχεια, στις μεταγενέστερες σταθερές δημοπρασίες T-4 και T-1. Επομένως, το επίμαχο μέτρο δεν υποχρεώνει όσους δραστηριοποιούνται στην DSR να επιλέξουν μεταξύ της συμμετοχής στις μεταβατικές και της συμμετοχής στις σταθερές δημοπρασίες.

233 Βεβαίως, οι δραστηριοποιούμενοι στην DSR που συνήψαν σύμβαση επάρκειας ισχύος κατόπιν των πρώτων δημοπρασιών T-4 δεν είναι επιλέξιμοι για συμμετοχή στις μεταβατικές δημοπρασίες. Αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Tempus, ο περιορισμός αυτός δεν καταλήγει, πάντως, στον αποκλεισμό όσων δραστηριοποιούνται στην DSR από τις πρώτες δημοπρασίες T-4. Πράγματι, αποκλειστικός σκοπός των μεταβατικών δημοπρασιών είναι να βοηθήσουν τους δραστηριοποιούμενους στην DSR, οι οποίοι δεν είναι ακόμη αρκετά ώριμοι για να συμμετάσχουν επιτυχώς στις πρώτες σταθερές δημοπρασίες, να αναπτυχθούν, παρέχοντάς τους πρόσθετη δυνατότητα να λάβουν αμοιβή για την επάρκεια ισχύος από το 2015 και 2016 για να είναι πιο ανταγωνιστικοί κατά τις επόμενες σταθερές δημοπρασίες. Συναφώς, όπως ορθώς υποστηρίζει η Επιτροπή, το γεγονός ότι ο τομέας της DSR βρίσκεται ακόμη σε αρχικά στάδια δεν αποκλείει το ενδεχόμενο άλλοι δραστηριοποιούμενοι στην DSR να έχουν ήδη φθάσει σε ικανοποιητικό επίπεδο ωριμότητας ώστε να συμμετάσχουν ανταγωνιστικά στις σταθερές δημοπρασίες ήδη από τις πρώτες δημοπρασίες T-4.

234 Τρίτον, όσον αφορά τον κίνδυνο κλειδώματος της αγοράς λόγω της μικρής συμμετοχής των δραστηριοποιουμένων στην DSR στις πρώτες δημοπρασίες T-4 και της συνακόλουθης αναθέσεως υπερβολικά μεγάλου αριθμού συμβάσεων επάρκειας ισχύος μεγάλης διάρκειας στους παραγωγούς, το επιχείρημα αυτό θα εξεταστεί από κοινού με τα επιχειρήματα σχετικά με την αλληλεπίδραση μεταξύ των δημοπρασιών T-4 και των δημοπρασιών T-1. Πράγματι, ο κίνδυνος κλειδώματος της αγοράς που επικαλείται η Tempus προϋποθέτει ότι η επάρκεια ισχύος που προορίζεται αποκλειστικά για τις δημοπρασίες T-1 δεν επιτρέπει την ανάπτυξη της DSR.

235 Επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η αλληλεπίδραση μεταξύ των μεταβατικών και των σταθερών δημοπρασιών δεν οδηγεί στον αποκλεισμό των δραστηριοποιουμένων στην DSR από τις σταθερές δημοπρασίες.

236 Πάντως, επιβάλλεται επίσης η επισήμανση ότι οι μεταβατικές δημοπρασίες δεν αποτελούν, εξ ορισμού, μέρος του σταθερού καθεστώτος. Επιπλέον, αντίθετα προς όσα αναφέρει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 51 της προσβαλλομένης αποφάσεως, από τον φάκελο προκύπτει ότι οι εν λόγω μεταβατικές δημοπρασίες δεν προορίζονται αποκλειστικά για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR, αλλά είναι ανοικτές και στις μικρές μονάδες παραγωγής, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 29 του κανονισμού του 2014 για την επάρκεια ηλεκτρικής ισχύος. Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται επίσης να εξεταστεί αν οι σταθερές δημοπρασίες παρέχουν επαρκή κίνητρα σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR.

ii) Οι δημοπρασίες T-1 και η σχέση τους με τις δημοπρασίες T-4

237 Η Tempus υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι οι σταθερές δημοπρασίες δεν παρέχουν επαρκή κίνητρα σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR διότι, αφενός, οι δημοπρασίες T-4 δεν είναι προσαρμοσμένες στους χρόνους (lead-time) όσων δραστηριοποιούνται στην DSR και, αφετέρου, ο όγκος της επάρκειας ισχύος που προορίζεται αποκλειστικά για τις δημοπρασίες T-1 είναι περιορισμένος.

238 Συναφώς, επιβάλλεται, καταρχάς, η διαπίστωση ότι οι δημοπρασίες T-1 είναι ιδιαίτερα σημαντικές για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR.

239 Πράγματι, δεν ερίζεται μεταξύ των διαδίκων ότι οι δημοπρασίες T-1 ενδέχεται να είναι καταλληλότερες για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR από ό,τι οι δημοπρασίες T-4, λόγω των προθεσμιών που διαθέτουν όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR. Πράγματι, κατά την προσβαλλόμενη απόφαση, οι δημοπρασίες T-1 συνιστούν «καλύτερη οδό προσβάσεως στην αγορά» για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR (αιτιολογική σκέψη 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Ομοίως, στο δικόγραφο της προσφυγής, η Tempus θεωρεί ότι ενδέχεται να είναι δύσκολο για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR να συμμετάσχουν στις δημοπρασίες T-4, στο μέτρο που οι

δημοπρασίες αυτές απαιτούν από τους συμμετέχοντες να υποβάλουν προσφορές και να προβούν σε επενδύσεις άμεσα, για να προμηθεύσουν επάρκεια ισχύος τέσσερα έτη αργότερα και να εισπράξουν ανταμοιβή τέσσερα έτη αργότερα.

240 Άλλωστε, ο όγκος επάρκειας ισχύος που προορίζεται αποκλειστικά για τις δημοπρασίες T-1 υπολογίζεται, στο πλαίσιο του επίμαχου μέτρου, επί τη βάσει αξιολογήσεως της οικονομικώς συμφέρουσας DSR, η οποία θα μπορούσε να συμμετάσχει στις εν λόγω δημοπρασίες (αιτιολογική σκέψη 45 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

241 Πάντως, επιβάλλεται, πρώτον, η διαπίστωση ότι ο όγκος επάρκειας ισχύος που προορίζεται αποκλειστικά για τις δημοπρασίες T-1 είναι περιορισμένος σε σχέση με τον όγκο επάρκειας ισχύος που πλειστηριάζεται κατά τις δημοπρασίες T-4. Επιπλέον, οι δημοπρασίες T-1 δεν προορίζονται αποκλειστικά για όσους και μόνο δραστηριοποιούνται στην DSR και, κατά συνέπεια, ένα ποσοστό της επάρκειας ισχύος που πλειστηριάζεται στις δημοπρασίες T-1 μπορεί να ανατεθεί σε προμηθευτές επάρκειας ισχύος εκτός αυτών που δραστηριοποιούνται στην DSR.

242 Δεύτερον, αντίθετα προς όσα αναφέρει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 46 της προσβαλλομένης αποφάσεως, από τον φάκελο προκύπτει ότι δεν υπάρχει εγγύηση ότι το Ηνωμένο Βασίλειο θα διοργανώσει δημοπρασίες T-1 εάν διοργανωθούν δημοπρασίες T-4 ούτε ότι θα προμηθευτεί μέσω των δημοπρασιών T-1 τουλάχιστον το 50 % της επάρκειας ισχύος που αρχικώς προορίστηκε αποκλειστικά για τις εν λόγω δημοπρασίες. Επομένως, μολονότι από το άρθρο 7, παράγραφος 4, στοιχείο β′, σε συνδυασμό με τα άρθρα 10 και 26 του κανονισμού του 2014 για την επάρκεια ηλεκτρικής ισχύος, προκύπτει ότι ο Υπουργός μπορεί να αποφασίσει να μη διοργανώσει δημοπρασίες T-1, το κείμενο ουδέν διαλαμβάνει όσον αφορά τη δέσμευση να πλειστηριαστεί τουλάχιστον το 50 % του όγκου επάρκειας ισχύος που αρχικώς προορίστηκε αποκλειστικά για τις δημοπρασίες αυτές. Ούτε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, με τις απαντήσεις τους στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, οι εκπρόσωποι της Επιτροπής και του Ηνωμένου Βασιλείου ήσαν σε θέση να εντοπίσουν τη νομική διάταξη που επιβεβαιώνει την ύπαρξη της εγγυήσεως αυτής, πέρα από τις πολιτικές δηλώσεις του Ηνωμένου Βασιλείου.

243 Υπό το φως των προηγουμένων σκέψεων, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι, μολονότι η διοργάνωση δημοπρασιών T-1 μπορεί πράγματι να τονώσει την ανάπτυξη της DSR, η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει αμφιβολίες ως προς το εύρος των παρεχομένων, εν προκειμένω, κινήτρων, λαμβανομένων υπόψη του περιορισμένου όγκου επάρκειας ισχύος που προορίζεται αποκλειστικά για τις δημοπρασίες T-1 και της ελλείψεως ρητής νομικής διατάξεως που επιβεβαιώνει την εγγύηση εκ μέρους του Ηνωμένου Βασιλείου ότι θα προμηθεύεται τουλάχιστον το 50 % του όγκου επάρκειας ισχύος που προορίζεται αποκλειστικά για τις δημοπρασίες αυτές.

iii) Προϋποθέσεις συμμετοχής στις σταθερές δημοπρασίες

244 Η Tempus υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι οι προϋποθέσεις συμμετοχής στις σταθερές δημοπρασίες δεν καθιστούν δυνατή την παροχή επαρκών κινήτρων σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR. Κατά την Tempus, ήταν ελάχιστα πιθανόν στην πράξη, λαμβανομένων υπόψη ορισμένων προϋποθέσεων συμμετοχής, να είναι οι εν λόγω διαχειριστές σε θέση να συμμετάσχουν στις δημοπρασίες T-4. Η Tempus στηρίζεται, ιδίως, στην αδυναμία των διαχειριστών αυτών να υποβάλουν προσφορές για την κάλυψη επεισοδίων ανεπάρκειας ισχύος με χρονικά προσδιορισμένη διάρκεια και στο ποσό της εγγυήσεως για τη συμμετοχή.

245 Πρώτον, όσον αφορά τη διάρκεια των επεισοδίων ανεπάρκειας ισχύος, η Tempus υποστηρίζει ότι το επίμαχο μέτρο προκαλεί δυσμενή διάκριση σε βάρος όσων δραστηριοποιούνται στην DSR καθόσον επιφυλάσσει την ίδια μεταχείριση σε όλους όσοι συμμετέχουν στις σταθερές δημοπρασίες, υποχρεώνοντας τον καθένα, συμπεριλαμβανομένων αυτών που δραστηριοποιούνται στην DSR, να υποβάλουν προσφορά για επεισόδια ανεπάρκειας ισχύος με αόριστη διάρκεια.

246 Συναφώς, όπως υπογραμμίζει η Tempus, το Ηνωμένο Βασίλειο επέλεξε, όσον αφορά το σταθερό καθεστώς, να υποχρεώσει όλους τους επιχειρηματίες να έχουν τη δυνατότητα αντιμετωπίσεως επεισοδίων ανεπάρκειας ισχύος με αόριστη διάρκεια. Αντιθέτως, όσον αφορά τις μεταβατικές δημοπρασίες, το άρθρο 29, παράγραφος 3, του κανονισμού του 2014 για την επάρκεια ηλεκτρικής ισχύος παρέχει σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR τη δυνατότητα να επιλέξουν αν θα υποβάλουν προσφορά για υποχρέωση καλύψεως επεισοδίων ανεπάρκειας ισχύος είτε με χρονικά προσδιορισμένη είτε με αόριστη διάρκεια. Επιπλέον, όπως αναγνωρίζει το Ηνωμένο Βασίλειο στις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσε στο Γενικό Δικαστήριο, όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR είναι περισσότερο εξοικειωμένοι με υποχρεώσεις με χρονικά προσδιορισμένη διάρκεια, οι οποίες τους παρέχουν τη δυνατότητα να ποσοτικοποιήσουν επακριβώς την έκθεσή τους στον κίνδυνο, πράγμα που έχει ως συνέπεια την υποβολή ακριβέστερων προσφορών στο σταθερό καθεστώς.

247 Πάντως, η Επιτροπή ορθώς διατείνεται ότι η υποβολή προσφορών που περιορίζονται στην κάλυψη επεισοδίων ανεπάρκειας ισχύος με χρονικά προσδιορισμένη διάρκεια παρέχουν χαμηλότερο επίπεδο ασφάλειας εφοδιασμού σε σχέση με τις προσφορές που καλύπτουν επεισόδια ανεπάρκειας ισχύος με αόριστη διάρκεια και, κατά συνέπεια, δεν καθιστούν δυνατή την επίτευξη, με την ίδια ευκολία, του επιθυμητού επιπέδου ασφάλειας του εφοδιασμού. Επομένως, η επιβολή σε όλους τους προμηθευτές επάρκειας ισχύος της υποχρεώσεως να καλύπτουν επεισόδια ανεπάρκειας ισχύος με αόριστη διάρκεια, επιβαρύνοντας έτσι όσους δραστηριοποιούνται στην DSR με τον κίνδυνο αθετήσεως υποχρεώσεων σε περίπτωση επεισοδίων ανεπάρκειας ισχύος μακράς διαρκείας, δεν μπορεί να δημιουργήσει αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα του επίμαχου μέτρου με την εσωτερική αγορά, καθόσον το εν λόγω μέτρο λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες για κάθε τεχνολογία ανάγκες χρηματοδοτήσεως, προκειμένου να παράσχει σε όλους τους προμηθευτές επάρκειας ισχύος τη δυνατότητα πραγματικής συμμετοχής στην αγορά επάρκειας ισχύος. Πάντως, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 182 έως 192 ανωτέρω, δεν φαίνεται ότι η Επιτροπή προσπάθησε να εξακριβώσει αν το επίμαχο μέτρο ελάμβανε υπόψη τις ανάγκες χρηματοδοτήσεως όσων δραστηριοποιούνται στην DSR.

248 Δεύτερον, όσον αφορά την εγγύηση για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες, η Tempus υποστηρίζει ότι η επιβολή σε όλους όσοι συμμετέχουν στην αγορά επάρκειας ισχύος της ίδιας υποχρεώσεως καταθέσεως εγγυητικής επιστολής για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες μπορεί να προκαλέσει πρόβλημα εισόδου στην αγορά για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR, λόγω του ότι ο τομέας της DSR βρίσκεται ακόμη σε αρχικά στάδια.

249 Συναφώς, επιβάλλεται, κατά πρώτον, η επισήμανση ότι το Ηνωμένο Βασίλειο παραδέχθηκε ότι η κατάθεση εγγυητικής επιστολής για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες μπορούσε να αποτελέσει φραγμό για την είσοδο νέων διαχειριστών στην αγορά. Πράγματι, από τη δικογραφία προκύπτει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο είχε αρχικά την πρόθεση να μειώσει το ποσό της εγγυητικής επιστολής για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες για τις μη πιστοποιημένες CMU της DSR, προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο να αποτελέσει η εν λόγω εγγυητική επιστολή για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες φραγμό στην είσοδο νέων διαχειριστών στην αγορά (σημείο 565 του σχεδίου αγοράς επάρκειας ισχύος που τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση). Ομοίως, κατά τη δημόσια διαβούλευση, ορισμένοι επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται στην DSR είχαν επίσης δηλώσει ότι το ποσό της εγγυητικής επιστολής για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες συνιστούσε φραγμό για την είσοδο στην αγορά νέων επιχειρηματιών που δραστηριοποιούνται στην DSR. Το ποσό της εγγυητικής επιστολής για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες μπορούσε κατά μείζονα λόγο να αποτελέσει φραγμό στην είσοδο στην αγορά των νέων επιχειρηματιών που δραστηριοποιούνται στην DSR διότι όλοι οι συμμετέχοντες στην αγορά επάρκειας ισχύος πρέπει να αναλάβουν τη δέσμευση ότι θα καλύψουν επεισόδια ανεπάρκειας ισχύος με αόριστη διάρκεια, ενώ όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR ενδέχεται να έχουν περισσότερες δυσκολίες από ό,τι οι παραγωγοί να καλύψουν ένα επεισόδιο ανεπάρκειας ισχύος μεγαλύτερης χρονικής διάρκειας. Κατά συνέπεια, στο μέτρο που όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR διατρέχουν δυνάμει τον κίνδυνο να θεωρηθούν περισσότερο επιρρεπείς στην αθέτηση υποχρεώσεων, θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν μεγαλύτερες δυσκολίες όσον αφορά τη χρηματοδότηση του ποσού της εγγυητικής επιστολής που πρέπει να κατατεθεί για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες.

250 Κατά δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, κατόπιν των παρατηρήσεων των παραγωγών και των διανομέων στο πλαίσιο της απαντήσεως στη δημόσια διαβούλευση, το Ηνωμένο Βασίλειο αποφάσισε να εξισώσει, στο πλαίσιο του επίμαχου μέτρου, την εγγύηση για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες που επιβάλλεται στις μη πιστοποιημένες CMU της DSR με αυτή που απαιτείται για τις νέες CMU παραγωγής που δεν είναι ακόμη λειτουργικές. Επομένως, το επίμαχο μέτρο είναι λιγότερο ευνοϊκό για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR από το σύστημα που σχεδιάσθηκε αρχικά για την αντιμετώπιση των δυσκολιών χρηματοδοτήσεως των επιχειρηματιών αυτών.

251 Πάντως, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή στο υπόμνημα αντικρούσεως, ενώ το Ηνωμένο Βασίλειο είχε αρχικώς προβλέψει ότι η εγγυητική επιστολή για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες θα κατέπιπτε εν όλω σε περίπτωση αθετήσεως της υποχρεώσεως προμήθειας, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επίμαχο μέτρο προβλέπει ότι η εγγυητική επιστολή για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες θα καταπίπτει στο εξής μόνον ανάλογα με τον όγκο επάρκειας ισχύος που δεν παρασχέθηκε από όσους δραστηριοποιούνται στην DSR, εφόσον αυτοί προμηθεύουν τουλάχιστον το 90 % του όγκου επάρκειας ισχύος για τον οποίο δεσμεύθηκαν. Επομένως, το επίμαχο μέτρο περιέχει ένα μέτρο που προορίζεται ειδικά να αντισταθμίσει, για όσους δραστηριοποιούνται στην DSR, την απώλεια του πλεονεκτήματος του μειωμένου ποσού της εγγυητικής επιστολής για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες συνεπεία της εξισώσεως του ποσού της εγγυητικής επιστολής για τις μη πιστοποιημένες CMU της DSR με το ποσό της εγγυητικής επιστολής για τις νέες CMU παραγωγής.

252 Κατά συνέπεια, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού που επιδιώκεται με την επιβολή της υποχρεώσεως καταθέσεως εγγυητικής επιστολής για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες, η εξίσωση του ποσού της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής στις δημοπρασίες για τις μη πιστοποιημένες CMU της DSR με το ποσό της εγγυητικής επιστολής για τις νέες CMU παραγωγής δεν αρκεί, αφεαυτού, για να δημιουργήσει αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα του επίμαχου μέτρου με την εσωτερική αγορά, καθόσον το εν λόγω μέτρο λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες για κάθε τεχνολογία ανάγκες σε χρηματοδότηση προκειμένου να παρασχεθεί σε όλους τους προμηθευτές επάρκειας ισχύος η δυνατότητα πραγματικής συμμετοχής στην αγορά επάρκειας ισχύος. Όπως εκτίθεται στις σκέψεις 182 έως 192 ανωτέρω, δεν φαίνεται, πάντως, ότι η Επιτροπή επιχείρησε να εξακριβώσει αν το επίμαχο μέτρο ελάμβανε υπόψη τις ανάγκες σε χρηματοδότηση όσων δραστηριοποιούνται στην DSR.

253 Τρίτον, σε απάντηση στα επιχειρήματα που προέβαλε η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως, η Tempus διατείνεται ότι ο καθορισμός του ελάχιστου ορίου συμμετοχής σε 2 MW συνιστά φραγμό στη συμμετοχή όσων δραστηριοποιούνται στην DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος.

254 Εκ προοιμίου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επιχείρημα της Tempus όσον αφορά το εν λόγω όριο συνδέεται με την επιχειρηματολογία που περιέχεται στο δικόγραφο σχετικά με τη διακριτική ή δυσμενή μεταχείριση όσων δραστηριοποιούνται στην DSR στο πλαίσιο της αγοράς επάρκειας ισχύος, όπως ανέφερε η Tempus κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Επιπλέον, το επιχείρημα αυτό διατυπώθηκε ως απάντηση στους ισχυρισμούς της Επιτροπής που περιλαμβάνονται στο υπόμνημα αντικρούσεως ότι το εν λόγω όριο ήταν χαμηλό και ευνοϊκό για την DSR. Επομένως, εν προκειμένω, το επίμαχο επιχείρημα όχι μόνον έχει στενό σύνδεσμο με το δικόγραφο της προσφυγής, αλλά είναι αποτέλεσμα της κανονικής εξελίξεως της συζητήσεως στο πλαίσιο μιας κατ' αντιμωλία διαδικασίας (πρβλ. απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 2013, Groupe Gascogne κατά Επιτροπής, C-58/12 P, EU:C:2013:770, σκέψη 31). Επομένως, αντίθετα προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, το επιχείρημα αυτό πρέπει να θεωρηθεί ως η ανάπτυξη αιτιάσεως που διατυπώθηκε στο δικόγραφο της προσφυγής.

255 Στη συνέχεια, επιβάλλεται η επισήμανση ότι η κοινοποίηση χαρακτηρίζει το ελάχιστο όριο συμμετοχής των 2 MW ως χαμηλό σε σχέση με το όριο συμμετοχής που υιοθέτησε η National Grid στο πλαίσιο άλλων μέτρων και, κατά συνέπεια, ως το ένα από μέτρα που επιτρέπει την παροχή κινήτρων σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR για να συμμετάσχουν στην αγορά επάρκειας ισχύος (παράγραφος 224 της κοινοποιήσεως).

256 Πάντως, πρώτον, επιβάλλεται η επισήμανση ότι το όριο συμμετοχής στην αγορά επάρκειας ισχύος PJM ήταν μόλις 100 kW, δηλαδή 20 φορές χαμηλότερο από όριο που υιοθετήθηκε από το επίμαχο μέτρο. Πάντως, η εν λόγω αγορά επάρκειας ισχύος PJM λαμβάνεται ρητώς ως αναφορά από το Ηνωμένο Βασίλειο στην κοινοποίηση προς στήριξη του ισχυρισμού του ότι το επίμαχο μέτρο παρέχει τη δυνατότητα αναπτύξεως του τομέα της DSR (παράγραφος 221 της κοινοποιήσεως).

257 Δεύτερον, μολονότι είναι ακριβές ότι όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR έχουν πράγματι τη δυνατότητα να συνενώσουν διάφορους τόπους για να επιτύχουν το ελάχιστο όριο των 2 MW, επιβάλλεται η επισήμανση ότι οφείλουν να εξοφλήσουν την εγγυητική επιστολή για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες ως προς το σύνολο των 2 MW, εφόσον μέρος του όγκου αυτού, έστω και ελάχιστο, αποτελείται από μη πιστοποιημένη DSR. Πάντως, για τους λόγους που εκτέθηκαν στις σκέψεις 249 έως 252 ανωτέρω, το ποσό της εγγυητικής επιστολής για τη συμμετοχή στις δημοπρασίες μπορεί να αποτελέσει φραγμό στην είσοδο στην αγορά νέων επιχειρηματιών που δραστηριοποιούνται στην DSR.

258 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θα έπρεπε να έχει αμφιβολίες όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι ο καθορισμός του ελάχιστου ορίου συμμετοχής σε 2 MW συνιστούσε μέτρο το οποίο ευνοούσε την ανάπτυξη της DSR.

iv) Συμπέρασμα

259 Από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ότι η αλληλεπίδραση μεταξύ των δημοπρασιών T-4 και T-1 καθώς και ορισμένες προϋποθέσεις συμμετοχής στην αγορά επάρκειας ισχύος όσων δραστηριοποιούνται στην DSR θα έπρεπε να δημιουργήσουν αμφιβολίες στην Επιτροπή, αφενός, όσον αφορά τη δυνατότητα του επίμαχου μέτρου να επιτύχει τους στόχους που εξήγγειλε το Ηνωμένο Βασίλειο σχετικά με την ενθάρρυνση της αναπτύξεως της DSR και, αφετέρου, όσον αφορά τη συμβατότητά του με τις επιταγές των κατευθυντήριων γραμμών σχετικά με την παροχή επαρκών κινήτρων σε όσους δραστηριοποιούνται στην DSR και, συνακολούθως, όσον αφορά τη συμβατότητα του επίμαχου μέτρου με την εσωτερική αγορά.

στ) Επί της ελλείψεως πρόσθετης αμοιβής όσων δραστηριοποιούνται στην DSR σε περίπτωση εξοικονομήσεως στις απώλειες μεταφοράς και διανομής της ηλεκτρικής ενέργειας

260 Η Tempus υποστηρίζει ότι το επίμαχο μέτρο δημιουργεί αμφιβολίες όσον αφορά τη συμβατότητά του με την εσωτερική αγορά, καθόσον δεν προβλέπει αμοιβή όσων δραστηριοποιούνται στην DSR για την εξοικονόμηση στις απώλειες μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας. Πράγματι, κατά την Tempus, η επάρκεια ισχύος που παρέχουν όσοι δραστηριοποιούνται στην DSR μειώνει όχι μόνο το συνολικό ύψος επάρκειας ισχύος που απαιτείται και κυκλοφορεί στο πλαίσιο της αγοράς επάρκειας ισχύος, αλλά και την επάρκεια ισχύος που χάνεται στη μεταφορά και τη διανομή της ηλεκτρικής ενέργειας σε ποσοστό περίπου 7 έως 8 %. Εκτιμά ότι η εξοικονόμηση που επιτυγχάνεται κατά τον τρόπο αυτόν θα πρέπει να ενσωματώνεται στην αμοιβή όσων δραστηριοποιούνται στην DSR, ούτως ώστε να δημιουργείται κίνητρο που αποσκοπεί στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του δικτύου.

261 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Ηνωμένο Βασίλειο, εκτιμά ότι το ζήτημα της μη προβλέψεως πρόσθετης αμοιβής σε περίπτωση εξοικονομήσεως στις απώλειες μεταφοράς και διανομής της ηλεκτρικής ενέργειας αναλύθηκε στην κοινοποίηση και εξετάστηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση. Επομένως, η Επιτροπή υιοθέτησε την εξήγηση της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου ότι η αγορά επάρκειας ισχύος έχει ως αποκλειστικό σκοπό τη διασφάλιση της διαθεσιμότητας επάρκειας ισχύος στο δίκτυο σε ικανοποιητικό βαθμό και όχι στην αντιστάθμιση όλων των άλλων πλεονεκτημάτων που παρέχει κάθε τύπος τεχνολογίας.

262 Κατ' ουσίαν, η Tempus υποστηρίζει ότι το επίμαχο μέτρο δημιουργεί αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά του προς την εσωτερική αγορά καθόσον δεν περιλαμβάνει αμοιβή όσων δραστηριοποιούνται στην DSR για την εξοικονόμηση στις απώλειες μεταφοράς και διανομής της ηλεκτρικής ενέργειας.

263 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή επισήμανε ότι το επίμαχο μέτρο περιελάμβανε αμοιβή αποκλειστικά για τη διάθεση ορισμένου όγκου επάρκειας ισχύος, εξαιρουμένης οποιασδήποτε άλλης παροχής, όπως, για παράδειγμα, παροχής ηλεκτρικής ενέργειας (αιτιολογική σκέψη 132 της προσβαλλομένης αποφάσεως). Εκτίμησε, στη συνέχεια, ότι, υπό το πρίσμα του επιδιωκόμενου με το επίμαχο μέτρο σκοπού, δηλαδή τη διασφάλιση της επάρκειας ισχύος για να επιτευχθεί το επιθυμητό επίπεδο ασφάλειας του εφοδιασμού, η έλλειψη πρόσθετης αμοιβής για την εξοικονόμηση στις απώλειες κατά τη μεταφορά και τη διανομή της ηλεκτρικής ενέργειας ήταν δικαιολογημένη (αιτιολογική σκέψη 140 της προσβαλλομένης αποφάσεως).

264 Συναφώς, επιβάλλεται η επισήμανση ότι το επίμαχο μέτρο συνίσταται στην εγκαθίδρυση αγοράς επάρκειας ισχύος που αποσκοπεί στην επίλυση του προβλήματος επάρκειας της παραγωγής του Ηνωμένου Βασιλείου.

265 Πάντως, οι κατευθυντήριες γραμμές ορίζουν ρητώς ότι η καταλληλότητα των ενισχύσεων όπως η επίμαχη προϋποθέτει ότι «οι ενισχύσεις [...] ανταμείβουν μόνο την υπηρεσία πλήρους διαθεσιμότητας που παρέχει ο παραγωγός, δηλαδή τη δέσμευση περί διαθεσιμότητας για παροχή ηλεκτρικής ενέργειας και την αντίστοιχη αποζημίωση γι' αυτήν, επί παραδείγματι όσον αφορά την ανταμοιβή ανά διαθέσιμο μεγαβάτ (MW) δυναμικότητας» και ότι «[ο]ι ενισχύσεις δεν πρέπει να περιλαμβάνουν ανταμοιβή για την πώληση ηλεκτρικής ενέργειας, δηλαδή ανταμοιβή για πωλούμενη MWh».

266 Υπό το πρίσμα των σκέψεων αυτών, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η έλλειψη πρόσθετης αμοιβής για την εξοικονόμηση στις απώλειες κατά τη μεταφορά και τη διανομή της ηλεκτρικής ενέργειας δεν δημιουργούσε αμφιβολίες υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού 659/1999, οι οποίες θα έπρεπε να έχουν ως συνέπεια την εκ μέρους της Επιτροπής κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας που προβλέπει το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Πρέπει, συνεπώς, να απορριφθεί η επιχειρηματολογία της Tempus επί του ζητήματος αυτού.

ζ) Συμπέρασμα

267 Από την εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως προκύπτει ότι υπάρχει ένα σύνολο αντικειμενικών και συγκλινουσών ενδείξεων, αντλούμενων, αφενός, από τη διάρκεια και τις περιστάσεις του σταδίου που προηγείται της κοινοποιήσεως και, αφετέρου, από το ελλιπές και ανεπαρκές περιεχόμενο της προσβαλλομένης αποφάσεως, λόγω της ανεπαρκούς διερευνήσεως, από την Επιτροπή, κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξετάσεως, ορισμένων πτυχών της αγοράς επάρκειας ισχύος, οι οποίες πιστοποιούν ότι η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση παρά την ύπαρξη αμφιβολιών. Χωρίς να χρειάζεται να κριθούν τα λοιπά επιχειρήματα της Tempus, επιβάλλεται το συμπέρασμα ότι η εκτίμηση της συμβατότητας του κοινοποιηθέντος μέτρου προς την εσωτερική αγορά δημιουργούσε αμφιβολίες υπό την έννοια του άρθρου 4 του κανονισμού 659/1999, οι οποίες θα έπρεπε να έχουν ως συνέπεια την εκ μέρους της Επιτροπής κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

268 Συνεπώς, η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

2. Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ελλιπής αιτιολογία

269 Λαμβανομένης υπόψη της ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, η οποία επιβάλλεται υπό το πρίσμα του πρώτου λόγου ακυρώσεως, παρέλκει η εξέταση του δεύτερου λόγου.

Επί των δικαστικών εξόδων

270 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί να φέρει τα έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Tempus Energy Ltd και η Tempus Energy Technology Ltd ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με το σχετικό αίτημά τους.

271 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρενέβησαν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Κατά συνέπεια, το Ηνωμένο Βασίλειο φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει την απόφαση C(2014) 5083 τελικό της Επιτροπής, της 23ης Ιουλίου 2014, περί μη προβολής αντιρρήσεων κατά του καθεστώτος ενισχύσεων σχετικά με την αγορά της επάρκειας ισχύος στο Ηνωμένο Βασίλειο, με το αιτιολογικό ότι το καθεστώς αυτό είναι συμβατό με την εσωτερική αγορά, βάσει του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ (κρατική ενίσχυση 2014/N-2).

2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Tempus Energy Ltd και η Tempus Energy Technology Ltd.

3) Το Ηνωμένο Βασίλειο φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Frimodt Nielsen Kreuschitz Forrester

Półtorak Perillo

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Νοεμβρίου 2018.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

I. Ιστορικό της διαφοράς 2

A. Επί των προσφευγουσών και επί του αντικειμένου της διαφοράς 2

B. Επί του επίμαχου μέτρου 3

Γ. Οι σχετικές διατάξεις των κατευθυντήριων γραμμών 5

Δ. Επί της προσβαλλομένης αποφάσεως 6

II. Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 9

III. Σκεπτικό 11

A. Επί του παραδεκτού 11

B. Επί της ουσίας 12

1. Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, περί παραβάσεως του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, περί παραβιάσεως των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της αναλογικότητας και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης καθώς και περί εσφαλμένης εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών 12

α) Εισαγωγικές παρατηρήσεις 12

β) Επί της έννοιας των αμφιβολιών και της αποφάσεως της Επιτροπής να κινήσει ή όχι την επίσημη διαδικασία έρευνας 13

γ) Επί της διάρκειας των συζητήσεων μεταξύ του κράτους μέλους και της Επιτροπής και επί των περιστάσεων υπό τις οποίες ελήφθη η προσβαλλόμενη απόφαση 16

δ) Επί της εκτιμήσεως από την Επιτροπή, κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξετάσεως και υπό το πρίσμα των διαθέσιμων στοιχείων, του ρόλου της DSR στην αγορά επάρκειας ισχύος 23

1) Ισοδυναμία και πλεονεκτήματα της παραγωγής και της DSR 24

2) Ο θετικός ρόλος της DSR 26

3) Διαθέσιμα στοιχεία όσον αφορά τις δυνατότητες της DSR 27

ε) Επί του αν η μεταχείριση της DSR εντός της αγοράς επάρκειας ισχύος συνιστά δυσμενή διάκριση ή δυσμενή μεταχείριση 33

1) Επί της διάρκειας των συμβάσεων επάρκειας ισχύος 34

2) Επί της μεθόδου υπολογισμού της ανακτήσεως του κόστους 41

3) Επί των προϋποθέσεων συμμετοχής στην αγορά επάρκειας ισχύος 45

i) Οι μεταβατικές δημοπρασίες 47

ii) Οι δημοπρασίες T-1 και η σχέση τους με τις δημοπρασίες T-4 48

iii) Προϋποθέσεις συμμετοχής στις σταθερές δημοπρασίες 49

iv) Συμπέρασμα 52

στ) Επί της ελλείψεως πρόσθετης αμοιβής όσων δραστηριοποιούνται στην DSR σε περίπτωση εξοικονομήσεως στις απώλειες μεταφοράς και διανομής της ηλεκτρικής ενέργειας 52

ζ) Συμπέρασμα 53

2. Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ελλιπής αιτιολογία 53

Επί των δικαστικών εξόδων 54